

Glasnik

Hrvatskoga uljudbenog pokreta

Online tjednik za javna pitanja

Broj 51

Izlazi subotom

Zagreb, 28. ožujka 2009.

Sadržaj

Moj hrvatski dom	2
Urednikovo slovo	3
Dobročinstva	4
Trg maršala Tita	5
Odlikovanja	6
Partijci	7
Vrijeme je za pravdu	10
Žuč	12
Razgovor	14
Molimo za riječ	19
Pučanstvo	20
Herceg-Bosna	21
Hrvatska knjižara	22
Manifest	25
Za dug spremni	27
Bosno moja	29
Memorandum	37
Izložba	38
Zgodopis	40
Osvrti	45
Predstavljamo izborne kandidate	53
Živjeti NDH	54
Hrvatski jezik	55
Podlistak	56
Roman	57
Bog nas je stvorio	58
Ustaški hitrozov	61
Kolači	62
Čitatelji	63

Gornji Macelj, Filipanci 2008. g.: pretraživanje masovnih grobišta u šumi (snimka: Dragutin Šafarić, Velenje)

JANEZ STANOVNIK: ZNAO SAM ZA LIKVIDACIJE - PA ŠTO?

Poslušajte **KRUGOVAL VELEBIT** na adresi
www.krugovalvelebit.com

SREBRENICA JE PONOVLJENI GENOCID!

HUDA JAMA JE SNAŽNO POTVRDILA ISTINU
O ZLOČINIMA SAMOZVANOG MARŠALA TITA

U idućem broju:

Ivica Relković, Hrvatsko odgovorno društvo:

OTVORENO PISMO GRADONACELNIKU GRADA ZAGREBA

DOBRI DUH ZAGREBA

Jure Prpić, Zagreb

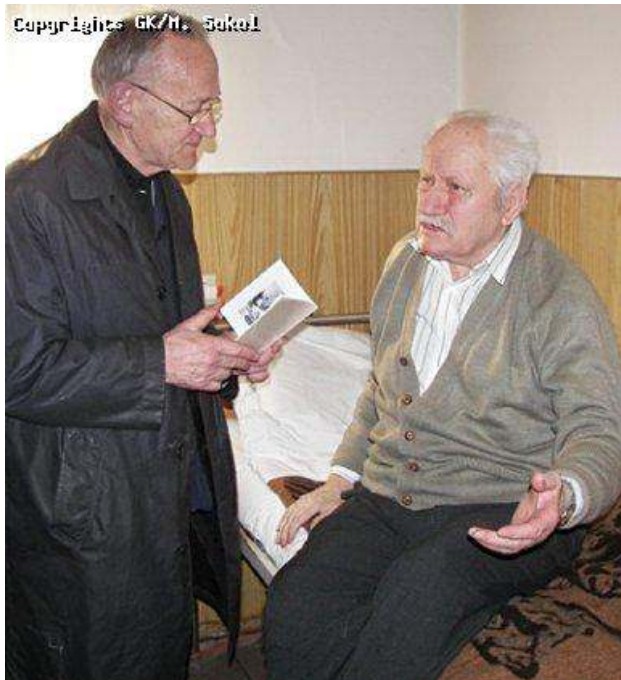
Moto:

**Bolesnog i utamničenika
pohoditi.**

(Djela milosrđa)

U današnje vrijeme recesije kada je u svijetu nastupilo opće siromaštvo, a s druge strane kod malobrojnih ljudi je sabrana velika koncentracija financijskih, kao i materijalnih dobara, pojavljuje se dobar duh Zagreba. Taj duh veoma malo zalazi u otmjene klubove u Zagrebu. Njegovo prebivalište su podrumski, mansardni stanovi te kućerici na periferiji grada. Osim toga puno posjećuje staračke domove u Crnatkovoju i Drenovačkoju ulici. Veoma drage su mu posjete štíćenicima u Lo-

Copyrights GK/H. Baku!

O. Cvek redovito obilazi bolesne

bor gradu kao i u Desiniću.

Iznad svega draga mu je posjeta djeci u Gornjoj Bistri te posjeta zatvorenicima u bolnici za zatvorenike u Svetošimunskoj ulici u

Zagrebu. Većina bolesnih i starih ljudi nema nikoga od rođaka stoga se dobar duh Zagreba brine da i ta Božja ljudska bića imaju dostojan ukop čovjeka.

Stoga se pitamo, tko je taj dobar duh Zagreba? Jednostavno pitanje i jednostavan odgovor.

To je svećenik i član Družbe Isusove (Isusovac) pater Antun Cvek. Stoga uz njegovo dopuštenje ovim putem objavljujem njegovu poslanicu koja je inače namijenjena volonterima Katoličke udruge "Kap dobrote" kojima je on u navedenoj udruzi duhovnik.

ČOVJEKOVA TEŽNJA ZA SREĆOM

Tko na ovome svijetu ne bi htio biti sretan? Zapravo cijeli čovjekov život je jedna vječna težnja za srećom. A sreća se jedino nalazi u ljubavi i to u Vječnoj Ljubavi Presvetog srca Isusova koja nam se sama nudi. Od nas ništa ne traži, nego da ju prihvatimo, da budemo sretni i uzvratimo ljubavlju.

Ipak čudno je i neobično što ju neki ipak ne prihvaćaju.

Postavljamo pitanje: "?!"

Zato jer više vole ovaj svijet, a Isus otvoreno govori da se ne može služiti Bogu i svijetu.

Možda će netko reći: "Pa moramo živjeti u ovome svijetu!". Da

sigurno je da moramo živjeti u ovome svijetu, ali jedno je živjeti u svijetu, a drugo je živjeti za ovaj svijet, što znači težiti za svim onim što nam nudi ovaj svijet. I tako čovjek težeći svemu onome što mu nudi svijet, istroši cijeli svoj život i umre nesretan, jer nije mogao postići sve na ovome svijetu, dok je s druge strane proigrao onu jedinu, pravu i vječnu sreću koja mu je bila ponuđena. Izgubiti Božju, ponuđenu ljubav znači izgubiti sreću.

Naša osobna posveta Srcu Isusovu jest najbolja i najsigurnija orijentacija u našem životu jer se upravo temelji na ljubavi prema Bogu i bratu čovjeku. Dok se nalazimo na tom putu onda smo najsigurniji na putu naše prolazne, vječne sreće i pronašli smo svoj smisao života. Ona je i kontrola našeg života da ne zalutamo i da se ne izgubimo u ovome prolaznome životu.

Koliko puta smo se razočarali tražeći utjehu života u ovome svijetu od ljudi pa i naših najbližih. Nismo je postigli, jer oni ne mogu prodrijeti u naše srce ni u dubinu naše duše, te ostajemo neutješeni, žalosni, razočarani, satrveni.

Srce Isusovo neće nas nikada razočarati, jer ono će nas sigurno uvijek razumjeti i utješiti. Ono nas poziva: "Dođite, svi koji ste umorni i opterećeni i ja ću vas odmoriti?" Sve ovisi o nama, koliko smo spremni prihvatiti što nam nudi ovo Božje srce da ne ostanemo na onome što nam nudi ovaj svijet, jer kako smo već spomenuli, dvojici gospodara ne možemo služiti.

CETERUM CENSEO CARTHAGINEM ESSE DELENDAM

Razgovarajući s mnogima o dolazećim, svim mogućim, kako ovim skorašnjim, tako i onim nešto daljim, dakako, hrvatskim izborima, nađoh se u prilici odgovarati na gotovo prosvjedna pitanje jedne ozbiljne gospođe iz našeg glavnog grada. Ljute s razlogom. Zakinite obilno u najobičnijem, svakodnevnom, poslu s jednom, nazovimo je tako, hrvatskom bankom. Iznosi mi pojedinačne nezakonitosti kojima su je, kako kaže, uništili bankarski činovnici. Stavlja mi na uvid hrpu raznih isprava punih svakovrsnih žigova. Ne može shvatiti takvo ponašanje, takav odnošaj prema malim ljudima, kao što je i ona sama. Tužit će ih. Mora to učiniti. Svakako će ih prijaviti. Kazneno. Zapravo ona to već i čini, ali bez uspjeha. Bez ikakva rezultata. Ipak ... i dalje je uporna.

Onda mi se naglo približi. Gotovo šapćući mi na uho, upita me: „Za koga ćete glasovati na predsjedničkim izborima?“

Nisam odmah odgovorio.

Iznenadila me. Mislio sam, zanimaju je samo njene financijske poteškoće, a ona odjednom udarila u državnu politiku. Visoku! Gledam ju sažaljivo, ne mogu vjerovati. Još nešto me zaprepasti. Nakon iskustva, lošeg iskustva, kakvim je očigledno obilovala, i dalje se nada, misli kako je pogrješka u ...

Prekinuh, nakon podulje stanke, šutnju i sveudilj gledajući njene nadasve uzbuđene oči, odgovorih protupitanjem: „Znate li vi, draga gospođo, tko su to kočijaši?“

U čudu me gledala: „Pa, naravno. Znam.“

Odmah dodah: „Jeste li ikada pomislili da bi kola mogla biti u kvaru, a da se samo zbog kola u kvaru kočijaši pričinjavu tako lošim?“

Pozdravili smo se. Okrenula se brzo i otišla bez riječi. Iz dna duše nezadovoljna. Očito, u mojim riječima vidjela je napad na Republiku Hrvatsku. Njenu državu.

Uostalom, kao što se to i mnogim drugima čini.

Zar protiv svoje države?

Sastavljaju se izborne liste za lokalne izbore. Traže se na sve strane izborni kandidati. Slažu se kriteriji za odabir budućeg predsjednika. Provjerava se raspoložene pučanstva o onima koji su već zakoračili u izbornu utrku.

Optimizam na sve strane. Pobjeda na domak ruke. Kao i uvijek.

Pitam ih: „Tko će za Vas glasovati?“

Ne čuju pitanje. Neumoljivo su dosljedni: „Imamo izvrstan program. Kad budemo izabrani, mi ćemo ...“

Slažem se s njima. Ni u koga nisam pronašao nešto loše u programima koje predstavljaju. Nu, svima njima nešto manjka. Vidljivo „iz aviona“. Daleko su od realnosti. Ljudi, građani, pučanstvo - glasači imaju svoje osobne probleme, želje, nastojanja. Nerijetko zanima ih samo onaj (ili ona) koji im može pomoći. Onaj koji im može nešto dati.

Što im mogu ponuditi oni koji su i sami gologuzi?

Teško išta postići mjeri li se to s mogućnostima onih koji drmaju Državnim proračunom, onih koji vladaju financijskim tržištem, onih koji raspolažu radnim mjestima.

Onih s crvenim košuljama. Ne samo do jučer.

Svakim danom nove i nove hude jame, krvavi tragovi crvene ideologije. One iste koja nam se i danas kazuje svijetlom stazom prema lijepoj budućnosti.

Otkrića bude svejedno nadu. Možda ljudi dođu k sebi? Pokajat će se.

Taman posla!

Bijah prije nekoliko dana u obilasku hrvatskih grobišta u Sloveniji. Sa mnom hrvatski branitelji s prvih crta bojišnice. Oni koji su dali sve od sebe, same sebe i sve svoje, za samostalnu i nezavisnu Republiku, državu, Hrvatsku. Bio je to cijeli Božji dan s jednim sendvičem i s bocom od doma ponesene mineralne vode.

Kako u takvim uvjetima i okolnostima ravnopravno ući u izbornu utakmicu s debelim lisnicama dr. sc. Ive Sanadera, Milana Bandića, Ivica Todorića, Nadana Vidoševića?

Nikako!

Okanimo se iluzija. Potražimo druga rješenja, druge i drugačije putove. Ako, i dalje, želimo stići na cilj.

Razmislimo. Možda je, ozbiljno, došlo vrijeme u kojemu je prirodno reći:

„Uostalom, mislim, crvenu Kartagu treba razoriti!“

Ili ćemo još čekati? Tihom i skrušeno. U četiri obiteljska zida. Ropski.

KORIZMENA AKCIJA 2009.

CROATIA LIBERTAS
NEVLADINA ORGANIZACIJA

Dr. Ante Starčevića 68, E-1, 88000 MOSTAR,
00387/(0)63/459-191, Bosna i Hercegovina

NON BENE PRO TOTO LIBERTAS VENDITUR AURO

NVO Croatia Libertas je nepolitička, nevladina organizacija, udruga građana u BiH koja promiče kulturne, obrazovne, jezične, socijalne i tradicijske vrijednosti u medijima, glasilima, sredstvima javnog priopćavanja u zemlji i svijetu sa sjedištem u Mostaru. Intenzivno radimo na zaštiti i promicanju kulture, identiteta i jezika u BiH usprkos vrlo teškim i nemogućim uvjetima. Djelujemo i na području očuvanja spomenika hrvatske kulture i pisane riječi u BiH.

Molimo sve pojedince i organizacije, sponzore i sve ljude dobre volje da svojom skromnom pomoći potpomognu našim socijalnim programima zaštite od nasilja u obitelji. Sredstva su nam izuzetno neophodna za tekuću 2009. godinu kako bismo mogli uspješno djelovati, a bez čega smo osuđeni na zastoj u djelovanju jer smo zbog krize i financijskog sloma Federacije BiH, potpuno ostali bez sredstava neophodnih za socijalne programe NVO Croatia Libertasa.

Sigurna kuća Croatia Libertasa je stambeni objekt sa svim sadržajima dostatnim za normalan život namijenjen ženama s djecom koji traže „utočište“ od nasilja u obitelji. U ovom trenutku imamo 7 štíćenika koji su privremeno utočište pronašli u Sigurnoj kući: 3 žene i 4 djece. Ovaj projekt nam je ujedno i najveći problem jer nam je mjesečno neophodno oko 2.500 KM (10.000 kuna) za troškove životne košarice i sve režije. Zbog nedostatka novca, ovom projektu prijeti gašenje, a štíćenike ćemo nažalost morati prepustiti njihovim sudbinama, odnosno državnim Centrima za skrb i zaštitu koji su neuvjetni.

Unaprijed Vam se zahvaljujem svim ljudima dobre volje koji su se u vremenu korizme odrekli nečega i darovali naše štíćenike Sigurne kuće kojima je Vaša pomoć najpotrebnija. Molim, primite iskaze našeg osobitog poštovanja. Lijep pozdrav!

Račun na koji možete izvršiti uplate iz bilo kojeg dijela svijeta je:

HYPO-ALPE-ADRIA BANK 3060010000661073

BIC: HAABBA 22 IBAN: BA39 3060 2037 6068 2006

U Mostaru,

3. ožujka 2009. godine

Leo Pločkinić,
predsjednik
NVO Croatia Libertas

JANEZ STANOVNIK: ZNAO SAM ZA LIKVIDACIJE - PA ŠTO?

Denis Romac, „*Novi list*“, Rijeka, 27. ožujka 2009.

Titu i nekadašnjoj vojnoj obavještajnoj službi.

Nakon otkrića više stotina po-

smrtnih ostataka u Hudoj jami kod Laškog, u kojoj su, kako se pretpostavlja, i žrtve iz Hrvatske, u Sloveniji je sve više zahtjeva za kažnjavanjem počinitelja grozomornog zločina, a stžu i prijedlozi da se preživjelim partizanima oduzmu povlastice.

Stanovnik se ne osjeća krivim, jer je tek sad progovorio o zločinima, budući da mu je i sada teško o tome govoriti, jer smatra da ta tema otvara stare rane. Po njegovim riječima, cilj Narodnooslobodilačke borbe nije bilo samo oslobođenje države, nego i socijalna i društvena revolucija, izgradnja novog poretka.

Stanovnik smatra kako uz temu o poslijeratnim likvidacijama dolazi i do pokušaja rehabilitacije suradnika okupatora, što je, po njegovom mišljenju, nedopustivo. Iako likvidacije osuđuje – ali ne zato što su likvidirani bili nedužni, već zato jer im nije bilo suđeno – Stanovnik je uvjeren da su likvidacije imale blagoslov saveznika, koji su se odlučili kvinslinge vraćati u države iz kojih su dolazili, ne priznajući im status ratnih zarobljenika i prepuštajući ih da im, po Churchillu, sudi narod kojem su i počinili zločine.

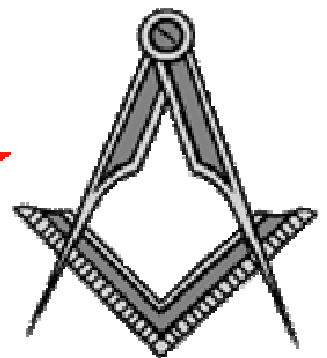

Janez Stanovnik

Informacije iz prve ruke

Znam sam za likvidacije, ali ne osjećam odgovornost za njih, priznao je jučer Janez Stanovnik, predsjednik slovenskog Saveza boraca, koji je već ranije odgovornost za masovne poslijeratne likvidacije pripisao Josipu Brozu

HRVATSKI ULJUBBENI POKRET

Udruga za zaštitu prava građana

Pete poljanice 7

ZAGREB

Dodjeljuje

Orden

VELERED HUDE JAME

Prvog stupnja

Drugu

JANEZU STANOVNIKU

iz Slovenije

Za sustavno, u svakoj prilici, na svakom mjestu i u svako doba
nijekanje zločina počinjenih tijekom Križnog puta nad Hrvatima
od strane partizanskih postrojbi pod zapovjedništvom Josipa Broza Tita,
iako je prema vlastitom priznanju znao za masovne poslijeratne likvidacije.

Orden će se naslovniku predati putem listonoše i preko hrvatske javnosti

U Zagrebu, dne 28. ožujka 2009. godine

Broj: 04-2009-NGUH

T. Dragun
dr. sc. Tomislav Dragun
predsjednik

HUDA JAMA JE SNAŽNO POTVRDILA ISTINU O ZLOČINIMA SAMOZVANOG MARŠALA TITA

prof. Filip Ćorlukić, Pula

Nakon brojnih otkrića masovnih zločina titovskog režima neposredno po završetku II. svj. rata, najnovije otkriće u starom rudniku Barbarin rov u Hudoj Jami, konačno djeluje kao nekakav mistični čin nastojanja povijesne istine da se psihološkim šokom probije kroz šezdeset godina nametani nam lažni obrazac poimanja o samozvanom Maršalu-zločincu, kao velikom dobrotvoru.

Zaista je teško shvatiti da je strašni zločin tako uspješno skrivan čak i tijekom njegove dugogodišnje vladavine, ali činjenica da i dvadeset godina nakon stjecanja neovisnosti najljepši zagrebački trg i danas nosi njegovo ime, vodi nas u područje masovnog ludila, ili podsvjesnog straha od osвете povampirenog Maršala! Psihologija i psihijatrija tu mogu dati svoja mišljenja, o tomu se mogu napisati brojna i obimna stručno-politička, ali i romansirana djela. No, da bismo ipak barem donekle mogli shvatiti uzroke ovakvog, racionalno nesхватljivog ponašanja, pokušat ću to u ovom članku; navođenjem činjenica i jasnim definiranjem danas iskrivljenih pojmova, te postavljanjem Josipa Broza u kontekst slijeda ranijih povijesnih zbivanja.

Pojavom industrijske revolucije, dolazi do sukoba rada i kapitala, pojavljuju se različite ideje socijalne pravde, koje se kasnije razdvajaju; s jedne strane na socijaldemokraciju, a s druge na totalitarnu socijalističku sustave. Stranke i ideologije koje zastupaju rad nazvane su lijevima, a kapital desnim. To je temeljna podjela, a sukob je trajan - i to ne samo između lijevih i desnih, nego vrlo intenzivno i unutar njih.

U 19. se stoljeću na ljevici pojavljuje Karl Marks, ekonomist, filozof i sociolog, koji je svojim djelom Kapital dao do sada najbolju kritiku kapitalističkog sustava, ali je kao filozof i sociolog polazeći od onovremenog razvoja društvenih odnosa zacrtao jednu zaista utopiističku sliku budućeg organiziranja države, koju je nemoguće ostvariti. Međutim, njegovu ideju o prisilnom preuzimanju vlasti Lenjin je na svoj način modificirao i primijenio nakon revolucije u Rusiji krajem I. svj. rata. Zbacivši s vlasti socijaldemokrate, uspostavio je totalitarni sustav okrutne vlasti komunista-boljševika, pri čemu je od Marksova idejnog korpusa ostalo samo naziv komunist, te globalni cilj da širenjem revolucija ovladaju cijelim svijetom.

Premda krajnje zločinački i gospodarstveno krajnje neučinkovit, boljševizam je vještom propagandom putem Kominternu (Komunističke internacionale) stvarao velike neprilike nestabilnim zapadnim demokracijama, čemu su se one teško suprotstavljale. Tek kad je talijanski socijalist Benito Mussolini osnovao državotvorno i ideološki ojačanu socijalističku stranku nazvanu Fašizam, koji je došao na vlast 1922. g., zaustavljen je prodor komunista u Italiju. Taj je režim bio strog, ali ne i zločinački, a sociološki i gospodarski se pokazao vrlo učinkovitim. Stoga je nailazio na simpatizere čak i u SAD-u, Engleskoj i Francuskoj.

U gospodarski i socijalno nestabilnoj poslijeratnoj Njemačkoj, nekoliko godina kasnije na vlast je došla Nationalsocijalistička stranka Adolfa Hitlera, koja je formalno preuzela fašistički sustav vlasti, uz jednu bitnu ideološku razliku: Za fašizam je temelj bila država, a za nacizam: njemački narod: nacija - iz čega su kasnije proizašla sva

ona zla rasizma i antisemitizma.

Zahvaljujući izvanredno učinkovitom gospodarskom sustavu nacistička je Njemačka vrlo brzo toliko ojačala da je pokrenula svoje ranije hegemonističke težnje i počela osvajati evropske države. Napala je i Jugoslaviju, koja se ubrzo raspala. Još prije dolaska njemačke vojske Hrvatska je proglasila neovisnost. Mnoge su je države odmah priznale, a Njemačka tek šest dana kasnije. Budući da je u vrijeme napada na Jugoslaviju Njemačka sa Sovjetima imala Ugovor o nenapadanju, komunisti nisu osporavali uspostavu NDH. Međutim, čim je Njemačka napala SSSR, komunisti su počeli dizati ustanke protiv vlastite države. Tada se prvi put čulo da im je vođa nekakav Tito, da bi se tek dvije godine kasnije saznalo da se radi o predratnom komunistu, Zagorcu Josipu Brozu - ali suvremena istraživanja osporavaju taj identitet.

U svakom slučaju radi se o najposobnijem, školovanom agentu Kominterne, čovjeku izvanredne inteligencije, ali i nesputanom narcisoidu koji svoje interese dže iznad svih ostalih. Nije opsjednut nikakvom ideologijom, ali ideologije vješto koristi za ostvarenje svojih ciljeva. Međutim, treba naglasiti da on nije bio patološki ubojica, kao što su npr. Staljin i Hitler, ali ako to odgovara nekakvom njegovom cilju, hladno će prepustiti uništenju i ogromnu masu ljudi. "Uništenja neprijatelja" nije organizirao zbog mržnje, ili bolesne potrebe za ubijanjem, nego kao kad normalan čovjek uništava štetne insekte! Vrhunski je glumac, demagog i manipulator, a tragove zločina skriva vrlo učinkovito.

Tijekom rata je bio vrlo okrutan čak i prema svojim borcima, tjerajući ih u nepotrebne bitke koje ne

mogu dobiti, a za ogromne žrtve među svojim borcima okrivljavao je neprijatelje. Po završetku rata je masovnim zločinom u samo mjesec dana i bez ikakva suđenja dao pobiti više zarobljenih osoba, nego što je tijekom četiri godine rata u zatvorima i logorima u NDH pobijeno osuđenih i neosuđenih osoba.

Činjenica je također da su četiri poslijeratne, a to znači mirnodobne godine, u Jugoslaviji po mnogočemu bile gore od četiri ratne godine u NDH. Strahovlada je nastavljena uz namještena brojna suđenja, nacionalizacije, prisiljavanje seljaka u radne zadruge, a zaoravanjem domobranskih groblja i rušenjem povijesnih spomenika brisao je hrvatsku povijest. U svojem ekstremnom samoljublju sebe je doživljavao početkom povijesti.

Još dok je prije rata s ostalim jugoslavenskim komunistima boravio u Sovjetskom Savezu denuncirao je sve one koji su ga mogli spriječiti u hijerarhijskom napredovanju. Paranoični Staljin je lažno optužene dao pogubiti, a među njima je bio sekretar KP Jugoslavije Gorkić, pa je Tito dobio taj položaj. Iz nedavno otvorenih arhiva, konačno je dokazano da je Tito krivac za smrt nekoliko stotina onih koje je trebao smatrati komunističkim surbovcima.

Sumnjičavi Staljin se osjećao ugroženim prevelikom Titovom poslijeratnom samostalnošću, pa ga je odlučio uništiti, ali se veliki genijalac samoodržanja brzo snašao. Na vlast je došao koristeći okrutnu boljševičku ideologiju, a da bi nju mogao zamijeniti nečim drugim, prvo je u skladu s tom ideologijom odlučio uništiti njezine najvjernije zagovornike, t.j. one koji su ga doveli na vlast. Tako je počeo s okrutnim uništavanjem onih koji su optuženi da su odobravali Staljinovu Rezoluciju Informbiroa. Nije se tu puno dokazivalo. Bila je dovoljna mala sumnja pa da bi jadnik bio odveden na Goli otok, a u toj su

masovnoj i improviziranoj čistki stradali i neki koji s KP nisu imali nikakve veze.

Nakon toga je svoj operativni zločinački boljševizam zamijenio novokomponiranim, humanijim oblikom marksističkog socijalističkog samoupravnog sustava. SAD mu je pružila punu zaštitu, a da bi bio potpuno siguran svoju je rezidenciju iz Beograda preselio na otok Brijun, gdje je primao i sve svjetske državnike, pretvarajući se postupno u pravog lidera Pokreta nesvrstanih zemalja.

Nikada većina građana Jugoslavije nije imala bolji i sigurniji život, nego u zadnjih dvadesetak godina njegova života, a to je razlog današnjeg "jugonostal-gičarstva" onih koji se ne sjećaju, ili se ne žele sjećati što se sve događalo. Tito je i tada javno nevidljivom čeličnom šakom držao vlast u svojim rukama. Kad su 1971. g. u Hrvatskoj mnogi pomislili da je prošlo vrijeme strahovlade i pokrenuli borbu za ostvarivanjem više slobode, on im je okrutno pokazao "tko je gazda", da bi nakon toga opet glumio dobrotvora. On nije homo duplex - psihološki dvostruka ličnost, nego je izvrstan glumac koji je u stanju izvanredno uvjerljivo djelovati u bilo kojoj ulozu koju si je odabrao. Ako postoji reinkarnacija, on je prava reinkarnacija Lucifera.

Danas u Hrvatskoj vlada prava ideološka zbrka, a da bismo mogli shvatiti dominaciju suvremenog "antifašizma" u Hrvatskoj, nužno je točno definirati što konkretno znače barem dva dominantna pojma naših suvremenih političkih tenzija. To su: antifašist i komunist.

Dok je u Italiji na vlasti bio fašizam, sve one koji nisu odobravali taj sustav vlasti možemo nazvati antifašistima. Međutim, kada je Njemačka napala Sovjetski Savez, Staljin je taj pojam prenamijenio proglašivši i naciste fašistima, pa premda oni kao i boljševici u sukobu rada i kapitala pripadaju radi-

kalnoj ljevici, on je fašizam proglašio "najvišim stadijem kapitalizma" - što znači krajnjom desnicom, pa prema tome i glavnim idejnim neprijateljem.

Koaliciju u ratu protiv hitlerovske Njemačke, zapadni su saveznici ispravno nazivali: antihitlerovskom, dok ju je Staljin nazivao antifašističkom. No, da to nije bila borba protiv fašizma, najbolje pokazuje činjenica da nitko nije ratovao protiv fašističke Španjolske. Ne samo da je u svojoj ratnoj retorici Staljin sve ratne neprijatelje nazivao fašistima, to su poslije rata za njega postali i bivši saveznici Englezi i Amerikanci, a nakon razlaza s Titom, s njihovih se radiopostaja stalno ponavljalo o Titu i njegovoj fašističkoj bandi. I Tito je u vrijeme rata prihvatio Staljinovu antifašističku frazeologiju, ali od nje je ubrzo nakon rata kraće vrijeme ostao još samo pozdrav: "Smrt fašizmu - sloboda narodu".

Izvorno značenje naziva komunist bilo bi da je to osoba koja je po svjetonazoru sljedbenik ideja Marksova socijalizma, te da kao takva može, ali i ne mora biti član Komunističke partije. Prije rata u Jugoslaviji je bilo samo 12 tisuća članova KP, u ratu ih je izginulo 3/4, a 1945. ih je već bilo oko 140.000 tisuća, od kojih je većina imala samo četverogodišnju osnovnu školu. Među njima je mogao biti zanemarljiv broj komunista po svjetonazoru, a nakon pogroma nad "informbirovcima" u KPJ više praktično nije bilo takvih, nego gotovo isključivo samo kao članova KP zbog mogućnosti sudjelovanja u vlasti. Oni su sebe javno nazivali komunistima, ali smo ih mi cijelo vrijeme ispravno nazivali partijcima - članovima KP. O antifašizmu nitko nije govorio, jer nije bilo nikakva fašizma kojemu bi se trebalo protiviti.

O zločinima učinjenim nakon završetka ratnih zbivanja nije se smjelo govoriti. Prvobitni strah, ali i nez-

nanje što se stvarno događalo, pa kasnije više od tri desetljeća mirnog života, boljeg nego u bilo kojoj drugoj tzv. socijalističkoj državi, učinili su da i oni poznati zločini počnu padati u zaborav. Stoga je zavladao pravo zaprepaštenje, kad su se neposredno prije raspada Jugoslavije pojavile prve informacije o masovnim partizanskim zločinima nad zarobljenim hrvatskim vojnicima i civilima u Austriji i Sloveniji.

Narod traži pronalaženje i kažnjavanje zločinaca. Mi ne znamo što je Titov poslijeratni miljenik i najmlađi jugoslavenski general Tuđman znao o zločinima i zavjeri šutnje, ali je vjerojatno barem u podsvijesti imao Titovu naredbu: "izbrisati svaki trag", pa je u propagiranju svoje čudno zamišljene "nacionale pomirbe", ne samo ponovno oživio "antifašizam", nego ga je kasnije unijeo čak i u Ustav RH, čime je "antifašiste" učinio nedodirljivim, a vlastohlepnom dijelu bivših titovskih aktivista omogućio da zauzmu mnoga ključna mjesta u vlasti.

Otkriva se sve više i više masovnih grobnica, što predstavlja opasnost za njihov opstanak na vlasti, pa koristeći povampirenu ideju antifašizma oni ne samo da su sve do prije tri godine uspijevali potpuno marginalizirati masovne komemoracione skupove, koji se svake godine održavaju na Bleiburškom polju, nego uspijevaju da je najljepši zagrebački trg još uvijek imenovan po prokletom Maršalu, kao i da se pred kućom Josipa Broza u Kumrovcu nalazi veliki spomenik tom istom samozvanom Maršalu, oko kojeg se svake godine povodom njegova "rođendana" održavaju zombijevski skupovi njegovih idobpoklonika.

Protesti građana nemaju uspjeha, jer su ti "atifašisti" toliko moćni da im se podvrgavaju i oni koji s komunizmom nemaju nikakve veze. Kad je neki hrabri građanin u svo-

me očaju raketom razorio taj spomenik, premijer Sanader, koji je sve prije nego komunist, odmah se pobrinuo da se odlije novi spomenik. U svojoj trinaest stoljeća dugoj povijesti Hrvatska je proživljavala mnoga zla, ali nikad takvo samosramoćenje. Zašto i kako je to moguće?!

Danas, kad ne postoji nikakav fašizam, ne postoji nikakva fašistička stranka, niti itko zastupa takvu ideologiju, pa je "antifašizam" kao političko opredjeljenje najveća besmislica. Ništa manja nego kad bi se npr. pokrenula nekakva agresivna "antifeudalistička", ili "antimarsovska" ideologija. No upravo je ta nejasnoća omogućila da je prihvate i neki poštenji, ali naivni ljudi, podrazumijevajući pod time nešto plemenito. Kao jasan primjer zloupotrebe te nejasnoće navest ću nedavni odgovor predsjednika Mesića kad su ga na TV upitali kakav bi trebao biti budući predsjednik RH. Pored ostalog, odgovorio je da: "Treba biti antifašista"! Što to zapravo znači?

Šok zbog najnovijeg otkrića zločina Maršalovih izvršitelja i Hudoj Jami izgleda da je konačno probio mentalnu barijeru u mnogim mozgovima, pa počinju shvaćati razliku između Maršala Tita i Predsjednika Tita, shvaćati da je Maršal Tito uz Staljina i Hitlera jedan od trojice najvećih evropskih zločinaca u minulom stoljeću, dok je Predsjednik Tito jedan od najvećih - ali ne hrvatskih - nego svjetskih političara.

Na čelu države Hrvatske su nakon kralja Zvonimira bili: Pavelić, Tuđman i sada Mesić - dok Tito spada u vladarski niz: Habsburzi, Karađorđevići, Tito - dok je Hrvatska bila u sklopu njihovih država.

Stoga Hrvatska nema nikakva razloga zahvaljivati Titu, zbog Istre i dijelova Dalmacije. Premda su se mnogi Istrani i Dalmatinci stjecajem okolnosti borili u partizanskim jedinicama, besramna je tvrdnja da su se oni borili protiv fašizma.

Da su se borili protiv fašizma to bi značilo da se bore samo za promjenu režima, a da i dalje žele ostati u Italiji. Oni su se borili protiv talijanskog okupatora. Borili bi se i da u Italiji fašizam nije bio na vlasti, a to što su bili u sastavu Titovih jedinica, pa: režimi prolaze, a država ostaje.

Tito nije Istru darovao Hrvatskoj, nego svojoj Jugoslaviji, a njegove su ambicije bile mnogo veće: dio Austrije, Trst, Bugarska i Albanija. Ostvario je što je u datim okolnostima mogao ostvariti. Hrvatskoj je u okviru Jugoslavije priključena Istra, ali joj je Tito oduzeo Srijem i priključio Vojvodini, odnosno Srbiji - za uvijek. Na popisu stanovništva 1940. g. u Zemunu je bilo samo 5% Srba!

Još samo jedan podatak o kojemu nitko ne govori. Naime, još prije nego je Tito proglasio priključenje Istre Jugoslaviji, već sutradan nakon kapitulacije Italije Pavelić (bez obzira što o njemu mislimo) je proglasio priključenje Istre Hrvatskoj. Obzirom na blizinu fronta nije tamo mogao organizirati vlast, nego je bila pod posebnim režimom njemačke vojske, ali je radiostanica u Puli vijesti tada po prvi puta emitirala i na hrvatskom jeziku.

Nadajmo se da će nas nevine žrtve u Hudoj Jami osvijestiti, pa da saborskom odlukom iz Hrvatske uklonimo iskazivanje bilo kakvih pozitivnih uspomena na tog Maršala-zločinca. Ipak ne smijemo slijediti barbarizam njegovih sljedbenika, pa bi se na kuću Josipa Broza umjesto spomenika Maršalu mogla staviti spomen ploča Predsjedniku Titu. "Antifašiste" moramo konačno svrstati tamo gdje im je mjesto: ne samo među neprijatelje hrvatske prošlosti i sadašnjosti, nego uljudbe uopće.

HRŠAKOVA ZLOČINAČKA PARTIZANSKA BANDA

NGO ISTINA (prva nevladina internet udruga hrvatske dijasporne i hrvatskih građana u Republici Hrvatskoj)

Zagreb, 9. travnja 2007.

HRVATSKA BISKUPSKA KONFERENCIJA

n/r Njegova Uzoritost
kardinal Josip Bozanić,
nadbiskup zagrebački

Obavijest o kaznenoj prijavi upućenoj Državnom odvjetništvu RH uz karakteristične ulomke iz nje:

Kao nadležnom organu RH, podnosimo Vam prijavu protiv Stjepana Hršaka, Zagreb, Tuškanac 61, koji je - prema našim saznanjima i iskazima mnogih svjedoka iz Hrvatskog Zagorja - počinio višestruki (po)ratni zločin nad 21 svećenikom – franjevcem, i to u noći s 4. na 5. lipnja 1945. godine kod Lepe Bukve u Maceljskoj šumi.

Kako se radi o vrsti zločina za koji nema zastare, podnosimo zahtjev za ŽURNU istragu i poduzimanje odgovarajućih zakonskih i kaznenih mjera protiv navedenog počinitelja.

A. Činjenice o počinjenim (po)ratnim zločinima Stjepana Hršaka kojima raspoložemo:

1. Kao partizanski poručnik, Stjepan Hršak, po zanimanju krojač, obnašao je tijekom 1945. godine dužnost komandanta Vojne OZN-e u Krapini. Pritom se isticao svojim zvjerskim postupcima prema svima nad kojima je vršio istragu, posebno nad zarobljenim hrvatskim civilima i vojnicima – domobranima i ustašama, o čemu su svoje izjave dali brojni svjedoci u pisanom obliku, kao i – on sam.

2. U noći sa 4. na 5. lipnja 1945. godine osobno je iz franjevačkog samostana i Župnog dvora u Krapini odabrao i izdvojio 21 svećenika. Njegove žrtve te noći su postali:

1. o. Ante KATAVIĆ, župnik, r. 1902.
2. o. Karlo GRABOVIČKIĆ, vikar, r.1912.
3. o. Ivan IVANOVIĆ, kapelan, r. 1916.
4. fra Vitomir MIŠIĆ, bogoslov, r. 1921.
5. fra Domagoj ČUBELA, bogoslov, r. 1924.
6. fra Alfons KATAVIĆ, maturant, r.1924.
7. fra Paškal VIDOVIĆ, brat laik
8. fra Metod PULJIĆ, župnik, r. 1912.

9. o. Darinko MIKULIĆ, mladomisnik, r.1919.

10. fra Julijan PETROVIĆ, bogoslov, r. 1923.

11. Jozo PERČINLIĆ, kateheta, r.1909.

12. Marijan IVANDIĆ, župnik, r.1902.

13. Miroslav RADOŠ, župnik, r. 1910.

14. Nikola DUVANČIĆ, bogoslov, r.1923.

15. Dragutin TURALIJA, bogoslov, r. 1923.

16. dr. Josip GUNČEVIĆ, ravnatelj gimnazije u Brodu i kateheta, r.1895.

17. Vjekoslav TERZIĆ, župnik, r.1906.

18. Dragan CAPO, bogoslov, r. 1917.

19. Nikola ILJIĆ, svećenik, r.1913.

20. Stjepan ŠTROMAR, svećenik i kapelan u Mariji Bistrici, r. 1915.

21. Branko KUKOLJA, bogoslov iz Marije Bistrice, r.1921.

Radi se o svećenicima čije je posmrtno ostatke nedavno blagoslovio, i na Macelju - u nazočnosti nekoliko tisuća vjernika kao i predstavnika Vlade RH i Hrvatskoga sabora - svečano sahranio kardinal Bozanić.

3. Nakon izvršenog odabira svećenika – svojih žrtava, partizanski poručnik Stjepan Hršak ih je noću, vezanih ruku i u koloni po dvoje, zajedno s partizanskim pratnjom (u kojoj se nalazio i kasniji glavni svjedok protiv njega, partizan Mladen Šafranko) – sproveo do mjesta zvanoga Lepa Bukva u Maceljskoj šumi. Ovdje je potom osobno, svojim trofejnim pištoljem marke Walter 7.62 mm, jednom po jednom svećeniku mučki pucao u potiljak. Ubijani su odmah padali u već ranije iskopanu veliku jamu, u kojoj su kasnije i pronađena njihova tijela (zajedno s još četrdesetak drugih pobijenih ratnih zarobljenika).

4. Do mjesta njihovog ubojstva, na kojemu im je svojeručno presudio drug Stjepan Hršak i time počinio višestruki poratni zločin, kasnije su ostale svećenike doveli ostaci njihovih krunica, koje su odbacivali putem obilježavajući tako svoje kretanje; i danas ih čuvaju u franjevačkom samostanu u Krapini kao – relikviju.

B. Obrazloženje osnovane sumnje, da je u smrt Frana Živičnjaka 1998. godine, u Zagrebu, u Šubićevoj ulici umiješan Stjepan Hršak, Tuškanac 61, Zagreb, i to - kao nalogodavac.

1. Osobni podaci o žrtvi:

Fran Živičnjak, autor knjižice „U VJEČNI SPOMEN“, zabilježio je u njoj rezultate osobne istrage, koju je od 1995. do 1997. godine – uvijek u nazočnosti još živih svjedoka - vodio protiv Stjepana Hršaka. Kao njegova bivša žrtva, koja je na vlastitoj koži 1945. godine osjetila zvjerstva za koja je drug Hršak bio sposoban, gospodin Živičnjak želio je dokazati tko je zapravo Hršak. No, ubijen je 1998. godine u svom stanu u Zagrebu, strujom – u kadi. Policija ovaj slučaj drži – nerazjašnjenim, a mi unutar ove prijave zahtijevamo da se istraži uloga nekadašnjega partizanskog poručnika Stjepana Hršaka i u ovoj nerazjašnjenosti smrti.

U spomenutoj knjižici gospodin Živičnjak navodi iskaze glavnog svjedoka, partizanskog kolege druga Hršaka - Mladena Šafranka, ali i niza drugih

svjedoka. Samo, i gospodin Šafranko je - kao glavni svjedok protiv Hršaka - umro pod nerazjašnjenim okolnostima, iste godine. Mislimo stoga da bi drug Hršak mogao ponešto znati i o njegovoj smrti.

Predmetna kaznena prijava udruge NGO ISTINA zasad nije dala rezultata. Hrvatski uljudbeni pokret želi ju stoga iznova aktualizirati.

Moli se pučanstvo dostaviti Hrvatskom uljudbenom pokretu sve raspoložive informacije i dokumentaciju o Hršakovoj zločinačkoj partizanskoj bandi na adrese: Zagreb, Pete poljanice 7 i *hrvatska.uljudba@gmail.com*

U VJEČNI SPOMEN (1)

na hrvatske vojnike, svećenike, franjevce i sve hrvatske mučenike pobijene u svibnju i lipnju 1945. godine na prostorima Maceljske šume kod Krapine i logorima u Mirkovcu kraj Sv. Križa Začretje i Oroslavlju

Fran Živičnjak, Zagreb Đurmanc, 1997.

**„Objavi mi radost i veselje,
Nek se obraduju kosti satrvene!
Oslobodi me od krvi prolivene,
Bože, Bože Spasitelju moj!”**

(Ps 51/50, 8-9)

Iz zahvalnosti prema Bogu za spašeni mi život 1945. godine te iz obveze prema mojoj savjesti i

mojem narodu želim opisati sve patnje i stradanja naših zarobljenih vojnika, mojih školskih kolega, svećenika, franjevaca i ostalih mučenika u svibnju i lipnju 1945. godine na prostorima Maceljske šume kod Krapine i u logorima u Mirkovcu kraj Sv. Križa Začretja i u Oroslavlju, kako bi taj istiniti zapis ostao kao povijesni dokument i opomena za buduće hrvatske naraštaje da se takav zločin ne bi nikada više ponovio na tlu Hrvatskog zagorja.

Nakon izručenja Hrvatske vojske, civila, svećenika i franjevaca u Bleiburgu od strane engleskih vojnih vlasti i predaje naših zarobljenika partizanskoj 51. vojvođanskoj diviziji, svi su u koloni tijekom noći bili sprovedeni do Dravograda.

Drugi dan su kod dravogradskog mosta naše izručeničke preuzele banijske i kordunaške partizanske jedinice i tu je započeo Križni put, jer su svi zarobljenici morali bez vode i hrane pretrčati preko 60 km do sabirališta u Mariboru. Tamo se je po odorama obavilo razvrstavanje te su pripadnici

ustaških postrojbi i veliki broj hrvatskih časnika odvedeni u šumu Tezno kraj Maribora, gdje je u protutenskim rovovima postrijeljeno oko 60.000 zarobljenih vojnika i časnika.

U Sloveniji se masovne grobnice hrvatskih vojnika još nalaze u Kočevju, Barbarinu rovu rudnika Hude Jame kod Laškog, na Savskom nasipu prema Brežicama, kod Marije Reke između Trbovlja i Prebolda, te na Crnom grobu kod Škofje Loke. Te sam podatke crpio iz „Večernjeg lista“ od 3. ožujka 1996.

Na nogometnom igralištu u Mariboru obavljena su razvrstavanja za likvidaciju i kolone za križne putove u raznim pravcima kroz Hrvatsku i dalje do makedonske, bugarske i rumunjske granice. Jedna od većih kolona bila je usmjerena prema Ptuj i dalje prema Macelju, Đurmancu, Krapini i sabirnim logorima u Mirkovcu kraj Sv. Križa Začretja i u Oroslavlju.

MOJE RASPRE S MIKOM (1)

BILO JE TO VELIKO IZNENAĐENJE

Prije nekoliko dana javio mi se Miki. Dakako, nije riječ ni o kakvom Miki, pogotovu ne o Miki Špiljku. Posve drugi je to čovjek, ali ne želi da ljudi znaju za njegova prava stajališta. One osobe uz koje stalno živi, s kojima radi. Čudno. Ili ipak nije.

Takvi su oni.

Ponekad je ponešto i napisao za naš internetski portal www.hrvatskauljudba.hr. Lijepo i dojmljivo. Hrvatski domoljubno. U početku je čitao i Glasnik, ali je onda, iznenada, otkazao njegovo primanje. Žao nam je bilo, ali što se može: „Takav je život!“. Vjerovali smo u suradnju, a ono nagao prekid.

Odjednom poruka na e-mail adresi

SMETA

Poštovani g. Dragun,

Prelistao sam Vaš Glasnik i čestitam Vam na odličnim priložima iz Barbarinog rova, te posebice na suradnji koju Vam je dao cijenjeni dr. Zvonimir Šeparović. Zanimljivo štivo je i tekst gđe Diane Majhen.

Sve bi to, ukupan list bio bi daleko, daleko jači i čitaniji kada ne biste stalno izvodili promidžbene aluzije na ustaštvo. Na taj način vas odmah diskreditiraju, a bome nije to ni usluga hrvatskome domoljublju.

Da bismo mogli uvjerljivo i s pravom osuđivati zločine komunista, trebamo osuditi i zločine ustaša. Osuditi jedan režim, osuditi drugi. Nema popusta.

Eto, sumnjam da ćete prihvatiti, ali to je tako.

HUDE JAME NISU MOJ IZBOR

Cijenjeni g. Mika,

Što je zapravo ustaštvo? Za partizanski nastrojene osobe to je samo zgodna podloga za napad na hrvatsku državnost i na samostalnu hrvatsku državu. Na Titovoj liniji.

Zašto se, recimo, ne bi smjelo pisati o NDH, a smije se pisati o Jugoslaviji? Prvoj, Drugoj (šumskoj i londonskoj - 41.-45.) i Trećoj. Usporedimo li te dvije države jasno je u kojoj su Hrvati bili na svome. Sigurno ne u jugoslavenskoj.

Često sam nedjeljom na Britancu (Britanski trg u Zagrebu, vjerojatno tako nazvan zbog britanskih zasluga za posljedice Bleiburga i Križnog puta, nekad Ilički trg). Volim kupovati knjige i novine tiskane u NDH - i sve se više divim onome što je sve učinjeno za hrvatstvo u te četiri ratne godine. Osobito, ako se to usporedi s dostignućima partizanske države (ZAVNOH) iz istog razdoblja.

Nisam ustaša. Nisam imao prilike ni biti to. Imam svoj politički program, kojeg – legalno – nastojim realizirati kroz Hrvatski uljudbeni pokret. Ne trebaju mi, bilo stvarne, bilo imaginarne, ustaše da bih ga ostvario. Međutim, bio sam u jednom od onih vlakova što su u svibnju 1945. godine stizali s Bleiburga u Zidani Most. Ne mogu to, niti hoću, zaboraviti. Nikada zaboraviti. Imao sam veliku sreću što nisam završio u Hudoj Jami. Božjom voljom, a ne milošću partizanskih koljača i krvnika.

Život se sastoji od konkretnosti, a ne od mašte.

A sada bih trebao šutjeti pred tim spodobama koje su me kao Hrvata uvijek mrzile i progonile, e da ne bih tobože naškodilo Hrvatskoj. Kojoj Hrvatskoj? Onoj s srpsko-

Želite li znati istinu o NDH? Samo pitajte nas!

koju isključivo koristimo za odustanak od primanja Glasnika. Nikome se s nje ne javljamo.

Uz pozdrav

Vaš odani Mika

USTAŠTVO NAM SAMO

hrvatskim jezikom, onoj koja je bila država, kako hrvatskog, tako i srbskog naroda. Ne mogu vjerovati. Kakve misli iz hrvatske glave!

Hrvatsku su sačuvali oni koji su se za nju borili. Kažem to i mislim tako. Bez uvijanja i kalkulacija. Spasit će ju ti isti opet, kad god to bude trebalo. Sada pak skidajući aktualnu vladajuću bandu koja nam želi iznova oteti Hrvatsku.

Srdačan pozdrav

dr. sc. Tomislav Dragan

NDH JE BILA ZLOČINAČKA DRŽAVA

Poštovani g. Dragan,

Naravno da je ustaštvo već 60 godina zloporabljeno u sve moguće svrhe: od srpskih i pravoslavnih ciljeva pokoravanja, do židovskih ucjenjivanja ili suvremenih imperijalnih ciljeva EU, Britanije i Fran-

cuske. Ne treba dokazivati također ni to da su Tito i njegovi zločinci počinili daleko masovnije zločine. Nije sporno ni da su obje Jugoslavije smišljeno i sustavno radile na zatiranju cjelokupnog hrvatstva. Sve su to notorne činjenice.

Međutim, jedan sklop činjenica je dovoljan da baci sjenu na sve pozitivne strane NDH, a to je da su (i) ustaše činile masovne zločine. To se ničim ne može prikriti, ne smije se zaboraviti i ne smije se pokušavati relativizirati sve što je sramno počinjeno.

Možemo mi isticanjem vrлина jednoga čovjeka nanizati impozantan niz njegovih kvaliteta: stručnjak, divan muž i otac, vrhunski intelektualac, perfektan uzgajivač ruža, sjajan i duhovit čovjek itd. itd. Međutim, ako je on ubojica, nikog razumnog više ne zanimaju njegove ruže ni išta drugo, već se svi zalažu isključivo za to da se ubojici sudi.

Isto je i s Pavelićem i s NDH. To je bio zločinački režim i kao takav nije uspio biti rehabilitiran baš nigdje u svijetu. To nije stvar nekakve tobožnje proskribiranosti samo u istočnome bloku, samo ovdje u Jugoslaviji, samo za režima zločinca Tita ili poslije njega. To je uvijek tako: NDH je bila zločinačka država i kao takva propala, pa ne može biti ni-

kome uzor. Za mene ona nije bila ni hrvatska. Uvijek sam se bunio u 90-ima protiv hrvatske do Drine jer bi u toj državi Hrvati bili u manjini. Isto sam tako protiv etnički čiste Hrvatske, jer to znači nove pogrome, progone, grobnice. To nije moja Hrvatska, pa tako nikada ne će moći biti ni nekakva povijesno propala, kukavička prema Italiji i sluganska prema nacističkoj Njemačkoj NDH.

Danas u RH pokušavati rehabilitaciju, ili izvlačenje samo pozitivnih strana jednog propalog režima (što je jedno te isto), koji je uz to izdao i ostavio svoj narod na klanje komunističkoj zvjeradi, znači vješati mlinski kamen o vrat svim Hrvatima. To znači stalno voditi iste stare uzaludne polemike koje nikada neće uroditi željenim plodom kako je NDH bila prava, dobra i hrvatska država.

I vjerovali vi u to ili ne, kao što se ja od takve prošlosti distanciram i osuđujem ju, osudit će je i mnogi drugi hrvatski ljudi, koje ćete upravo na tom pitanju izgubiti kao suradnike u vašem inače zanimljivom listu.

A to je šteta, državotvorna šteta.

Uz pozdrav

Vaš Mika

LENJINOVIM STOPAMA (1)

Cijenjeni g. Mika,

Previše je toga u Vašim stajalištima s čime se nimalo ne slažem, ali isto tako nedvojbeno smatram da imate pravo iznijeti ih i braniti. Štoviše, čak ih i nastojati u praksi provoditi. Isto, kao što takvo pravo ne odričem ni jednom Stjepan Mesić.

Problem, međutim, nije u tome.

Nešto je drugo u pitanju. Zašto Stjepan Mesić, pa i Vi, imate pravo javno iznositi svoja stajališta o Nezavisnoj Državi Hrvatskoj, a ja nemam? Pitam, iako razlog znam. Zato, siguran sam u to, jer sam ja, koji sam od 1941. do 1945. živio u svojoj hrvatskoj državi, a ne u Jugoslaviji, odmah po rođenju zločinac! On pak, Stjepan Mesić, na primjer, zapravo njegov otac, cijelo to, isto, vrijeme bio je također na istom području kao i

ja, ali njegove oči, uši i srce bilo je usmjereno isključivo prema Josipu Visarionoviču Staljinu i tzv. Josipu Brozu Titu. Stoga je bi on – recimo – trebao biti pošten, pravičan i častan, a ja – jednostavno rečeno – đubre, odnosno (hrvatski govoreći) gnoj.

To nikada i nikako ne mogu, ali i ne ću, prihvatiti.

PROMJENAMA DO PRAVEDNIJE HRVATSKE

Gen Kameni, Zagreb

Povodom priprema programa za izbor predsjednika Republike Hrvatske 2010. godine razgovarao s predsjednikom Hrvatskog Svjetskog Sabora, jedinstvene organizacije domovinskih i izvan-domovinskih pripadnika hrvatskog naroda prof. Nikom Šoljom, koordinatorom tog programa.

Niko Šoljak

Pitanje:

Možete li nam nešto reći o Hrvatima u svijetu, njihovoj organiziranosti i vezama sa domovinom.

Odgovor:

Poznata je činjenica da su Hrvati uz Židove jedan od najraseljenijih naroda svijeta. Nema grada u Svijetu gdje ne živi barem jedan Hrvat. Pitanje je njihove organiziranosti uslijed raznoraznih čimbenika. Oni su danas manje organizirani nego što su bili prije domovinskog rata. Prekinute su veze s domovinom, nemaju politički program, koji bi ih ujedinjavao, nemaju kvalitetne programe za mlade. Ostali su starije osobe koje održavaju tradicije. Za nekoliko godina oni će se sami od sebe ugasi. Ostat će samo Katolička crkva, koja uz vjerske sa-

držaje njeguje kulturu, jezik i običaje. Sav teret identiteta Hrvata ostat će na njima što nije dobro, što je pogubno posebno za Hrvate kao mali narod.

Pitanje:

Rekli ste da nemaju politički program, na što ste mislili?

Odgovor:

Njihov politički cilj je bio neovisna samostalna demokratska Država Hrvatska. Pobjedom u Domovinskom ratu u kojem su sudjelovali moralno, materijalno i u ljudstvu, taj cilj je postignut, njihov san je ostvaren. No sva ta euforija sreće, u koju su mnogi ugradili dio svog života, a neki i svoj život, kratko je trajala. Mnogi su bili uvjereni da je njihov san ostvaren i zadatak obavljen. Prepustili su Državu Hrvatsku hrvatskom narodu u Hrvatskoj vjerujući da će on znati čuvati i sačuvati sebe i Hrvatsku.

Pitanje:

Jesu li razočarani sadašnjim stanjem u Hrvatskoj?

Odgovor:

Ne da su samo razočarani nego se osjećaju prevarenima, otpisanim od svog vlastitog naroda i Države Hrvatske.

Pitanje:

Hrvatska ima veleposlanstava u svim državama svijeta koji su spona Hrvata s domovinom. Prema tome ne stoji vaša tvrdnja da su zaboravljeni, a još manje da su otpisani.

Odgovor:

Nije broj veleposlanstava mjerilo vrijednosti brige o Hrvatima nego njihov rad i sadržaj. Hrvati izvan domovine, iako po Ustavu

RH imaju pravo, uskraćeni su u konzumiranju tih prava. Ili im se njihova prava nekim zakonima ili odlukama uskraćuju, kao što je jedno takvo pravo na izbor predstavnika u Hrvatski sabor Izbornim zakonom praktično izigrano. Hrvati nemaju pravo na putovnicu kao što ga imaju žitelji Istre koji talijansko državljanstvo dobivaju čak i onda, ako im je i samo jedan od roditelja trećeg ili četvrtog koljena Talijan. Hrvati imaju problema već i s prvim koljenom, a kamoli s trećom, četvrtom ili petom generacijom. Zašto Hrvati nemaju pravo na izbor svojih zastupnika kao što ga imaju nacionalne manjine u Hrvatskoj?

Pitanje:

Hrvati izvan domovine ne plaćaju porez u Hrvatskoj?

Odgovor:

Ne plaćaju porez, ali pune svake godine Državni proračun Republike Hrvatske i to s nešto više od 2 milijarde eura, što s doznakama, što s drugim oblicima plaćanja, pa time pridonose financijskom boljitku Hrvatske. To je čisti prihod, veći od turističkog priliva kada se od turističkog priliva odbiju devize koje Hrvatska mora dati za uvoz hrane, da bi se ti turisti nahranili. Vi znate da je naša poljoprivredna proizvodnja mala i da ne zadovoljava potrebe domaćeg stanovništva, a kamo li turista.

Pitanje:

Kakvo je sada raspoloženje Hrvata u svijetu nakon 18 godina samostalne Države Hrvatske?

Odgovor:

Sazrijeva spoznaja među Hrvatima Svijeta da se trebaju ponov-

no organizirati i preuzeti inicijativu, jer su shvatili da hrvatski narod u Hrvatskoj sam bez Dijaspore nije u stanju sadašnju situaciju promijeniti na bolje.

Pitanje:

To je teška optužba na račun Hrvata u Hrvatskoj da oni nisu sposobni štiti sebe i svoju državu.

Odgovor:

Nitko ne optužuje narod. Svi dobro znaju da narod nije kriv nego oni koji u ime naroda vladaju narodom. Pedeset godina komunističke vladavine utjerala je strah u kosti svakog Hrvata. Nije se smjelo misliti svojom glavom, samo je trebalo izvršavati partijske zadatke. Uvođenjem višestranačja u Hrvatsku komunistička garnitura se je brzo snašla i umjesto jedne partije uveli su više partija i danas Hrvatskom vladaju komunisti partitokrati (komunisti), što omogućuje predsjedniku stranke (partije) da bude apsolutni gospodar života i rada u svojoj stranci. A ako je još predsjednik jedne stranke (partije) i predsjednik Vlade onda je apsolutni gospodar života i rada u Državi Hrvatskoj. Tako je narod u komunizmu imao strah od jedne stranke (partije), a danas se boji nekoliko stranaka (partija). Višestranačje od kojeg se očekivala demokratizacija društva postalo je deklarativno, a u praksi partitokratska vlast nije ništa bolja od jednopartijske. Sistem vladavine je ostao isti samo što u jednopartijskom sustavu nisi mogao pljačkati narod i državu kao što se to nekažnjeno može u partitokratskoj vladavini.

Pitanje:

Ipak je višestranačje društvo demokracije od jednostranačkog (jednopartijskog)?

Odgovor:

U pravu ste. Danas možete govoriti i pisati istinu i zbog toga ne ćete ići u zatvor. Možete politički biti član bilo koje stranke, ne ćete zbog toga snositi posljedice, ako vjerno služite partiji, budete sluga pokorna kako tako plivat ćete. Ukoliko niste član niti jedne partije borite se za narodnu pravdu, osuđujete mito, korupciju, kriminal, drogu i druge društvene nepravde, onda se vi, vaša djeca i unuci možete pozdraviti s karijerom i svih prava kao građanin RH. Više ne možete ni primirisati, a kamo li se zaposliti u državnoj službi. A ako pravdu tražite sudom onda sudski sporovi traju 10 do 30 i više godina. Neki sporovi započeti u jednom umjehu nastavljaju se po istom receptu, ostao je isti sustav vlasti samo su promijenjeni dressovi. Može se pisati o pljački, kriminalu i lopovluku. Nitko vas ne će zbog toga progoniti, ali isto tako ne će progoniti ni onoga tko kadre narod i državu. Naprotiv može postati i partner državi.

Poznanje:

Gdje je rješenje?

Odgovor:

Rješenje je u demokratskoj promjeni funkcioniranja sustava u RH.

Pitanje:

Tko to može promijeniti?

Odgovor:

Narod.

Pitanje:

Narod predstavlja stranke?

Odgovor:

Sustav vladavine nad narodom protiv naroda i države mora se srušiti sam od sebe, kada potroši svu supstancu, kada ne budu imali što dijeliti, kada otmu sve od naroda, kada se narod ne će imati čime plašiti, onda će početi otimati jedni od drugih i to će biti početak njihovog kraja.

Pitanje:

Kada će to biti ?

Odgovor:

Pitanje je mjeseca, godina, kad će se to dogoditi. Vrijeme radi za narod, a protiv vlastodržaca i njihove bahate vladavine nad narodom. A u ime tog naroda.

Pitanje:

Nije li to crna prognoza? Ima li neko bolje rješenje?

Odgovor:

Ima, ali to nije lako realizirati, jer se u Hrvatskoj još dobro živi. Rješenje je u zajedništvu domovinske i iseljene Hrvatske. Samo zajedničkim snagama (kao što je oslobođena Država Hrvatska od agresora) sada se moramo osloboditi od nas samih. Pokojni Bruno Bušić 1975. je napisao:

" ... Da smo složni i čestiti davno bi imali državu. A bit će nje, rodit će se slobodna Hrvatska kad padne Berlinski zid i kad se budu rušila komunistička krvava carstva kao kule od karata. Nema ni jedne države da je nastala bez krvavih gaća. Vjerojatno ćemo se

i mi morati pobiti za slobodu sa Srbima, a možda i s Turcima. Teret rata morat ćemo podnijeti svi podjednako ... No kad se oslobodimo srpskog ropstva i stvorimo državu, vidjet ćete kako tek naši kradu. Svatko nas je stoljećima krao i potkrao, a najteže i najgore će biti kad nas naši budu krali te prodavali svjetskim jebivjetrima i makro lopovima. Navalić će na nas kao velike ptice grabljivice. Tada će biti najveće i nerješivo pitanje - kako nas tada spasiti od nas samih?"

Vrijeme je da se oslobodimo od nas samih, a to možemo samo ujediniti svi Hrvati svijeta, jer smo to kroz povijest dokazali da kada smo zajedno da nas nitko ne može pobijediti.

Pitanje:

Vjerujete li da će se toliko isticano zajedništvo domovinske i iseljene Hrvatske zaista dogoditi?

Odgovor:

Vjerujem, da ne vjerujem ne bih radio ovo što radim. Nada zadnja umire. Hvala Bogu situacije u Hrvatskoj su svjesni Hrvati u Hrvatskoj i u svijetu, te se traži put kako objediniti snage i spasiti u Hrvatskoj što se spasiti dade, kako osposobiti mladu Državu Hrvatsku za život.

Pitanje:

Pokrenuli ste program MEĐUNARODNOG POSLOVNOG CENTRA u Karlovcu možete li nam nešto reći o tome?

Odgovor:

U pripreme tog programa uložili smo do sada preko pola milijuna kuna, u tehničke dokumente i u animaciju investitora. U prvoj fazi realizacije otvorit će se ne-

koliko stotina novih radnih mjesta u samom centru. Investirat će se u nove tvornice nekoliko desetina milijuna eura, pokrenut će se proizvodnja novih proizvoda koje svijet traži i u tim tvornicama posao će naći nekoliko tisuća radnika..

Pitanje:

Možete li nam reći kada se s programom kreće u realizaciju?

Odgovor:

Izvršene su sve pripreme. Sada je na ministru gospodarstva g. Damiru Polančecu i ministru financija g. Ivanu Šukeru da daju svoj blagoslov i program kreće u realizaciju.

Arboretum Šumarska Škola Karlovac

Pitanje:

Ako Vam oni, kako Vi kažete, ne daju svoj blagoslov, što će biti s programom?

Odgovor:

Od programa ne će biti ništa. Izgubili smo vrijeme i novac i taj program treba će zaboraviti.

Pitanje:

Pokrenuli ste program MEĐUNARODNOG CENTAR MLADIH. Kako ide s realizacijom tog programa?

Odgovor:

Program Međunarodnog centara mladih je najveći i najkvalitetniji program kojeg Hrvatska i Europa ima. Taj program za budućnost Hrvatske je jedan od najznačajnijih programa, jer je posvećen mladima, a mladi su naša budućnost.

Program je deklarativno prihvaćen na razini Hrvatske dok je Grad Vrgorac konkretno podmetnuo leđa i čini sve što je u njihovoj moći da se program realizira.

To je složen hrvatski i međunarodni program kojeg svi subjekti u svom dijelu trebaju prihvatiti i realizirati, od županija, ministarstava i Vlade RH. Svatko treba

odraditi svoj dio posla, koji se tiče njihove nadležnosti. Sada Grad Vrgorac treba taj prostor urbanizirati, kako bi se krenulo s realizacijom. Grad Vrgorac bez financijske pomoći županije i ministarstava RH ne može sam financirati urbanizaciju cca 200 kvadratnih kilometara. Bez urbanizacije terena prema idejnom programu nema reali-

zacije programa. Nema podloge za izradu program po segmentima, a bez programa po segmentima ne možemo tražiti sredstva od EU, koja ih ima osigurana za takve programe, niti možemo konkretne dijelove programe ponuditi investitorima.

Pitanje:

Očekujete li pomoć šire zajednice kod realizacije tog programa?

Odgovor:

Očekujemo, jer je to svima u interesu i svaka uložena kuna u taj program vraća se deseteros-

truko. Prema tome tu ekonomska računica i razum trebaju pobijediti. Županija i ministarstva RH moraju dati svoj dio, jer je to hrvatski nacionalni interes da u Hrvatskoj bude MEĐUNARODNI CENTAR MLADIH, jer se putem tog programa Hrvatskoj otvaraju vrata u svijet i Hrvatska postaje centar svijeta po brizi za mlade kako u Hrvatskoj tako i za sve mlade na našoj planeti. To je jedinstveni program kakvog svijet nema. Hrvatska za takav program ima idealne uvjete. Od tog programa može veoma dobro živjeti pola Hrvatske.

Pitanje:

Pokrenuli ste program izbora predsjednika RH 2010 godine. I ako bude izabran predsjednik kojeg zajednički predlože Domovina i iseljenštvo, tko će garantirati realizaciju tog programa, jer su mu ograničene ovlasti?

Odgovor:

Predsjednik Države Hrvatske ima dovoljno ovlasti da može puno učiniti za narod i Državu Hrvatsku.

Pitanje:

Predsjednik Stjepan Mesić je skoro deset godina predsjednik RH. Imao je dobre namjere, ali nije uspio provesti nikakve promjene.

Odgovor:

Kažu da je i put u pakao poplaćen dobrim namjerama. Predsjednik Mesić je puno učinio za sebe. Promovirao je sebe za najpopularnijeg hrvatskog političara. Svaki dan njegova slika je u svim novinama. Na svim TV mrežama,

posebno u ovoj zadnjoj godini njegove vladavine, sve s ciljanom računicom kako bi narodu dokazao da je on spasitelj, da se bori za pravdu, socijalni i gospodarski napredak. Da štiti nacionalni interes države, malte ne Bog nad Bogovima. Predstavlja se u takvom svjetlu da se kod običnog čovjeka stječe dojam da ga treba klonirati kako bi i dalje mogao biti predsjednik RH. Iz svega se dade iščitati pitanje što će biti s Hrvatskom kada on više ne bude predsjednik?

Prepoznajete, valjda, Vrgorac

Pitanje:

Deset godina je dugo. To je više od polovice vremena od osamostaljenja RH. Smatrate li da je to izgubljeno vrijeme?

Odgovor:

Ne da je izgubljeno vrijeme, nego je prčinjena nenadoknativa šteta narodu i Državi Hrvatskoj. Prije deset godina bili smo dužni 10 milijardi eura, danas smo dužni 60 milijardi eura. Prije 10 godina imali smo vrijednost nacionalne imovine cca 70 milijardi dolara, a danas imamo cca 40 milijardi dolara. Prije 10 godina imali smo 120 tisuća nezaposlenih, a danas imao 300 tisuća nezaposlenih. Prije 10 godina bilo

je malo građana Hrvatske koji nisu mogli krpiti kraj sa krajem. Danas imate jednu trećinu građana Hrvatske koji žive ispod minimuma ljudskog dostojanstva, jer nemaju za kruh. Pogledajte koliko danas imamo javnih kuhinja i koliko ima potreba za njima. Umjesto da idemo na bolje, mi idemo na gore. Mnogo zla se je dogodilo hrvatskom narodu u ovih 10 godina. Ne dao Bog da se to ponovi.

Pitanje:

Kažete da ste optimist, gdje je tu Vaš optimizam?

Odgovor:

Da nepopravljivi sam tvrdoglavi optimist i zahvalan sam Bogu što me je tom vrlinom podario. Izborom predsjednika Republike Hrvatske 2010. više ništa ne bi trebalo biti kao do tada. Hrvatski narod će izabrati predsjednika RH koji će znati, htjeti i moći štiti i

zaštiti nacionalne interese hrvatskog naroda i Države Hrvatske. Koji će vratiti osmijeh hrvatskom čovjeku, vratiti nadu u bolje sutra, koji će Hrvate uspravne uvesti u Evropu, a ne na koljenima. Koji će Državi Hrvatskoj osigurati rad, red i sretnu budućnost, gdje će moral i moralne norme biti osnovno mjerilo vrijednosti čovjeka. Hoćemo predsjednika koji će vratiti nadu u bolje sutra ne samo njemu nego cjelokupnom hrvatskom narodu ma gdje bio.

Pitanje:

Tko garantira da će novi predsjednik RH biti baš takav kako ga Vi opisujete?

Odgovor:

Tko? Narod koji će ga izabrati i ljudi koji će biti uz njega i pomoći mu da bude predsjednik, i to baš takav kako ga opisujemo. Svaki kandidat svojom prijavom za kandidata u izborima za predsjednika Republike Hrvatske mora dostaviti svoj program i garantirati da će taj program provesti ako bude izabran. Predložiti će se onaj kandidat koji daje najbolje garancije, kojem se može vjerovati da ima znanja, snage i moći da predloži program i realizira.

Pitanje:

Tko će odlučivati o kandidatu kome će se dati povjerenje, odnosno koji će biti zajednički kandidat domovinske i iseljene Hrvatske?

Odgovor:

Svatko tko je zainteresiran. Poz-

vali smo sve stranke, udruge, organizacije, klubove i pojedince u Hrvatskoj i u svijetu da sudjeluju u izboru zajedničkog kandidata za predsjednika Republike Hrvatske 2010 godine. Vjerujemo da će se odazvati. I svojim konstruktivnim prijedlozima pomoći da predložimo najkvalitetniju osobu koju Hrvati danas imaju.

Pitanje: Imate li u vidu tko bi to mogao biti?

Odgovor:

Predstavnici hrvatskog naroda iz Hrvatske i Svijeta na skupu u Poreču donijeli su Odliku o uvjetima koje treba ispuniti kandidat. Do sada su se prijavila petorica kandidata, trojica iz Hrvatske i dvojica s američkog kontinenta. Prema tome vjerujemo da ćemo imati veliki broj kvalitetnih kandidata. Nažalost barem do sada ni jedna

žena se nije javila, ali se nadam da će među kandidatima biti i kandidatkinja. Koristim ovu priliku pozvati žene da se jave. Možda baš jedna od njih bude zajednički kandidat. Kandidatkinje odnosno kandidati koji ne budu izabrani bit će tim koji će pomoći budućem predsjedniku kod realizacije zacrtanog programa. Ne će biti lako između najboljih izabrati najbolje, ali će se morati odlučiti za jednu ili jednog kandidatkinju odnosno kandidata. Vjerujem da će ekipa koja će o tome odlučivati izabrati pravu osobu s kojom ćemo se svi ponositi.

Dobro je vjerovati, hvala i sretno. Hvala Vam.

Tužna hrvatska priča

BEZ SVOJIH NOVINA NE IDE

Poštovana gospodo,

Htio bih se osvrnuti s par riječi (dobronamjerno) na intervju g. Šoljka.

Prvo, hrvatski jezik ima lijepu riječ - nezavisnost, a koju su komunisti danas prognali i, samo što na nju nisu bacili anatemu i forsiraju riječ-neovisnost! Znamo zašto.

Drugo, ne bih se složio da je više-stranačje demokratičnije od jednostranačja (iako ovo zvuči apsurdno), jer demokracija znači zaštitu čovjeka, a ona je bila daleko veća u onom omraženom komunizmu, nego danas. Slažem se da se ide u zajedničkog kandidata za predsjednika Republike Hrvatske, ali bih ipak dao da dijaspora to vodi pod svojim okriljem, jer je pokvarenost u Hrvatskoj doživjela vrhunac (veliki Bušić je to izvrsno predvidio).

Slažem se da se svatko može kandidirati, ali imam jedan prijedlog, koji bi morao biti prihvaćen, a možda ste ga i vi predvidjeli: svaki kandidat mora podastrijeti detaljan životopis, od A-Ž. Ne može se prihvatiti životopis kakav su pisali komunisti u Jugoslaviji i danas u Hrvatskoj (danas ni kod koga ne piše da je bio član KP, a

to je najbitnije pitanje), a sastoji se samo od 2 ili 3 rečenice, jer građani moraju znati za koga glasaју.

Dalje, ne bih preporučio da dijaspora komunicira s bilo kojom današnjom strankom. Primjer: Nađite nekog poštenog čovjeka u Hrvatskom saboru, jer da je netko pošten ne bi sjedio s lopovima i glasao protiv svoje savjesti ... itd.

I još nešto: da bi građani doživjeli neki napredak i boljitak, mora se promijeniti kompletno vlast, a to je veoma teško. Za to je potrebno političko organiziranje i obvezatno pokretanje jednog lista. Ovaj program dijaspore je teško realizirati, iz dva razloga:

1. Katolička crkva, u koju je narod stoljećima imao povjerenje i koja ga je stoljećima branila, odjednom se okrenula od vlastitog naroda i povezala se s lopovima i pljačkašima, i što je najgore, ona je blagoslovila svu onu silnu pljačku, dok su drugi ginuli boreći se za slobodu i nezavisnost države.

2. Mnogi ljudi, časni i poštteni, izgubili su svaku nadu da se nešto može promijeniti i ne žele se uopće aktivirati, postali su pasiv-

ni.

Zašto je takvo stanje u Hrvatskoj, ukratko: Od 1945. do danas ništa se nije promijenilo, vlast stalno drže komunisti. Samo su ponekad izbijale frakcijske borbe, kao 1971. g., ili 1991. g. 1971. je krivo nazvana - Hrvatsko proljeće, jer je tada jedna komunistička frakcija pokušala iskoristiti hrvatstvo mladih i doći na vlast. Međutim 1991. najgori komunistički ološ ipak je uspio, opet koristeći hrvatstvo, dočepati se vlast. A da je to točno pokazali su kasniji događaji.

Intervju g. Šoljka je veoma dobar, samo njegov doseg bio bi daleko veći da se pokrene jedan list, jer bez njega ne može se ništa učiniti. Vidite kako su komunisti prisvojili sve novine i imaju diktaturu javne riječi.

S poštovanjem

Emil R. prof.

emil.misao@gmail.com

HRVATSKA KAO KOLONIJALA SILA

Poštovani!

RH postaje kolonijalna sila: daruje susjedima prijevode s engleskog jezika na hrvatski, a kako bi svi naši susjedi govorili hrvatskim jezikom - a ne kako bi, opravdano

sumnjaju iz uredništva tjednika FOKUS, svi ponovno progovorili hrvatsko-srpskim jezikom.

Srdačan pozdrav!

Stella

PRIOPĆENJE

Hrvatsko-Kanadska inicijativa dijaspore zahtijeva ukidanje posjetiteljskog viznog režima za Hrvate od ministra državljanstva, useljeništa i multikulturalizma.

Vancouver Radio Vrh

Vancouver, BC, Kanada – Članovi Hrvatsko-Kanadske zajednice su se sastali s ministrom državljanstva, useljeništa i multikulturalizma, Jasonom Kenneyem u Vancouveru, Ministers' Regional Office #808 - 300 West Georgia Street, 22. ožujka 2009. Razgovaralo se o određenom broju tema koje se odnose na hrvatsku dijasporu, uključujući ukidanje posjetiteljskog viznog režima za hrvatske državljane. Također tijekom sastanka zajednica je predstavila više od 6.000 imena i potpisa potpore zahtjevu za ukidanjem posjetiteljskih viznih uvjeta.

Minister Jason Kenney speaking

Organizator inicijative potpisa George Kovačić je izjavio:

“Ova inicijativa je bila jako uspješna. Kanađani od Vancouvera do Atlantika, kao i Kanađani koji

žive u Hrvatskoj i po svijetu, dali su svoju potporu. Mi potičemo ministra da ukine sve uvjete za vize hrvatskim državljanima koji žele posjetiti Kanadu.”

Ministar Kenney već duže vremena radi s hrvatskom zajednicom u Kanadi. Još 2008. ministar je igrao značajnu ulogu u povlačenju upitnika kao uvjeta za vize koji je uzrokovao poteškoće za neke Hrvate koji su željeli posje-

Radio VRH

titi obitelj i prijatelje u Kanadi. U siječnju 2009. ministar Kenney je bio zadužen za ukidanje viznog režima za hrvatsko vojno osoblje, koje vrši službene posjete Kanadi. Ministar Kenney je jedan od mnogih visokih dužnosnika kanadske konzervativne vlade koji je posjetio Hrvatsku tijekom protekle dvije godine i koji razumije da će ukidanje viznih uvjeta pomoći u povećanju trgovine, poslovnog razvoja i ulaganja između Kanade i Hrvatske. Možda i najvažnije, to će pomoći i de-

Veleposlanica Vesela Mrđen - Korać

setcima tisuća Kanađana koji imaju obitelj i prijatelje u Hrvatskoj, a koji ih žele posjetiti.

Ministar Kenney je pohvalio hrvatsku veleposlanicu Veselu Mrđen-Korać, rekavši da je suradnja s veleposlanicom odlična naglašujući:

“Hrvatska je ekonomsko čvorište jugoistočne Europe i na brzom putu do Europske Zajednice i NATO-a. Kanada i Hrvatska imaju jako dobre bilateralne odnose. Mi moramo nastaviti s ukidanjem svih prepreka koje bi otežale te odnose i razvoj razmjene, trgovine i ulaganja”, zaključio je ministar Kenney.

Zlatko Jelinić
Voditelj-urednik
radio programa
contact@radiovrh.ca
www.radiovrh.ca

Program je utemeljen 22. srpnja 1972.

HRVATI U FEDERACIJI BIH IZGUBILI VIŠE OD 4 MILIJARDE KM (3)

Leo Pločkinić, Mostar

AKTIVNOSTI ORGANA UNUTARNJIH POSLOVA

Federalno ministarstvo unutarnjih poslova je pripremio a Vlada FBiH danas usvojila Projekat organizacijskog, kadrovske i materijalno-tehničkog jačanja policijskih snaga u borbi protiv organiziranog kriminala. Cilj Projekta je obuka policijskih, državnih i drugih službenika, nabava specijalizirane opreme za odjele koji se bave borbom protiv organiziranog kriminala u Federalnoj upravi policije i medijska podrška projektu, a realizirao bi se do kraja ove godine.

Za njegovu realizaciju, odnosno onaj dio koji se odnosi na stručnu obuku službenika, potrebno je 1,200.000 KM koja su odobrena iz Proračuna danas donesenom Odlukom Vlade FBiH. Posebnom odlukom Vlada Federacije danas je odobrila izdvajanje 1,500.000 KM iz sredstava utvrđenih Proračunom FBiH Federalnom ministarstvu unutarnjih poslova. Sredstva će se koristiti za nabavu deset radara za potrebe kantonalnih ministarstava unutarnjih poslova u okviru realizacije programa a "Polazne osnove strategije sigurnosti cestovnog prometa 2008. - 2013. godine."

Široki Brijeg

PROGRAM RASPODJELE SREDSTAVA ZA REKON- STRUKCIJU SPORTSKIH I ŠKOLSKIH OBJEKATA I TRIM STAZA

Vlada je usvojila Program i kriterije raspodjele 6,73 milijuna KM utvrđenih u Proračunu Federalnom ministarstvu kulture i sporta za sudjelovanje u sufinanciranju projekata kantona i lokalnih zajednica koji se odnose na rekonstrukciju sportskih i školskih dvorana, trim staza i drugih javnih ustanova.

Sredstva se raspodjeljuju prema utvrđenim kriterijima koji nalažu da pomognuti projekti doprinose razvoju sporta, da predstavljaju nastavak realizacije započetih projekata i da doprinose i podstiču povratak izbjeglih i raseljenih osoba. U dodjeli sredstava se vodilo računa o ravnomjernoj regionalnoj i nacionalnoj zastupljenosti, u nastojanju da se sufinanciraju projekti koji imaju podršku lokalne zajednice i osigurano sufinanciranje. Vodilo se računa i o stanju objekta, funkcionalnosti i ekonomskoj opravdanosti, te stanju i radovima koje je neophodno izvršiti.

Od ukupnog iznosa prema ovoj Odluci 2,7 milijuna KM izdvaja se za izgradnju sportske dvorane u Mostaru. Po 500 hiljada KM se daje za izgradnju sportske dvorane u Kaknju i rekonstrukciju sportske trim staze i šetnice Bare u Mostaru. Po 450 hiljada KM se daje za izgradnju sportskih dvorana u Neumu i Žepču. Za provođenje hitnih rezervi je ostavljeno 613, 8 hiljada KM.

SREDSTVA ZA IZGRADNJU I REKONSTRUKCIJU VODO- VODA I KANALIZACIJA

Vlada je danas donijela Odluku o usvajanju Programa utroška s kriterijima raspodjele sredstava utvrđenih Proračunom FBiH za ovu godinu na poziciji "Učešće Vlade FBiH u sufinanciranju projekata kantona i lokalnih zajednica - izgradnja i rekonstrukcija vodovoda i kanalizacije".

Riječ je o 12,455.000 KM koje će Federalno ministarstvo poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva doznačiti korisnicima (44) prema utvrđenim kriterijima.

TEKUĆI GRANTOVI ZA PODSTICAJ INDUSTRIJE I RUDARSTVA

Vlada Federacije BiH donijela je Odluku o usvajanju Programa utroška sa kriterijima za raspodjelu tekućih grantova „Podsticaj proizvodnji i prestrukturiranju industrije i rudarstva“ utvrđenih u Proračunu Federalnom ministarstvu energije, rudarstva i industrije. Prema Programu, za gospodarska društva iz oblasti energije i rudarstva predviđena su sredstva od 15,500.000 KM.

Za održavanje i podizanje proizvodnje, nabavu i održavanje zaštitne opreme, sudjelovanje u finansijskom saniranju, unapređenje tehnologije proizvodnje ugljena, otkrivke i nemetala, aktiviranje istraženih nalazišta, nova geološka istraživanja, rekultivaciju degradiranih površina i ublažavanje ugroženosti materijalnog i socijalnog karaktera namijenjeno je 11,000.000 KM.

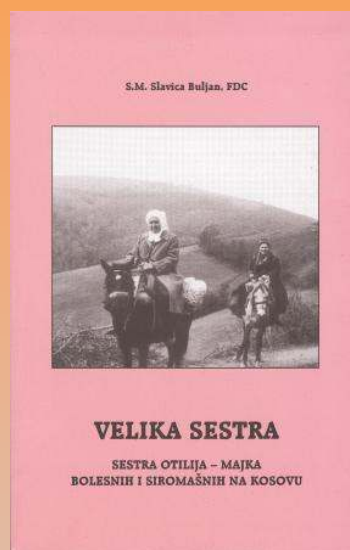
HRVATSKA KNJIŽARA

knjizara.hrvatskauljudba.hr

preporučuje Vam knjigu

S. M. Slavica Buljan, FDC:

VELIKA SESTRA

Cijena 60,00 kuna + poštarina

Izdvajamo iz ponude antikvarijata (cijene treba uvećati za poštarinu):

<i>A. t'Serstevens: LEGENDA O DON JUANU,</i> 160 str., 1931. godina	40,00 kuna
<i>John Steinbeck: PLODOVI GNJEVA,</i> str. 617, 1951. godina	50,00 kuna
<i>Mato Hanžeković: GOSPODIN ČOVJEK,</i> str. 459, 1932. godina	50,00 kuna
<i>Ken Follett: MJESTO ZVANO SLOBODA,</i> str. 461, 1996. godina	60,00 kuna
<i>I. A. Gončarov: BEZDAN I-II,</i> str. 415+485, 1923.	90,00 kuna

NAUČIO SAM (3)

Uz dan prijateljstva

dr. sc. fra Andrija Nikić, Mostar

Naučio sam... da se čuvaš neprijatelja koji ti je nekoć bio prijatelj.

fra Andrija Nikić

Naučio sam... da stari prijatelj ne će postati neprijatelj, a stari neprijatelj neće postati prijatelj.

Naučio sam... da očev neprijatelj, neće postati prijatelj sinu.

Naučio sam... da jednako vrijede prijatelji koji nam ništa ne daju i neprijatelji koji nam ništa ne oduzimaju.

Naučio sam... da vrijeda svog prijatelja, tko s neprijateljima svog prijatelja sklapa prijateljstvo.

Naučio sam... da je bolje imati oštrog neprijatelja nego mekanog prijatelja.

Naučio sam... da se u lošim vremenima poznaju dobri prijatelji.

Naučio sam... da više poštovanja zaslužuje pametan neprijatelj nego glup prijatelj.

Naučio sam... da je lažni prijatelj kao sjena koja nas slijedi dok traje sunca.

Naučio sam... da mrzna (mrzovoljna) narav prijatelja ne steče.

Naučio sam... da se treba ograditi, ne plotom, nego prijateljima.

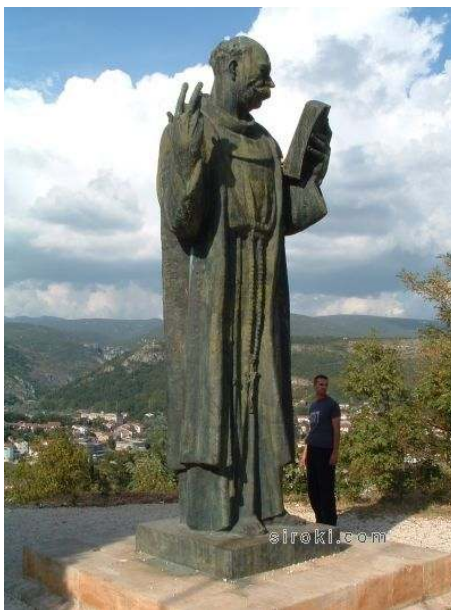
Naučio sam... da prijateljstva trebaju biti besmrtna, a neprijateljstva smrtna.

Naučio sam... da dobar kolač nađe mnogo prijatelja.

Naučio sam... da ne prekidaš nit prijateljstva, jer ako je budeš morao svezati, ostat će čvor.

Naučio sam... da je prijateljstvo kao staklo: kad ga jednom razbiješ, više ga nećeš sastaviti.

Naučio sam... da tamo gdje se darovi obračunavaju, prijateljstvo stoji na slabim nogama.

Kraj fra Didaka Buntića

Naučio sam... da se prekinuto prijateljstvo može zaliječiti, ali ne i izliječiti.

Naučio sam... da će prijatelj tvoje duše za tebe svoju dušu žrtvovati, a prijatelj tvoga bogatstva ne će ni živinče dati.

Naučio sam... da je život bez prijatelja, smrt bez svjedoka.

Naučio sam... i molim sačuvao

nas Bog od neprijateljstva prijatelja.

Naučio sam... i molim, čuvaj me Bože, od prijatelja, a od neprijatelja ću se sam čuvati.

Naučio sam... da nikada nije bio dobar onaj prijatelj koji je zbog sitnice prekinuo prijateljstvo.

Naučio sam... da se u potkopani brijeg nikada nemoj pouzdavati.

Naučio sam... da su premoreni konj, napuknuli luk i pomireni prijatelj jednako nepouzdati.

Naučio sam... da su prijatelji kradljivci vremena.

Ne zaboravite da obnovljeno prijateljstvo i podgrijana juha nisu više kao prije.

Svima je dobro činiti dobro, naročito onima kojima to ne će još dugo trebati.

Iskustvene poruke u prigodi Tjedna prijateljstva vrijede i nakon proglašene prigode i to za cijeli život. Pokazujte, stoga, svakodnevno, svojim prijateljima koliko vam je do njih stalo.

SRETAN VAM TJEDAN PRIJATELJSTVA!

I TI MOŽEŠ POSTATI MOJ PRIJATELJ I TIME SAM POČAŠĆEN!

ZA OBNOVU SOCIJALNOG PORETKA (5)

dr. Boran Ivasović, Zagreb

“Prošlih dana održana je sjednica u nadbiskuskim dvorima pod predsjedateljem Alojzijem Stepincom, glavnim predsjednikom jezuita i Ivanom Pernarom sudionikom izdajica hrvatske seljačke republike, te ostale gamadi trulog buržujskog kapitala. Na toj sjednici zaključeno je, da se osnuje jedan fond u iznosu od 10 milijuna Dinara, koji će služiti za širenje borbe protiv komunista. Crni kler pod pokroviteljstvom srpskog junaka, dobrovoljca sa solunskog fronta, podporučnika Alojza Stepinca, koji se junački borio s puškom u ruci, ubijao hrvatski narod, koji je ležao u rovovima Austro - Ugarske na solunskom frontu, te je za svoj zvjerski rad odlikovan bijelim orlom za hrabrost. Ta krvoločna zvijer obukla je na sebe popovsku mantiju, da u miru pljačka hrvatski narod. Ivan Pernar advokat, vlasnik trokatnice iz Gajevе ulice, buržuj, gulikoža radnog naroda, kriminalni tip, koji je od krvavih žuljeva Američkih Hrvata opljačkao novac poslat na štednju u Hrvatsku seljačku banku. Vojvoda Pernar i kompanija oštetili su milijone našeg naroda za novac, kojim su sebi sagradili

kuće i imanja.

I takvi ljudi imaju obraza, da još vode hrvatski narod, koji je na rubu propasti i bacaju krivnju na Srbe, dok oni sami najveći krivci i banditi koji su ikada opstojali u zemlji hrvatskoj.

Radni narode! Ubili su te sa svojom politikom i sada gaze po tvojoj lješini. Zar ti banditi, koji su najprije bili republikanci, a sada ne znaju kuda bi te odveli. Pogađaju se za tvoju lješinu sa Musolinijem, Mađarima, srpskim fašistima i ko im najbolje plaća tome te prodaju. Radnici robovi, vi skupa sa vašom djecom umirete od glada, smrzavate se po zimi, tumarajući goli i bosu besposleni po gradskim ulicama dok ta gospoda uživaju u toplim sobama, siti bezbržni, vode nemoralan život upropaštajući vaše kćeri. Žive od krvavog znoja radničkog na kojem su se obogatili i huškaju vas protiv komunista.“ Koliko su komunisti u svojoj srži bili sotone, mrzeći na Kristove svećenike i laike vidilo se kada su preoteli vlast 1945. g.“, čita se u knjizi „Crnoj rupi Hrvatskih komunista.“

3. 5. 6. KOMUNISTIČKE KRILATICE

(svezak 23)

Kapitalizam je, gonjen glađu za zlatom, a bez čudorednog sadržaja, čitavo jedno stoljeće rušio sve ono što su kulturna stoljeća kršćanstva gradila u dušama mnogih naraštaja. Komunistam, ne imajući duševne sadržine, prenio je požudu, pohlepu, iskvarenost bezvjerja, još jačom glađu za fanatizmom nijekanja, pljuvanja, izrugivanja, iskrivljava-

nja, varanja i rušenja svega što postoji. Ta borba između materije i duha, koja je započela pod vladavinom kapitalizma završava u komunističkom carstvu pobjedom materije nad duhom, pobjedom tijela nad dušom. Dva morala, dva svijeta, vide se iz izjave Lenjina: “Moral? Moral je samo ono što pomaže revoluciji. Sve ostalo nije drugo nego buržoaska glupost.” Zatim u izjavi Staljina: “Mi komunisti, mi ne poznamo nikakve etike (čudoređa), koji bi mogla postaviti neke granice slobodnom radu revolucionaraca.” Židov Litvinov (pravo ime Wallach) komesar (ministar) vanjskih poslova SSSR-a, je član vijeća Društva naroda. „Pariške novine od 19. siječnja 1908. g. donose na prvoj stranici vijest: Francuska policija uhapsila je 'Ruskog' bandita Wallach-Meer, kao i sukrivca Fanny-Yapalska. U društvu neke zločinačke bande Wallach je opljačkao banku u Tiflisu. Prigodom te pljačke bila su ubijena 32 namještenika. Wallach-Meer se zapravo zvao Finkelstein, a danas nosi ime Njegova Ekselencija g. Litvinov i drži u Ženevi europskim narodima, prigodom marseljeskog atentata, moralna predavanja protiv terorizmu, uz snebivanje onih koji ne shvaćaju komunistički dvostruki moral.“

Maksim M. Litvinov

ANTI-ISLAMSKI MANIFEST ZA EUROPSKU UNIJU (5)

Eugen of Savoia

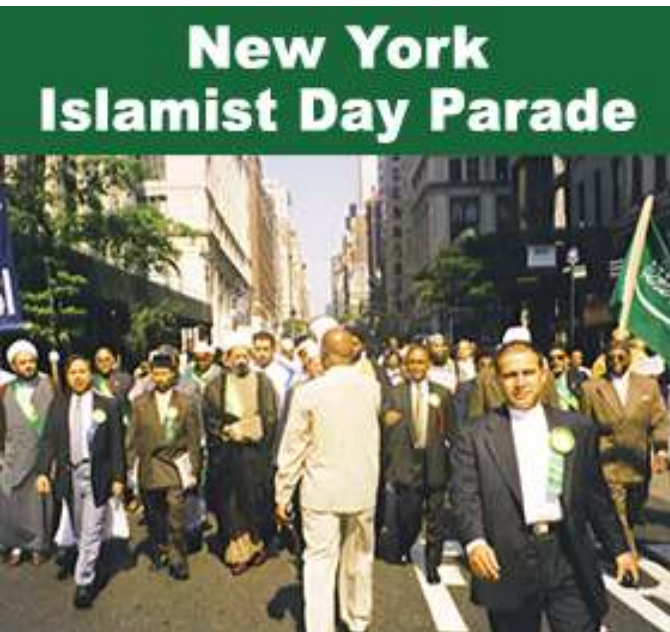
RELIGIJA NASILJA - KURA'AN KAO MAIN KAMPF

Kuran 8:12

Kada je Gospodar tvoj nadahnuo meleke: "Ja sam s vama, pa učvrstite one koji vjeruju!" U srca nevjernika Ja ću strah uliti, pa ih vi po šijama udarite, i udarite ih po prstima.

Kuran 8:57

Ako se u borbi s njima sukobiš, tako ih razjuri da se opamete oni koji su iza njih.

Kuran 8:67

Nijednom vjerovjesniku nije dopušteno da drži sužnje dok ne izvojuje pobjedu na Zemlji; vi želite prolazna dobra ovog svijeta, a Allah želi onaj svijet. – Allah je silan i mudar.

Kuran 33:25-27

Allah je nevjernike pune srdžbe odbio, - nisu nimalo uspjeli -, i

vjernike je Allah borbe poštedito, - Allah je, uistinu, moćan i silan-, a sljedbenike Knjige, koji su ih pomagali, iz utvrda njihovih je izveo, i strah u srca njihova ulio, pa ste jedne pobili, a druge kao sužnje uzeli, i dao vam je da naslijedite zemlje njihove i domove njihove i bogatstva njihova, i zemlju kojom prije niste hodali; Allah sve može.

Kuran 7:4-5

Koliko smo Mi samo gradova razorili! I kazna Naša im je dolazila noću i danju kad bi privilegiji, a kada bi ih kazna Naša zadesila, jadikovanje njihovo se svodilo samo na riječi: "Nasilnici smo, zaista bili!"

Kuran 22:17-23

Allah će na Sudnjem danu odvojiti vjernike od jevreja, sabijaca, kršćana, poklonika vatre i mnogobožaca. Allah je, zaista, o svemu obaviješten.

Zar ne znaš da se i oni na nebesima i oni na Zemlji Allahu klanjaju, a

i Sunce, i Mjesec, i zvijezde, i planine, i drveće, i životinje, i mnogi ljudi, a mnogi kaznu i zaslužuju. A koga Allah ponizi, nitko ga ne može poštovanim učiniti; Allah ono što hoće radi.

Ova dva protivnička tabora spore se oko Gospodara svoga; onima koji ne budu vjerovali biće odijeljena od vatre skrojena, a ključala voda biće na glave njihove ljeva-

na; od nje će se istopiti ono što je u trbusima njihovim, i koža, a gvozdanim maljevima biće mlaceni; kad god pokušaju zbog teškog jada iz nje izići, biće u nju vraćeni: "Iskusite patnju u užasnoj vatri!"

Kuran 25:77

Reci: "Gospodaru mome je važno samo klanjanje vaše, a pošto vi ne vjerujete, neminovno vas čeka patnja."

Kuran 50:45

Mi dobro znamo što oni govore; ti ih ne možeš prisiliti, nego podsjeti Kur'anom onoga koji se prijetnje Moje boji!

Kuran 51:59-60

A nevjernike će stići kazna kao što je stigla i one koji su bili kao oni, i neka Me ne požuruju, jer, teško nevjernicima na Dan kojim im se prijeti!

Kuran 54:51

A Mi smo već slične vama uništili, pa ima li koga ko bi pouku primio?!

Kuran 56:90-94

A ako bude jedan od onih koji su sretni, - pa, pozdrav tebi od onih koji su sretni!

A ako bude jedan od onih koji su poricali i u zabludi ostali, pa, ključalom vodom biće ugošćen i u ognju prženjem.

Kuran 57:29

I neka sljedbenici Knjige znaju da oni nikakvu Allahovu blagodat neće dobiti, jer je blagodat samo u Allahovoj ruci – daje je onima kome On hoće; a u Allaha je blagodat najveća.

Kuran 2:216

Propisuje vam se borba, mada vam nije po volji! - Ne volite nešto, a ono može biti dobro za vas; nešto volite, a ono ispadne zlo po vas. - Allah zna, a vi ne znate.

Kuran 4:95-96

Vjernici koji se ne bore - osim onih koji su za borbu nesposobni - nisu jednaki onima koji se na Allahovu putu bore imecima svojim i životima svojim. One koji se budu borili ulažući imetke svoje i živote svoje Allah će odlikovati čitavim stepenom nad onima koji se ne budu borili, i On svima obećava lijepu nagradu. Allah će borcima, a ne onima koji se ne bore, dati veliku nagradu, počasti od Sebe i oprost i milost. - Allah prašta i samilostan je.

Kuran 9:91

Neće se ogrješiti nemoćni i bolesni, i oni koji ne mogu naći sredstva za borbu, samo ako su prema Allahu i Njegovu Poslaniku iskreni. Nema razloga da se išta prigovara onima koji čine dobra djela - a Allah prašta i samilostan je -

Kuran 9:111

Allah je od vjernika kupio živote njihove i imetke njihove u zamjenu za Džennet koji će im dati - oni će se na Allahovu putu boriti, pa ubijati i ginuti. On im je to zbilja obećao u Tevratu, i Indžilu, i Kur'anu - a ko od Allaha dosljednije ispunjava obećanje Svoje? Zato se radujte pogodbi svojoj koju ste s Njim ugovorili, i to je veliki uspjeh.

Kuran 9:122

Svi vjernici ne trebaju ići u boj. Neka se po nekoliko njih iz svake zajednice njihove potruži da se upuste u vjerske nauke i neka opominju narod svoj kad mu se vrate, da bi se Allaha pobjavili.

Kuran 47:4-6

Kada se u borbi s nevjernicima sretnete po šijama ih udarajte sve dok ih ne oslabite, a onda ih vežite, i poslije, ili ih velikodušno sužanjstva oslobodite ili otkupninu zahtijevajte, sve dok borba ne prestane. Tako učinite! Da Allah hoće, On bi im se osvetio, ali On želi da vas iskuša jedne pomoću drugih. On neće poništiti djela onih koji na Allahovu putu

Ovaj sam esej odlučio napisati nakon komentara jednog novinara, ne ljevičara po standardima moje zemlje (Norveška), a koji je Eurabiju odbacio kao običnu teoriju zavjere, usporedivu s Protokolima Sionskih Mudraca. Ja ne osporavam činjenicu da teorije zavjere postoje, niti da mogu biti opasne. Napokon, Protokoli i Dolchstosslegende ili "mit noža u leđa" - ideja kako Njemačka nije izgubila Prvi svjetski rat, već je bila izdana od strane socijalista, intelektualaca i židova - pomogli su utrti put Adolfu Hitleru i nacistima u vremenu prije Drugog svjetskog rata.

Međutim, ono što me zbunjuje je široko rasprostranjeno vjerova-

nje mnogih (ne samo u islamskom svijetu, već i u Europi i Sjedinjenim Državama) kako su teroristički napadi u kojima su 11. rujna 2001. srušeni tornjevi blizanci WTC-a u New Yorku zapravo namjerno i kontrolirano rušenje, organizirano od strane američke vlade, a sve kako bi se okrivili muslimani. O ovoj pretpostavci se u zapadnim medijima mnogo puta raspravljalo. Iako je ona često (ne i uvijek) odbacivana i izrugivana, ipak

se spominje. poginu i On će, ih, sigurno, uputiti i prilike njihove poboljšati, i u Džennet ih uvesti, o kome ih je već upoznao.

SVI BANDIĆEVI LJUDI

Lasa Šukilo – Poticajni izvor: **Ladislav Tomičić**, *VRTOGLAVI IZNOSI POZNATIMA I NEPOZNATIMA*, „Novi list“, Rijeka, 27.3.2009.

Štefa i Bara, jedna kraj druge. Na Dolcu. Čekaju kupce i pričaju.

Štefa: „Zamisli. Toliki ljudi na Bandićevoj košti. Dobro pa čovjek nije ponorel.“

Bara: „Nemam pojma. O čemu govoriš?“

Štefa: „Pogledaj Novi list pa buš znala.“

Bara: „I kaj tamo piše?“

Štefa: „Puno toga. Donacije koje je tijekom 2007. i 2008. godine podijelio zagrebački gradonačelnik Milan Bandić. Na sve strane.“

Bara: „Baš. Na sve strane?“

Štefa: „Ne baš. Ali, ima ih mnogo. Na svim stranama.“

Bara: „A ha. Sad mi je jasno zašto ljudi bježe od mene kad počnem kritično govoriti o radu zagrebačkog Poglavarstva.“

Štefa: „Evo. Čitaj!“

Bara: „Po redu ću.“

Odboru Zagrebačke nadbiskupije za obnovu katedrale **3.000.000,00 kuna**
 Stolnoteniskom klubu „Večernji list“ za saniranje poslovanja kluba **650.000,00 kuna**
 Košarkaškom klubu Dubrava, kojem je na čelu zamjenica gradonačelnika Ljiljana Jeličić Kuhta **440.000,00 kuna**
 Šibenskoj nadbiskupiji za rekonstrukciju broda „Zaveslaj“ **350.000,00 kuna**
 Trgovačkom sudu u Zagrebu **200.000,00 kuna**
 Udruzi Destilana za realizaciju projekta proslave sedamdeset godina života i pedeset godina stvaralaštva Arsena Dedića, odnosno za trodnevno predstavljanje njegovog opusa u Parizu **200.000,00 kuna**
 Društvu Mediteran film u vlasništvu Andrije Vrdoljaka za snimanje filma „Tito“ **200.000,00 kuna**
 Zagrebačkoj nadbiskupiji za obnovu pročelja

župnog dvora **200.000,00 kuna**
 Župi Sv. Petra i Pavla za obnovu krovišta fasade i vjeronaučne učionice **200.000,00 kuna**
 Zadarskoj nadbiskupiji za uređenje sakralnog prostora u crkvi **170.000,00 kuna**
 Splitskom Hrvatskom narodnom kazalištu za 18. Marulićeve dane **150.000,00 kuna**
 Kasačkom klubu Zagreb za troškove organizacije tri trkačka dana na Hipodromu **145.000,00 kuna**
 Pravoslavnoj crkvi u Zagrebu za redovno poslovanje i za funkcioniranje Muzeja SPC u Hrvatskoj **107.000,00 kuna**

*Predsjednik udruge HVIDR-a
Ivan Pandža*

Milan Bandić

Društvima Croatiastudio d.o.o. Mostar i Zamak d.o.o. iz Metkovića za podmirenje troškova Andrea Bocellija u Međugorju **100.000,00 kuna**
 Društvu Adria ton Đele Jusića za financiranje kulturne manifestacije Mljetsko kulturno ljeto 2008. **100.000,00 kuna**
 Za organizaciju koncerta „Svi pjevaju“ u čast Đorđa Novkovića **100.000,00 kuna**
 Poduzeću Top spin Branimira Horvata za održavanje teniskog turnira ATP Challenger Zagreb Open **95.000,00 kuna**
 Ivanu Pandži, odnosno njegovom Jockey klubu Hrvatske za podmirenje troškova za članstvo u International Federation of Horseracing Authorities **90.000,00 kuna**
 Metkovićkim lađarima za 11. maraton lađara **60.000,00 kuna**
 Za predstavljanje filma „Što sa sobom preko dana“ autorice Ivone Juka **50.000,00 kuna**
 Zagrebačkoj nadbiskupiji za uređenje malonogometnog igrališta kod župnog dvora u Cerju **40.000,00 kuna**

Udruzi Mečena za organizaciju humanitarne priredbe „Žaropek 2008.“ **30.000,00 kuna**
 Za sudjelovanje na 7. međunarodnom seminaru iz borilačkih vještina **30.000,00 kuna**
 Društvu Poeta Đele Jusića za snimanje spota uz pjesmu Vrijeme nedostžno **25.000,00 kuna**
 Tvrtci Bona Studio d.o.o. Lane Milić kćeri Gorana Milića za otkup njegove knjige „Hrvatska jedna i jedina“ **20.000,00 kuna**
 Osječkom Društvu prijatelja HNK Hajduk Split za organizaciju tradicionalne zabave „Bila noć“ **15.000,00 kuna**
 Društvu sportske rekreacije Omega Hrvatskom planinarskom društvu „Pločno“ iz Posušja za organizaciju ekspedicije uspona na najviši vrh Afrike Kilimanjaro u Tanzaniji ***

Štefa: „To je eto to.“

Bara: „Nije li sve to Grad Zagreb mogao financirati i bez blagoslova okorjelog komunjare Milana Bandića?“

Štefa: „Mogao je, ali nije. U pitanju su načela.“

Bara: „Načela poznata još od 1945.“

Štefa: „Domaća jajca. Izvolite.“

Bara: „Svježa šalata. Kušajte.“

Prečasnij Mijo Gabrić

GENIJALKA IZ ORAHOVICE

Lasa Šukilo – Poticajni izvor: **B. Zekić, SAŠI MESIĆ STIŽE PRVA PLAĆA IZ TERMI ZAGREB**, „Novi list“, Rijeka, 27. ožujka 2009.

Na svakom koraku genijalci i genijalke.

„Saša Mesić, kćerka predsjednika

godine minimalna plaća povećala se za oko 300 kuna, s dosadašnjih 2.441 kunu bruto na 2.747 kuna bruto.

Bruto. Bruto. Bruto.

„Ako se zna da i na Geološkom institutu zarađuje znatno više od 10 tisuća kuća kuna, mjesečni bi joj primitci trebali porasti na više od 30 tisuća kuna.“

Neto. Neto. Neto.

Bruto bi to bilo 50 do 60 tisuća kuna.

Strvinari, ogavni ste.

Saša Mesić, predsjednikova kći, s tatekom

Kakav otac, takav sin – kakva majka, takva kći!

Majka Milka, kći Saša. Mora biti genijalka.

Tek s očeve strane. Djed opravdano, zvan Tovarš, pomeo je redom tavane svojih susjeda u Orahovici. Otac, znani Vicmaher, pomeo je tavane cijeloj Hrvatskoj.

Stjepana Mesića, ipak će primati plaću od 17 tisuća kuna kao članica uprave Termi Zagreb, zajedničke firme Grada i Ine, odlučilo je jučer Poglavarstvo donijevši financijski plan ove tvrtke za 2009. godinu.“

Od 1. srpnja 2008.

Saša Mesić i prof. dr. sc. Tomislav Dragičević

DRAGO UREDNIŠTVO!

Upravo pakujući kovčege za povratak u Domovinu (tamo ćemo biti sutra – 22.3.09. - u toku noći). Primio sam Vaš e-mail s prigodom 'Vino i kvasina'. Dobro dolazi za meditaciju u ovo korizmeno vrijeme. Ne vjerujem da će Tomac postići čak ni na Veliki Petak (a za njegovu eventualnu ispovijed ne bi bio dovoljan samo jedan egzorcist...), ali činjenica da je problijedio kad je u zrcalu vidio da je crven, ukazuje da ima bar malo ćaćinog poštenja u sebi.

**SRETNI USKRŠNJI
DANI SVIMA OKO
'GLASNIKA'!**

P.s. Možda se vidimo u toku mje-

Lucienne i Mirko Vidović

seca travnja, bilo bi korisno. Naš najveći sadašnji problem je u tome, što su nas 'mitisekunem' atomizirali dok su se 'zdravodrugovi' zbili u tvrđave iz kojih se vlada nad opljačkanima, prevarenima i onima kojima nam mitisekunemi ne dopuštaju sb-

odno obraćanje preko elektronskih medija. No, na nama je da shvatimo da smo mi u prvom redu krivi što smo se dali atomizirati!

Vaš

Mirko Vidović

SREBRENICA JE PONOVLJENI GENOCID!

Akademik **Mirko Vidović**, Pariz

U svom dvotomnom djelu, Dr Vjekoslav Vrančić svjedoči s hrvatske strane o strašnom genocidu muslimana u Podrinju u vrijeme četničkog divljanja, nakon čega je Draža sklopio sporazum s Titom o podjeli Bosne. Da Vrančić ne bi bio 'glas usamljenog u pustinji' upravo on citira

objavljeno svjedočanstvo partizanskog oficira i poslijeratnog pukovnika OZN-e Adilbega Zulfikarpašića, koji je to ostavi jezovito svjedočanstvo.

Sad kad se licemjeri opet trude da umanje te pokolje, dobro je da se podsjetimo na ono što znamo iz dva izvora, kao iz pera nekada suprotstavljenih suvremenika - Dra Vančića i Adilbega Zulfikarpašića, združenih u istoj

sudbini koja nas je dovela do recidiva u Domovinskom ratu, što iz neznanja, a što iz zabrana svjedočenja istine o našoj prošlosti - kako na Istoku, tako i na Zapadu.

Slijede dvije stranice iz dvotomnih memoara Dra Vjekoslava Vrančića "Branili smo državu", izd. 'Hrvatska Rjevija', Barcelona 1985.

zovit je prikaz četničkih zlodjela u Foči i okolici za trajanja njihove vlasti, dok hrvatsku upravu za vrijeme prvih šest mjeseci NDH, radi usporedbe, samo spominje. Definirajući oba primjera uprave, za hrvatsku kaže, da je bila korektna, dok palež i pokolje, koje su četnici izvršili u Foči i okolici označuje kao «najgnjusniji zločin u povijesti Bosne» (str. 53).

Radi prosuđivanja brojčanog odnosa pučanstva u kotaru Foča, preuzimljem iz članka Zulfikarpašića sliedeće podatke, prema kojima je kotar nastavalo 38.000 muslimana i 16.000 pravoslavnih Srba. Za kratkotrajne četničke vlasti poklano je u kotaru Foči skoro 8.000 muslimana.

Da bi usporedio držanje muslimanskog pučanstva prema pravoslavnim Srbima za trajanja prvih šest mjeseci hrvatske vlasti, s ponašanjem Srba prema muslimanima za vrijeme četničke strahovlade, Zulfikarpašić na str. 46 piše:

«... (Eto), za šest mjeseci našlo se je među muslimanima dvanaest ljudi, koji su prihvatili poziv da sarađuju s ustaškim vlastima, a za osam sati su skoro svi Srbi postali četnici i počeli da kolju sve od reda, ne birajući i ne praveći razliku ko je kriv a ko nije. I nije se našlo ni dvanaest od šesnaest hiljada Srba da uzme u zaštitu bar jednog muslimana ili njegovu obitelj i imovinu od osam hiljada poklanih muslimana u fočanskom srezu».

«To je ljaga —zaključuje Zulfikarpašić— koju niko neće moći izbrišati sa lica mojih srpskih sugrađana. To je zločin kome nema premca».

Jašući konja, a približavajući se rodnom mjestu, Zulfikarpašić ovako opisuje svoje prve dojmove.

«... S one strane Drine sablasno se prostirala nekad lijepa i šarena Foča. Mjesto crvenih krovova, bijelih kuća i šarenih bašči iz snijega su virila crna zgarišta. Na mostu nas je dočekala patrola. Iz bivše maltarnice izišao je jedan partizan. Poznao sam ga, bio je to Vojin Božović, Crnogorac. On je dugo radio u Foči i bili smo dobri znanci. Rukovali smo se bez riječi. Preko mosta smo pošli pješice. Još uvijek most je bio krvav. Ispod mosta niz zidine kula visile su poput stalaktita u carstvu Nečastivog ogromne ledenice krvi. Pod tim strašnim crvenim baldahinom Drina je ljuljuškala mrtva tijela kao da ih uspavljuje. Uz obalu ležali su naduti lješevi žena, djece i ljudi u građanskim i seljačkim odijelima. Neki mrtvaci su bili goli».

—Tu na mostu je izvršeno klanje muškaraca —objašnjava nam Božović—; kapetan Sergije Mihajlović¹⁵ i komandant mjesta prota Vasilije Jovičić naredili su, da se svi muškarci muslimani pohapse. Poslije su svi oni koji su bili veći od

¹⁵ S. Mihajlović bio je na službi u «Komandi Operativnih jedinica» pod zapovjedništvom majora Boška Todorovića. Za vrijeme pokolja jugoistočne Bosne bio je «komandant toga sektora». Poslije toga, dne 24. XII. 1941., postavljen je za «Komandanta Boračkog sektora» sa zadatkom napasti na hrvatsko seljačko uporište u muslimanskom selu Borač, smještenom uzduž gornjeg toka rijeke Neretve. (Obranu Borača organizirao je oružnički narednik, kasniji vitez, Banovac) (Djelomično prema V. I. I., *Zbornik*, Tom IV., knj. 35, str. 763).

konjičkog karabina poklani. Ali ljudi su ubijani svuda: i po kućama, dvorištu, ulicama. Kasnije je red došao na žene i na djecu. Drina je izbacivala lješeye. Da se to spriječi, razrezivali bi im trbuhe, onda bi tjelesa potonula.

—Pa ko je to učinio? — pitao sam.

—Većinom mještani i srbijanski četnici, ali ovih zadnjih je bilo vrlo malo»...

I još jedno svjedočanstvo, koje zavređuje da bude preuzeto od pukovnika Zulfikarpašića.

Za vrijeme svoga boravka u poklanom mu rodnom kraju, pukovnik Zulfikarpašić dobio je nalog od Tita, da pođe u selo Curevo i pregovara s naoružanim seljacima muslimanima, da priđu k partizanima. Na izvršenje zadatka krenuo je u pratnji partizana Ferida Čengića i Ivana Ribara ml., zvanog Lola. Dozvoljen im je ulaz u selo, kamo ih je dopratio jedan mladić. Nakon neuspjelih pregovora, odpraćujući ih iz sela isti mladić, zapita on pukovnika Adila, sina Husein-bega Zulfikarpašića:

—Imaš li koji metak, beže?...

—Nemam metaka, ali daću ti dvije bombe — rekao sam mu glasno i izvadio mu ih. Zatražio sam i od Lole i od Ferida po jednu i dali smo mu.

—A je li i ovo musliman? — pitao je za Ribara.

—Ja sam Srbin — rekao je Lola.

—Svaka ti čast, mladiću. Ama reci ti meni, zašto nas kolju ovdašnji Srbi?

—To su srpske ustaše — rekao je Lola.

—Vala ustaše vako nisu radili! — bio je mladićev odgovor.

Povodom tih žalostnih događaja hrvatska je vlada uložila u Rimu najoštrij prosvjed, na koji je dobila odgovor pun neistina i izmišljotina.

Na ponovne prosvjede poslalo je talijansko zapovjedništvo u Foču obavještajnog častnika, satnika Zigliottija, sa zadatkom, da izpita slučaj. Ne možemo znati, kakvo je on izvješće podnio svojim predpostavljanim, no hrvatska je vlada obavještena, da je on boravio u Foči od 16. do 21. prosinca i da je, vrativši se u Mostar, saobćio, «da su četnici u Foči uveli liberalan režim i da s muslimanima najizpravnije postupaju»¹⁶.

Tako je glasilo i sadržaj posljednjeg talijanskog službenog odgovora hrvatskoj vladi u stvari Foče.

¹⁶ Četnike su iz Foče protjerali partizani pod konac siečnja 1942.

W
Incc.

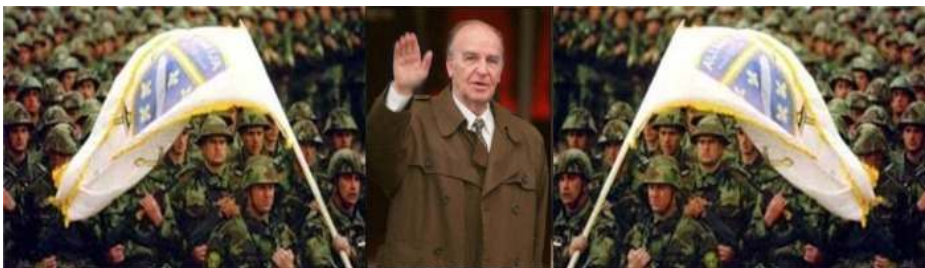
NAROD JE JASNO REKAO "NE" I ZATO NIKADA NEĆEMO PRIHVATITI OVE PROMJENE NAMETNUTE OD STRANE ČETNIČKIH AGENATA

dr. Muhamed Borogovac, Sarajevo

ZNAMO ŠTA SMO IZGUBILI, A ZNAMO LI ŠTA SMO DOBILI?

Evo šta smo dobili:

Narod je u ogromnim procentima pokazao da je protiv ovoga amandmana, ali najviše zato jer je protiv Daytonu.

Do sada se znalo da Daytonski Ustav nije legalan, tj. da nije usvojen po legalnoj proceduri. Međutim, ovim ta nelegalnost Daytonu ništa nije popravljena, jer ni ovaj put nije ispoštovana procedura budući da vlast (tj. predlađač amandmana) nije organizovao javnu raspravu kako valja, a osim toga nije ni u takvoj javnoj raspravi dobio podršku naroda, nego naprotiv, totalno odbijanje naroda. Vlasti su zato samo zanemarile javnu raspravu kao da nije ni održana, što je potpuno upropastilo proceduru. Dakle, veoma je upitno koliko je legalnost Daytonu popravljena, ako je ikako popravljena.

S druge strane do sada se nije ništa znalo o legitimitetu Daytonu, tj. nije se znalo da li narod stoji ili ne stoji iza Daytonu. Međutim, masovnim odbijanjem Amandmana zato što se amandmanom legalizuje Dayton, narod je pokazao

da NE stoji iza Daytonu. TO ŠTO JE DOKAZANO DA NAROD NE ŽELI DAYTON, T.J. DA DAYTON NIJE LEGITIMAN, JE VELIKI USPJEH PATRIOTA BOSNE I HERCEGOVINE U OVOJ epizodi nastavka genocida, koju neko nazva "diplomatski genocid".

Nažalost, i pored gotovo jednoglasnog odbijanja ovakve ustavne promjene, ipak su vlasti postupile

kao da se to njih ništa ne tiče, kao da mišljenje naroda ne igra nikakvu ulogu. Iz toga smo naučili da su oni četnički agenti, i da će po svaku cijenu odraditi stvar za četnike, da ne predstavljaju nas nego njih. Mnogi smo to već znali, a sada svi znamo.

Naučili smo i da bošnjački narod nažalost ima robovski mentalitet. Naime, i pored toga što nas je u svim anketama bilo oko 90% protiv amandmana, vlasti su nam ga na silu nametnule, a ipak izdajnicima nije falila ni dlaka s glave zbog toga?! Da je Dodik ovako nešto uradio Republici Srpskoj, što su Tihić, Izetbegović, Silajdžić, Lagumdžija, Sefer Halilović i ostali uradili Republici BiH, ne bi se smi- o vratiti u Banja Luku.

NE MOŽE SE VIŠE KRIVITI AMERIKA I SVIJET, IZDAJA JE SUVIŠE OČIGLEDNA

Možda je najvažniji dobitak to što sada znamo da nam nije svijet ništa nametnuo da je to sve djelo domaćih udbaša. Nije bilo nikakvog pritiska na poslanike da to izglasaju samo pokoje mišljenja i savjet, koji nikoga ni na šta nisu obavezivali.

Što se tiče tih "pritiscaka" iz svijeta i Evrope, i mi iz NKRBiH smo s vremena na vrijeme izloženi takvim "pritiscima". Evo na primjer, jučer smo dobili poruku gospođe Pack Doris Gisele u kojoj ona traži da prekinemo distribuiranje Glasnika, jer mi tako "destabiliziramo" Bosnu, te da umjesto toga "gledamo naprijed". Naravno nije nam ni na kraj pameti palo da je poslušamo, jer kao što vidite već danas šaljemo novi Glasnik. E druga bi stvar bila da smo mi izdajnici, da nam treba opravdanje za izdaju, onda bi nam taj "pritisk" dobro došao.

Nećemo objaviti pismo Doris Pack, jer neki ljudi ne vole da se njihova pisma objavljuju bez pitanja, ali ništa nas ne sprečava da objavimo nas kratki odgovor gospođi Pack:

Dear Ms. Pack,

You are missing something. Destruction of the country as a reward for genocide is not "looking forward".

Try to be honest and to do a right thing, not just to appease the "tough guys", perpetrators of the genocide.

Thanks.

**Muhamed Borogovac
Phone ++ 1-617-363-9834**

HITNI SASTANAK PRUDSKE TROJKE DA TIHIĆ GARANTUJE VASKRSNUĆE HERCEG-BOSNE

Na kraju ovog javljanja, da primijetimo da se sutra (27.3.09.) sastaje Vijeće naroda Skupštine BiH gdje bi Hrvati mogli blokirati ovu ustavnu promjenu, budući da se sa Brčanskim amandmanom cementira dvoentitetski sistem, što ni Hrvatima nikako ne odgovara. Upravo zato se Tihčić hitno odazvao i došao na sastanak Dodiku i Čoviću danas u Sarajevu da dade garancije Hrvatima da vaskrsava

"Herceg-Bosna", da Hrvati ne bi ništa sutra pokvarili.

Primjetimo da Hrvati ovim stavljaju svoju sudbinu u ruke Dodiku, jer ni jedna garancija ne mora biti

ostvarena. Jedina garancija da će dogovor biti ispoštovan od svih bi bila da se sve promjene ustava usvoje istovremeno, ali to iskusni udbaša Čović tobože ne zna. Ubijeđen sam da će na kraju Dodik tražiti Drvar i Grahovo u zamjenu za svoju saglasnost za vaskrsnuće Herceg-Bosne.

Sjetimo se na kraju ponovo, da Dodik tako kasapi "Republiku srpsku" kao što Tihčić kasapi Bosnu sutra bi pred Skupštinom bile masovne demonstracije.

Doris Pack

PRAVO SLOBODNIH LJUDI NA POBUNU - PRIMJER SLUČAJA "AMISTAD"

dr. Vahid Sendjarević, Sarajevo

„Vuk na ovcu svoje pravi ima k'o tirjanin na slaba čovjeka, al' tirjanstvu stati nogom za vrat ljudska je dužnost najsvetija.“

Amistad

Ono što čovjeka čini čovjekom je pravo na slobodu. Ako je sloboda (a slobode nema bez suvereniteta) oduzeta silom, kao što je to slučaj sa žrtvama agresije i genocida u BiH, onda je ne samo pravo nego i dužnost žrtve da ustane u odbranu svoje slobode i povrati ono što je otetom genocidom.

Amerikanci, kao u slučaju građana države New Hampshire-a, ug-

radili su taj moto slobode na državnim automobilskim tablicama koji glas "Živi slobodan ili umri" ("Live free or die"). Ili na bosanskom: BOLJE GROB NEGO ROB!

Slobodnim ljudima ne trebaju pravne presude kao dokaz njihova prava da brane svoju slobodu (suverenitet) otet agresijom i genocidom. Ali svejedno, navešćemo jednu presudu koja zaista potsjeca na našu situaciju gdje oni koji počinše genocid pokušavaju da žrtve genocida naviknu na stanje uspostavljeno genocidom i da prisile žrtve genocida da same legalizuju rezultat genocida. Riječ je o slučaju Amistad iz presude Vrhovnog suda SAD-a iz 1841-e godine [Slučaj 40 U.S. 15 Pet. 518 (1841)] do kojeg je došlo kao rezultat pobune robova na palubi jedrenjaka Amistad koja se dogodila 1839-te godine.

Do pobune je došlo na jedrenjaku Amistad koji je plovio pored Kubanske obale sa zatočenicima iz Afrike koji su ranije bili kidnapo-

vani na Zapadnoj obali Afrike i prodani kao roblje. Zatočnici su se pobunili i ubili kapetana jedrenjaka. Afrikanci su kasnije bili uhaćeni blizu Long Island-a u New York-u.

Usljedio je sudski proces u kojem su Afrikanci optuženi za pobunu i ubistvo kapetana jedrenjaka sa zahtjevom nekoliko strana, uključujući i špansku kraljicu, da su Afrikanci njihovo vlasništvo i da im se moraju isporučiti kao roblje.

Vrhovni sud SAD-a je donio presudu kojom se potvrđuje pravo slobodnih ljudi na pobunu, oslobađajući Afrikance svake odgovornosti za ubijene članove posade koji su ih nezakonito držali kao zatočnike. Odlukom Vrhovnog suda SAD-e, Afrikanci su vraćeni u njihovu domovinu kao slobodni ljudi.

U obrazloženju odluke, Vrhovni sud SAD-a se pozvao na internacionalne sporazume kojima se kidnapovanjem ne može oduzeti sloboda ljudima, bez obzira na njihovo etničko i rasno porijeklo i

njihovu nacionalnost (državnost). Izuzetno je važno i to da je Američka vlada bila protiv prava Afrikanaca na odbranu njihove slobode, kao i u slučaju BiH gdje pojedini predstavnici Američke vlade rade na tome da žrtve genocida u BiH pristanu na stanje uspostavljeno genocidom i same legalizuju Daytonski ustav kojim im je oduzet suverenitet

(sloboda) na 50% teritorije BiH, što je zločin genocida sam po sebi.

Zato se mi ne plašimo kada kažemo da svi oni koji navikavaju žrtve agresije i genocida u BiH na rezultate genocida da bi same žrtve agresije i genocida legalizirale stanje uspostavljeno genocidom su ne samo BANDA nego i

ZLOČINCI bez obzira koga i kakvu silu predstavljaju i kakav pasoš nose.

Oni koji žele više informacija o slavnom slučaju AMISTAD, dovoljno je da u "search" na internetu stave riječ: AMISTAD.

BOSANSKI JEZIK (3)

Historijske činjenice, gramatika, razlike

Izvor: **Helga Kanzler**, ispravke: **ing. Salih Čavkić** Odabrao: akademik **Mirko Vidović**

Naziv bosanski nije uobičajen samo kod onih koji su stvarali na orijentalnim jezicima (dovoljno je pogledati Ljetopis Mula-Mustafe Bašeskije) nego i kod Bošnjaka koji su pisali alhamijado književnost. (Španjolska kovanica al agami = stran, tuđ, bukvalno: strana književnost). Dok je turski jezik bio jezik administracije, službeni jezik, perzijski je dominirao u pjesništvu, a arapski je bio jezik vjere i nauke. Oni koji su se htjeli afirmisati bilo u politici, vojsci, umjetnosti, nauci - morali su da poznaju te jezike. Međutim ti jezici nisu nikada ušli u šire mase i nisu utjecali na njegovanje svog materinjeg bosanskog jezika. Dovoljno je spomenuti ovdje samo Muhameda Hevajju Uskufiju.

Konstantin Filozof (pisac s kraja 14 i poč. 15 v.) u spisu "Skazanie izjavljeno o pismenih" spominje bosanski jezik uz bugarski, srpski, slovenski, česki i hrvatski.

Jedan od najstarijih spomena bosanskog jezika imamo u notar-

skim knjigama grada Kotora: 3. jula 1436, mletački knez u Kotoru kupio je petnaestogodišnju djevojku "bosanskog roda i here tičke vjere, zvanu bosanskim jezikom Djevenu".

Ninski biskup u Peri pisao je 1581. g. fra J. Arsenigu bosanskim jezikom.

U djelu Jeronima Megisera 'Thesaurus polyglotus' (Frankfurt na Majni, poč. 17. v.) spominju se uz ostale naše govore (dijalekte): bosanski, dalmatinski, srpski, hrvatski.

Bosanskim jezikom su ga zvali (uz: slovinski, ilirički/ilirski) i mnogi pisci od 17 vijeka naovamo: Matija Divković, "Bošnjak rođen u selu Jelaskama sjeverno od Vareša koji je pisao dobrim narodnim jezikom svoga kraja"; Stjepan Matijević, Stjepan Margitić, Ambroz Matić, Luka Dropuljić, Ivan Frano Jukić, Martin Nedić, Anto Knežević...

Duvanjski biskup fra Pavle Dragičević 1735, piše da u Bosni ima devet svećenika koji u vršenju vjerskih obreda ispomažu bosanskim jezikom, jer ne razumiju dobro crkvenoslavenski. Dodaje da je učenim katolicima u razgovorima sa pravoslavicima dovoljno da poznaju bosanski jezik.

Evlija Čelebija, turski putopisac iz 17 vijeka, u poglavlju "Jezik bošnjačkog i hrvatskog naroda" svoga čuvenog putopisa hvali Bošnjake, za koje kaže: "kako im je jezik, tako su i oni čisti, dobri i razumljivi ljudi". Govori o bosanskom jeziku koji je po njemu blizak latinskom, a spominje i bosansko-turski riječnik M. H. Uskufije.

Jedan od prvih gramatičara, Bartol Kašić (Pag 1575 - Rim 1650), rođeni čakavac, odlučuje se za štokavštinu bosanskog tipa, kakva je Divkovićeve, te u svom "Ritualu rimskom" (Rim, 1640) ističe da je za stvaranje zajedničkog književnog jezika (lingua communis) u južnoslavenskim krajevima potrebno izabrati jedan govor (on se zalaže za bosanski slijedeći na taj način preporuke Kongregacije za propagandu vjere i svojih poglavara iz Rima).

Isusovac Jakov Mikalja (1601.-1654.) u predgovoru "Blagu Jezika slovinskoga" iz 1649. želi kako kaže da uvrsti "najodabranije riječi i najljepše narječje" dodajući da je "u ilirskom jeziku bosanski jezik najljepši", i da bi svi ilirski pisci trebali nastojati da njim pišu.

Dubrovački dramatičar Đore Pa-

motić, opredijelio se za govor "susjednih Bošnjaka", ističući ljepotu toga govora.

Hrvatski pjesnik Andrija Kačić Miošić (1704-1760) autor

"Razgovora ugodnog", snažno afirmiše štokavštinu; svoju je "Korabljicu" "prinio iz knjiga latinskih, talijanskih i hronika Pavla Vitezovića" u "jezik bosanski".

Bosanski jezik spominje, pored srpskog, hrvatskog, češkog i poljskog i spisatelj Matija Antun Reljković (1732-1798).

HRVATSKI KNJIŽEVNICI MUSLIMANI (4)

Četiri stoljeća od Mehmedove „Hrvatske pjesme“ do Selimovićeve „Derviša i smrti“

Ferid Karihman, „*Hrvatsko-Bošnjačke teme*“, Hrvatska sveučilišna naklada, 1996.

5. Kriterij pisma

Hrvatski književnici su pisali hrvatskom glagoljicom, hrvatskom ćirilicom (bosančicom), latinicom i arabicom. Svi pisci, koji su pisali hrv. glagoljicom ili bosančicom, pripadaju hrvatskoj književnosti radi hrvatske samoniklosti tih pisama. Kod onih, koji su pisali starim načinima latinskog ili arapskog pisma, potrebno je primijeniti još jedan drugi kriterij, recimo kriterij nacionalne ili kulturne pripadnosti, dok kod pisaca poslijeporodne hrvatske latinice i arabice ne može biti nikakove sumnje, da se radi o hrvatskim književnicima.

6. Vjerski kriterij

U hrvatsku književnost ulaze također pisci bez izrazite nacionalne svijesti, ali s jakim osjećajem vjerske pripadnosti, koja je često puta i pod posebnim okolnostima znala biti dominantna pri susretu civilizacija na

našem kulturnom području te pri određivanju pripadnosti (na primjer dubrovački katolicizam prema pravoslavnom zaleđu, katoličko i muslimansko starosjedištvo prema unutrašnjobalkanskim doseljenicima, bogumilsko-muslimanski kontinuitet itd.).

nu pojedinu religiju.

7. Teritorijalni kriterij

Radi izmiješanosti pučanstva te radi velikog broja Hrvata izvan hrvatskog etničkog i državnog područja (Gradišćanski i Bački Hrvati, emigranti itd.), ovaj se

kriterij može primijeniti samo u posebnim slučajevima. Prema tome, u hrvatsku književnost ulaze pisci prema prethodnim kriterijima, bez obzira na mjesto gdje tko živi ili je rođen, dok se teritorijalni kriterij može primijeniti u slučajevima pomanjkanja podataka, dvoumice, neodređenosti i osamljenih slučajeva sveslavenstva, integralnog jugoslavenstva, mađaronstva, talijanaštva i turskog naziva. Tada se podrijetlo sa sadašnjeg područja SR Hrvatske i SR Bosne i Hercegovine može primijeniti, po mogućnosti uz koji drugi kriterij, recimo jezični ili onaj kulturne pripadnosti.

Grb od Bošnjaka u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj

Radi univerzalnosti religija ovaj kriterij zahtijeva u mnogim slučajevima također primjenu još jednog od ostalih kriterija, recimo jezični ili hrvatski pokrajinski, i ne može biti ograničen ni na jed-

„KUR'AN ČASNI“ NA HRVATSKOM JEZIKU (4)

Izdanje: „Stvarnost“, Zagreb, 1969., prijevod M. Pandža i Dž. Čaušević, tumačenje Dž. Čaušević, nova redakcija Omer Mušić i Alija Nametak

Ferid Karihman, „Hrvatsko-Bošnjačke teme“, Hrvatska sveučilišna naklada, 1996.

Cijeli Kur'an nije objavljen u rodnom mjestu Hazreti-Muhammeda, Meki, nego je veći dio od 93 poglavlja objavljen u Medini, mjestu gdje je Hazreti-Muhammed umro. Kur'anska poglavlja objavljena u Meki apeliraju „na ljude da vjeruju u Boga (Allaha), pozivaju ljude da čine i rade dobra djela, nadalje u mekanskim poglavljima Kur'ana naglašava se jedinstvo Božje i ističe potreba nužnosti vjerovanja u jednog jedinog Boga, pa se ističe

i to, da će biti poklonjeno spokojsvo i mir u srcu i razum onih ljudi, koji budu vjerovali. Medinska poglavlja Kur'ana daju upute ljudima, kako i na koji način će to vjerovanje očitovati u svojim djelima i postupcima, kakva dobra ljudi trebaju činiti, opširno određuju što je dobro a što je zlo, upućuju ljude kako će čovjek sa čovjekom postupati i ukazuju na put kako će ljudi doći do sreće i blagostanja.“¹⁶

Među ostalim islamskim izvorima (hadis¹⁷, idžma¹⁸, i Kijas¹⁹) prvenstvenost i važnost Kur'ana isticao je više puta i sam Hazreti-Muhammed. No Kur'an ne traži od muslimana da vjeruju samo u njega. Kur'an naprotiv nalaže muslimanima da vjeruju i u sve svete knjige, koje su prije poslane, te da ih čuvaju. Ali među tim prijašnjim svetim pismima nast-

le su razlike te je zadaća Kur'ana da nesuglasice među njima izgla-di. I u Kur'anu se konačno naziru i propagiraju sveopće ekumen-ske ideje sjedinjenja svih mono-teističkih vjera i polažu temelji bratstva među svim ljudima. Taj univerzalizam izdvaja Islam, Katoličanstvo te mnoge protes-tantske struje od uskih, nacional-nih vjera i crkava, ograničenih na tek izabranu grupu ljudi.

¹⁶ – Gujić, Kasim, Kuran na hrvatskome, Hrvatska revija, sv. 5, god. X, Zagreb, 1937.

¹⁷ – Hadis = usmena tradicija od Muhammeda.

¹⁸ – Idžma = jednodušno rješenje svih islamskih teologa o nekom određenom problemu.

¹⁹ – Kijas = zaključak islamskih pravnikana donesen putem analogije.

UJVIDEK PONOVRNO POSTAJE NOVI SAD (3)

Cseres Tibor, KRVNA OSVETA BAČKOJ, AGM, Zagreb, 1993.

U početku su ih odvodili u ime Odjela za zaštitu naroda (OZNA, o.p.) na temelju poimeničnih prijava. Ovaj organ bio je preteča kasnije zloglasne UDBE.

Svi odvedeni muškarci ostali su na svojoj rodnoj grudi jer su se osjećali nedužnima u pogledu svih atrociteta koji su se dogodili u prethodnim vremenima. Ali kasnije se ispostavilo da njihov glavni grijeh nije neki ratni zločin, nego to što su Mađari.

Drugu večer ponovio se prizor prethodnoga dana. Partizanski časnik sa smiješkom je saopćio da ovi mogu otići kući. Kako su ponovno izabrane stotine otišle, stvarno se nije čulo pucanje – a kasnije se

ispostavilo da od njih nitko nije stigao kući.

Petog su dana dobili malo vode i kruha.

Krajem tjedna ruski su vojnici odveli oko stotinu ljudi na uređenje aerodroma. Od ovim mnogi su ostali na životu.

Tijekom prvog tjedna na ovom otoku smaknuli su oko 1.500 ljudi. Najvećim dijelom strijeljali su ih uz Dunav, jedan dio pokopan je na području zvanom „Sanghaj“ između ceste prema selu Kać (Katy) i Dunava, na plavnom području Dunava, iza klaonice. Ovo je područje od 1941. do jeseni 1944. bilo pogranično područje – plavno područje. Ovdje su mađarski inženjerski odredi od povezanih rovova, zemlje i drva izgradili jednostavnu obrambenu liniju. Ovi su rovovi kasnije

postali masovne grobnice. Po svim željezničkim stanicama, putovima i vlakovima krstarili su partizani. Kad bi nekoga zatekli bez dozvole, nemilosrdno su ga ubili.

Partizani su ubili većinu skupljenih muškaraca, manji dio su otjerali na rad, ali na putu i od tih su mnoge pobili, među kojima i dvojicu franjevac: Krizosztoma Köröszösa (Krizostom Keresteš), poglavara redovničke kuće i patera Kristofa Kovacs (Krištof Kovač). Opljačkali su i redovničku kuću. Prije ulaska sovjetskih odreda, Ferenc Svraka, župnik unutargradskog dekanata, telefonirao je ocu Krizosztomu i pitao za savjet, treba li misliti o ostanku ili o bijegu. S ovim gotovo istodobno javio se i Tallian, koji je bio rođak poglavara redovničke kuće: „Brate, zadnji vlak uskoro kreće! Spremajte se.“

MEMORANDUM OF THE CROATIAN NATIONAL COUNCIL OF NORTH AMERICA (1933) - (3)

Priredio *dr. sc. Ante Čuvalo*, Chicago

Intrigues and Nov. 24

Such an arrangement, however, was exactly what the real (though invisible) government of Serbia—a clique of militarists, financiers and politicians, with the prince-regent Alexander as one of the group—did not want. While the telegrams sent from Geneva were mysteriously “lost on the way”, this clique succeeded—by propaganda and cajolery, as well as by intrigues and various underhand deals—to so influence the membership of the National Council SHS at Zagreb, that it finally fell victim to the designs of the plotters, and decided (Nov. 24, 1918) for an immediate union with Serbia, conferring at the same time the highest executive authority on its prince-regent, Alexander Karageorgevitch.

Although the declaration, which proclaimed the above decision, contained also a few of what they considered as “saving clauses”, about which more will be said later, the members of the Council caused an irreparable mischief by their hastiness: Notwithstanding the fact that they had clearly overstepped their authority—which, of course, made their act constitutionally illegal—yet they had succeeded in giving over into the hands of the above mentioned ruling clique of Serbia all the real power in the whole country, administrative as well as military, opening thereby the way for all the misuse of that power, and for all the tyrannical

persecutions, in which even some of them, themselves, later were victims. This power, moreover, allowed Belgrade to manipulate further developments and arrangements connected with the organization of the united state in such a way, that Croats, instead of finding in the union a protection for their national independence and for the integrity of their territory, only found in it a monster, which has robbed them of both.

Chicago landmarks

Beginning of terrorism

Immediately, namely, after the proclamation of December 1, 1918, Croatia was overrun by detachments of the Serbian army and gendarmerie, and a rule of terror and intimidation was introduced. The favorite method of this terror was and is the beating and flogging of the Croatian peasants and the incarceration of their leaders. The immediate motive for these atrocities was the fact that Croatian people—in contrast with the majority of their politicians, members of the National Council SHS—had a better sense of realities and of their national rights, and declined to accept the arrangement of Dec. 1 as final or legally binding. In April 1919 they sent a petition with 157,669

signatures, to the Peace Conference at Paris, which petition pointed out the fact that, by their act of Dec. 1, the National Council SHS had clearly exceeded its authority, and that, therefore, this act was null and void.

Croats decline to accept the arrangement of Dec. 1

In November 1920, at the elections for the Constituent Assembly, Croats reiterated this stand. More than three-fourths of all the Croatian votes were cast for parties — primarily the Croatian Peasant Party — whose programs included the non-recognition of the legality of the said act. This position, as all the later parliamentary elections showed, was never changed by the Croatian people.

BROKEN PLEDGES

III. Unauthorized on the Croatian side as it was, and such as it was, the Pact of the Union—if such a name could be given to a number of documents and declarations, the most important of which were the National Council’s resolution of Nov. 24, 1918, and the prince-regent’s address accepting the same—was afterwards broken, and violated in its most important provisions, by the Serbian government and the executive head of the Serbian state.

In the National Council’s resolution of Nov. 24 the most important of the saving clauses”—on the basis of which many of the Croatian members, who would not have done so otherwise, voted for its adoption—was the following:

KRIŽNI PUT HRVATSKOG NARODA (7)

Dragutin Šafarić, Velenje, Republika Slovenija, predstavlja Vam vječnu izložbu fotografija pod nazivom:

KRVAVI TRAGOVI JOSIPA BROZA

Poljana: Polje mrtvaca

FREEDOM AND "PEACE"

Poljana is a small hamlet spanning the river on the main Prevalje-Mežica road. Terraces are preserved on these typical basins, the remains of former lakes. The fine Gothic church of John the Baptist stands immediately by the road. Most of Poljana is protected as the memorial region? Freedom and Peace?. Immediately before the crossroads, where the road towards Holmec international border crossing and on into Austria turns off, there is a monument from Pohorje tonalite, commemorating the last battles in the second world war. On the left hand side of the road leading to Holmec, stands a monument to freedom and peace, the work of the sculptor, Stojan Batič. Its base is an exploded bomb shell from which doves, the symbol of peace, are emerging.

Poljana: Ubijali su iz strasti

Celje – Petriček: „Ukradeno djetinjstvo“

IMATE LI INFORMACIJA O EDVARDU OSOJNIKU?

Poštovani,

Molio bi vas da me obavijestite u slučaju da imate bilo kakvih informacija o mome pokojnom ocu Edvard Osojnik rođenom 17. veljače 1911. u Ptuju, bivšem zatvoreniku na Golom otoku pedesetih godina.

Lijep pozdrav !

Matija Osojnik
ursula.osojnik@cultos.net

DOSTA VIŠE O JASENOVCU

Diana Majhen, Zagreb

O Jasenovcu slušamo više od 60 godina. Odavno svrha njegovog spominjanja nije više samo sućut prema njegovim žrtvama, nego se radi prema potrebama, kad god se Hrvate treba tresnuti po glavi i dokazati im da su oni ustaše i da kao takvi nemaju pravo na puno toga, još i dan danas. Četnicima je Jasenovac bio jedna od glavnih stvari iz koje su se skrivali kada su po našoj zemlji palili i ubijali. Srbima povratnicima danas također. „Antifašisti“ žive od Jasenovca i

ništa im ne pruža veće zadovoljstvo nego svako malo organizirati neke skupove vezane za njega, dane sjećanja, ne znam što već ne, redovno s predsjednikom Mesićem na čelu.

Prava svrha tako čestog spominjanja Jasenovca već je dugi niz godina samo dimna zavjesa, kojom se treba odvući pažnja s drugih, težih i mnogobrojnijih zločina. Onih, koje su činili ti isti tzv. „antifašisti“.

Jedna od glavnih značajki medijskog projekta eksploatacije zločina u Jasenovcu je svakako manipulacija brojem stradalih. Od početnog broja od 20 tisuća koji su

objavili saveznici na kraju II. svjetskog rata, preko 85 tisuća koji je objavio Žerjavić (red veličine od 70 do 80 tisuća je danas uglavnom opće prihvaćen u hrvatskim znanstvenim i javnim krugovima), pa sve do najlažnijeg, najdugovječnijeg i najrasprostranjenijeg broja od 600 do 700 tisuća koji se i danas kočoperi po nebrojenim knjigama, publikacijama i internet stranicama, te svjetskim muzejima kao što je Yad Vashem u koji i naš uvaženi ministar Primorac planira voditi našu djecu, kako bi ista valjda utvrdila gradivo o „ustašama kao najvećim zločincima ovih prostora“, prije nego li uspiju nešto naučiti i o onim drugim zločincima koji se vole nazivati antifašistima, a koji su zlatno doba svojih zločina počeli 1941. godine, i s istim nisu prestali sve do 1989. godine.

Nakon 60 godina, o Jasenovcu danas znamo sve, pa i previše. Danas, nakon šest desetljeća, možemo li se više prestati baviti

Jasenovcem i okrenuti se istraživanju zločina koji broje daleko više mrtvih, a koji su sve ovo vrijeme bili skriveni i opravdavani baš jasenovačkim žrtvama?

Prema izvješću Slovenske komisije za žrtve poraća broj žrtava koje su pobili tzv „antifašisti“ nakon rata i čijim su tijelima napunili jame samo na prostorima Slovenije premašuje brojku od 100.000. Do sada je samo u Sloveniji pronađeno oko 540 takvih grobnica, u Hrvatskoj preko 800, u BiH 90, a u Srbiji da ne i govorimo, iako je nerealno očekivati da bi iz Srbije mogli dobiti izvještaje o grobnicama pobijenih Hrvata. No, zna se za masovne grobnice u Vršcu, u okolici Som-

bora i Zemuna, u Mačvi, u južnoj Srbiji i Makedoniji. Dodajmo tome da su ta iskapanja jako daleko od kraja, pa možemo mirne duše zaključiti da su antifašisti pobili nekoli-

ko puta više ljudi nego su to uradile ustaše u Jasenovcu, i to nakon rata.

A mi i dalje uporno slušamo samo o Jasenovcu.

E pa, što se mene tiče, dosta više o Jasenovcu. Slažem se da je i jedna jedina nevina žrtva previše. Ali jasenovačkim žrtvama se bave godinama. Cijeli je svijet odavno osudio zločine koji su se tamo događali. I već je krajnje vrijeme da Jasenovac, kao takav, prestane biti ključni simbol nevinih ljudskih žrtava u Hrvatskoj.

Titovi su partizani u svojim krvavim orgijanjima nakon završetka rata bez suđenja pobili stotine tisuća nevinih ljudi, vojnika koji su se predali i razoružali, djece, staraca, žena. I nikome ništa. Kao da se to nije ni dogodilo.

Dosta je više antifašističkih mitova koji pričaju o rasnim zakonima u NDH, ali brižljivo zataškavaju rasne zakone koje su donijeli baš oni, tzv. „antifašisti“.

Da, antifašisti su imali i klasične rasne zakone, kao što je to npr. odluka „slavnog“ AVNOJ-a od 21.11.1944. g. kojom je naredeno oduzimanje imovine svim Nijemcima, po etničkom ključu, čime su svi Nijemci proglašeni kolektivnim krivcima i neprijateljima naroda (odluka kao da je prepisana iz neke Hitlerove knjige), nakon čega je uslijedila klasična komunistička otimačina i pljačka i slanje ljudi u tzv. radne logore u kojima je, prema nekim podacima, umrlo preko 60 tisuća ljudi. Od prosinca 1944. g. do pžujka 1948. g. postojalo je sedamdesetak logora različitih vrsta za Nijemce-Folksdojčere u ex Jugoslaviji, u kojima su bili pretežito djeca, žene i starci. Ni djeca nisu bila pošteđena sudbine svojih roditelja. Za rad nesposo-

ba djeca, ona ispod 14 godina starosti, smještena su u posebne logore u kojima su ih nije čekalo ništa osim zaraza, bolesti i smrti. Dok su ona starija od 14 godina ostajala sa svojim roditeljima, također na prisilnom radu, iščekujući smrt. Ti naši vrlji tzv. „antifašisti“ dakle, masovno su ubijali djecu isključivo radi njihove nacionalnosti. No, iako su to činjenice potkrijepljene hrpom svjedočenja i zapisa, u školama se o tome ne uči. Niti se o tim logorima smrti piše i govori, iako je broj stradalih Nijemaca od ruke „antifašista“ reda veličine onog jasenovačkog.

U čemu je razlika između mrtvih, vrijedi li jedan „antifašista“ možda tisuću puta više od jednog Hrvata ili jednog Nijemca?

Danas je valjda i vrapcima na grani jasno da se antifašistički zločini neće moći još dugo zataškavati. Toliko je već jama s kostima naših predaka iskopano, da unatoč svim starim udbaškim i antifašističkim vezama istina svakim danom sve više izlazi na vidjelo.

I doista je vrijeme da se pozabavimo s tim. Da se potrudimo da ti zločini ne ostanu nekažnjeni a mašinerija koja ih je naredila i

počinila bude okvalificirana onako kako zaslužuje: kao zločinačka banda koja je bez milosti i bez suđenja ubijala civile i djecu na svakom koraku u poraću, a u doba komunističke Jugoslavije radila to isto sa svakim za kojeg se posumnjalo da bi mogao progovoriti o njihovim zločinima.

Tko zna, možda bi šutnja o zločinima tzv. „antifašista“ trajala još šezdeset godina, da se i zemlja nije pobunila i počela izbacivati iz sebe kosti nevinih žrtava tzv. „antifašista“, na užas onih koji su iste desetljećima skrivali.

Sljedećih šezdeset godina stoga imamo sva prava i punu obvezu posvetiti istraživanju „antifašističkih“ zločina i njihovim žrtvama. Zločina za koje nitko nikada nije kažnjen, i žrtava čije obitelji nikada nisu dobile bar tu zadovoljtinu da ih mogu dostojno pokopati ili saznanje o tome gdje su pobijeni.

Toliko dugujemo svojim precima, žrtvama tog „antifašističkog“ terora.

Dosta je bilo više Jasenovca.

Na redu su naši mrtvi i njihove ubojice.

MORBIDNOST JEDNOG STAROG POKVARENJAKA!

Dragutin Šafarić, Velenje

Tko su bili ljudi čiji su posmrtni ostaci otkriveni u zatvorenom rudarskom oknu rudnika sv. Barbara kod sela Hude jame, (žrtve, čije su noge bile vezane partizanskom žicom!), kako su oni stradali, »to su pitanja na koja moraju odgovoriti stručnjaci«, poput njegovog vjerovnog OZNA-škog koljača.

Bude ili stupidnog šefa sigurnosti, Saše, UDBA-škoga sina.

Žrtve se ne smiju politizirati u bilo koju svrhu pogotovu kad je u pitanju naša 'sveta antifašistička borba' za koju ja i danas tvrdim da je bila čista poput suze iz mog krmeljivog oka!

«Možda su to bile i žrtve borbi koje su vođene nakon završetka

Drugog svjetskog rata», izvalio je danas (25.3.2009.) kao iz topa čuveni vic-maherski predsjednik ove sjebane države, sudjelujući na okruglom stolu o suđenjima za ratne zločine koje su organizirale plaćeničke nevladine udruge 'Centar za mir' iz Osijeka, 'Documenta', one slovenske lezbače Vesne, i GOLJP-a (GLJUP-ana), trbuhozborca Zorana... šesnog Vesninog brace.

Pretpostavka:

Možda je to neko novo nalazište neandertalaca poput Burdušu srodnog krapinskog pračovjeka ili su to plastične kosti zaostale pri snimanju filma 'Odiseja u svemiru', a možda su to bili pripadnici sekte 'Hare Krišna' koji su se zavukli u rudarsko okno kako bi izvršili ritualni suicid!?

Ne bi bilo nikakvo čudo da ovaj morbidni, stari pokvarenjak sutra ustvrdi da su se ti ljudi, pred pravednim-'antifašističkim' osveticima, skrili u rudarsko okno Svete Barbare, zazidali ga iznutra osam metarskim zidom, vezali se čeličnom žicom oko nogu, posuli se živim vapnom... smatrajući da im je i to lakša smrt nego da padnu u ruke divljih, šumsko-

goranskih zvijeri!

I na kraju kakva je razlika između ondašnjih i današnjih gadova?

Pa, nema velike:

'Ondašnji' su se življavali nad živima a 'današnji' se morbidno življavaju nad mrtvima, a u biti... GADOVI SU I JEDNI I DRUGI!

U HUDOJ JAMI NISU MESIĆEVE „ŽRTVE PORATNIH BORBI“ NEGO ŽRTVE KOMUNIZMA

prof. Goran Jurišić, Zagreb

Predsjednik Republike Stjepan Mesić izjavio je na nedavnom okruglom stolu o suđenjima za ratne zločine:

„Možda su u Hudoj Jami i žrtve poratnih borbi ... Žrtve se ne smiju politizirati u bilo koju svrhu“.

U svrhu da hrvatska javnost dobije cjelovitu informaciju o tome što se točno dogodilo u prvim poratnim danima 1945. godine, molimo objavu toga da smatramo kako Mesićeva izjava, da se u Hudoj jami možda nalaze 'žrtve poratnih borbi', nije u duhu rezolucije broj 1481 Parlamentarne skupštine Vijeća Europe, od 25. siječnja 2006. godine, o nužnoj međunarodnoj osudi zločina totalitarnog režima komunističke partije.

Nakon izražavanja pijeteta prema žrtvama komunizma/titoizma u Hudoj Jami od strane ministra Karamarka i potpredsjednice vlade, gospođe Jadranke Kosor, Mesićeva politizacija masovnog stratišta jugokomunističkog režima u Hudoj Jami predstavlja 'hladni tuš' za demokratske napore u rasvjetljavanju komunističkih zlo-

čina nad hrvatskim narodom i pripadnicima drugih naroda na prostoru bivše Titove Jugoslavije.

Stručnjaci su već dali odgovor na pitanje koje su žrtve bile 64 godine metodama totalitarnoga režima sakrivane od očiju svjetske javnosti u tajnim masovnim grobnicama u Sloveniji, Hrvatskoj, BiH i Srbiji, jer da se radilo o 'žrtvama poratnih borbi' ne bi bile sakrivane, kao što ne bi bile sakrivane da se radilo o zločincima, o fašistima.

Povjerenik hrvatskog Društva za obilježavanje grobišta ratnih i poratnih žrtava, u Sloveniji, g. Dragutin Šafarić, davno je argumentirano odgovorio tko su žrtve u Barbarinu rovu u Hudoj Jami kod Celja, i gdje se nalaze žrtve poratnih 'borbi': žrtve poratnih 'borbi' nalaze se na potezu klanca Paka – Huda Luknja – Gornji Dolič – Mislinja kod Velenja, na putu prema Bleiburgu; na tom je potezu masakrirano 4.700 hrvatskih žrtava poratnih 'borbi, a 'borbe' su izgledale tako da su partizani s okolnih brežuljaka kukavički pucali po velikoj izbjegličkoj koloni iz Hrvatske; posmrtni ostaci tih žrtava nalaze se uz željezničku prugu, i čekaju da budu ekshumirani.

Cinizam titoističkog režima zrcali se u kamenom spomen-cvijetu koji je postavljen, ali ne u spomen na masakrirane hrvatske civile i vojnike nego u spomen na jednog poginulog partizana.

Dragutin Šafarić dokumentirano je rasvijetlio lokaciju preko 800 masovnih grobnica na području Slovenije.

U Barbarinu rovu u Hudoj Jami su bili sakriveni posmrtni ostaci izvansudski smaknutih ratnih zarobljenika i zarobljenih hrvatskih civila.

Pozivamo predsjednika Mesića da dostojanstveno završi svoj predsjednički mandat da ne bi u povijest otišao kao gori predsjednik od Franje Tuđmana, jer relativiziranje povijesne istine o zločinima maršala Tita može uveseljavati samo udruhu partizanskih ratnih veterana koji moraju prihvatiti dokazanu činjenicu da je sovjetska tajna policija GPU/NKVD postavila 5. siječnja 1939. svoga došnika Josipa Broza – Valtera na čelo politburoa CK KPJ, i da je Tito bio jedini od čelnika komunističkih partija u Europi kojega na položaj generalnog sekretara nije postavila Komunistička internacionala (Kominterna) nego sovjetska totalitarna tajna policija.

HRVATI SU POSTALI TRAGEDIJA ROĐENA POD VODSTVOM MESIĆA I SANADERA

Branko Stojković, Bjelovar

POLITIČARI SAMI SEBI DAJU POTPORU

Kad bi se stvarno provela anketa i ispitivanje javnog mnijenja, vidjelo bi se da Mesić i Sanader lažu. Oni nemaju tu popularnost o kojoj se govori. No nitko nema pravo da donosi važne odluke na štetu naroda. Kad je Franjo Tuđman došao na vlast 1990-tih godina, mnogo toga je on obećao hrvatskom puku (da će hrvatski novčanik biti u hrvatskom džepu), ali nije rekao: pun ili prazan? U vijestima prvog programa HRT-a ministar financija Ivan Šuker (HDZ) kazao je: „U stanju smo kontrolirati potrošnju“. Da, sad kada su sve potrošili.

TUŽAN POGLED U PRAZAN NOVČANIK

Narod je ostao praznih džepova, ali su zato hrvatski političari – čelnici kupili vile, poduzeća i tvornice. Njihovi džepovi i novčanici su puni novca. Predsjednik Mesić kazuje narodu, da ćemo se valjda izvući iz recesije i da će nam biti bolje. Od lažnih obećanja i (ne) odgovornosti – oni nam ništa drugo ne nude. A premijer Ivo Sanader smatra da trebamo još više štedjeti. Ovdje treba spomenuti da Mesić i Sanader nisu u pravu. To je danas vrlo lako vidjeti i zaključiti. Oni samo lažu i spletkare na štetu hrvatskog naroda.

MNOGI FINACIJSKI PROBLEMI

Poslije jugoslavenske valute, koja se je zvala „dinar“, Tuđmanova vlada odštamala je 23. prosinca 1991. „hrvatski dinar“, da bi on

bio zamijenjen kasnije, 30. svibnja 1994. godine. Ime hrvatskog dinara promijenjeno je u „kunu“. Ništa Hrvati nisu dobili, najprije pod vodstvom Franje Tuđmana, kao i sada pod vodstvom Mesića i Sanadera. Samo se vrtimo u krug i ništa drugo. Narod je postao tragedija i komedija. Jer novac koji je navodno njegov nije u njegovim rukama. U Hrvatskoj vlada teška besparica i neradnička depresija. A temelji financije su krhki i truli.

HRVATSKA NARODNA BANKA PRČIJA JE VLASTODRŽACA

Dvapat je odštampan različiti hrvatski novac, a u čijim je on (bio) rukama – zna se. U krive poteze trebamo ubrojiti i rastrošnu birokraciju. Danas jedino državna uprava dobro živi. Svi njihovi službeni automobili godišnje više troše novca, nego što narod pojede u svojoj prehrani. Dok narod stenje i dalje pod jarmom, oni se komotno provode i uživaju. Sudionici glavnih pljački na svim razinama u Republici Hrvatskoj postali su „oni“ bivši komunisti, koji nam nude tobože rješenja. No poslije Tuđmanovih bandita, sada su na djelu Mesićevi i Sanaderovi razbojnici. U početku stvaranja države Hrvatske, oni su bili jedna te ista „škvadra“, ali su se posvađali oko podjele novca i plijena.

PLELI MREŽU ZA MILIJUNE I MILIJARDE

Zato narod voli reći – svi su oni isti. Konkretno. U slučaju u Hrvatskoj, dogodilo se da je dio članova „zločinačke skupine“, osim razmišljanja o stvaranju nove države, imao jedini cilj i želju da dođe do materijalne koristi. I to bez truda i poštenog rada. Stvorena je psiho-

loška platforma – da je bolje pljačkati i krasti nego savjesno i iskreno raditi. Jer od poštenog rada nema se ništa. Tako su i zakoni u Hrvatskoj podređeni njima, štite njih i njihove neradnike, profitere, a ne one koji rade i stvaraju u materijalnoj proizvodnji ili druga dobra.

DOBAR DIO NOVCA TROŠI SE NA LUKSUZ

Na vrlo primitivni način oni su zagospodarili zemljom. Te nam putem medija šalju ilustrirane priče. Isti likovi i ista retorika svađaju narod u neimaštini. To traje godinama. Kad ponestane njima novca, oni prodaju koji hotel ili bivše radničko poduzeće ili otok. Dobar dio novca troši se na luksuzni život. Promijeniti se kao ništa ne može – jer zagospodarili su tiskom i elektronskim medijima. Domovinski rat je iznjedrilo: lopove, prevare, profitere, palikuće, ubojice. U takvom ozračju mi danas i dalje živimo. Pljačke državnog proračuna i gradskih novčanih resursa, postali su sasvim normalna stvar.

NOVAC OD JUDA IŠKARIOTSKIH

Novostvoreni „tajkuni“ postali su ugledni ljudi i gospodari života i smrti. Međutim, normalan svijet živi sasvim drugačije, ima drugačije modele ponašanja, u njima nema nemoralna i „hrvatske šutnje“, koja nas vodi u kolektivnu propast. I to zahvaljujući (sad) Mesiću i Sanaderu, koji su postali glavni „špekulanti“, zavjerenici i izdajnici naroda. Radi osobnih interesa i egoizma političara, naša sela ne proizvode hranu, nego uvozimo i čistimo tuđa skladišta. A brojka nezaposlenih i onih koji gube svoja radna mjesta postaje sve veća. Jedino je rješenje da ih razvlastimo i procesuiramo.

VJEKOSLAV ŠKREBLIN SAVJETUJE KAKO SE BORITI PROTIV KRIMINALA (102)

Vjekoslav Škreblin, Zagreb

Prisjećam se.

IVICA KIRIN HR POLICAJAC DAO JE NEOPOZIVU OSTAVKU...

Jer je do njegove instalacije na ministarsko mjesto VRH POLICIJE VODILA BANDA KRIMINALACA. U "vladi" IVICE RAČANA su ministar ŠIME LUČIN, njegov zamjenik JOSIP VRESK te RANKO OSTOJIĆ ravnatelj MUP-a HR, bili dokazani kriminalci.

Kroz "Slučaj Škreblin" se u gore navedenu konstataciju uvjerila i svekolika međunarodna sigurnosna zajednica na čelu s ČETIRI ADMINISTRACIJE koje su terorizmu i teroristima odlučno rekli S T O P !! Sastavljena od kriminalaca bila je i kompletna PRCKOVA "vlada". SAMO SU DVOJICA DUŽNOSNIKA DALA OSTAVKE ZA VRIJEME RAČANOVE VLADAVINE. Tadašnji i sadašnji šef tajnih HR službi te tadašnji ambasador RH u SR Njemačkoj.

Naši su mediji orkestrirano i stoički prešutjeli javnosti obrazložiti motive tih ostavki.

Ivo Sanader je u osobi Marijana Mlinarića pronašao čelnog čovjeka MUP-a. RH. Međutim, kada je "krmak" (tako sam iz azila jednom nazvao tog ministra) shvatio da zapravo ne želi sudjelovati u kompromitirajućoj poziciji, napustio je tu funkciju. Sjećamo se da nitko pošten dugo vremena nije želio preuzeti ovu najosjetljiviju fotelju ministarstva jedne vlade.

Tada se digla potjera i za

"pogodnom" osobom koja će stati na čelo tajnih službi. Konačno su našli rješenje, doslovce natjeravši IVICU KIRINA. Em je mlad, em je grintavec ili mulac, kako bi rekli mi Zagorci ili Dalmatinci. Ali za razliku od svojih prethodnika, izuzevši Marijana Mlinarića, do dolaska IVICE KIRINA HR policijom ne upravlja ZLOČINAČKA ORGANIZACIJA.

Posebno se iskazao u "mojim" slučajevima. Baš njemu moram i moramo zahvaliti na profesionalnom odnosu policije prilikom organizacije KLOPKI. KLOPKI postavljenih kriminalcima s ASFALTA ili onih kriminalaca s PEDIGREOM. Svejedno! Mediji su dokazali svoju moć. Doista su odigrali, ako gledamo ovu sekvencu, ključnu ulogu koja im je i namijenjena. Koji je ministar prije KIRINA zbog svojeg gafa, do danas dao ostavku?!

Ako medije promatram s aspekta zataškavanja počinjenog kriminala i kriminalaca, koji su opljač-

kali PRORAČUN u visini 73,2 milijuna kuna, tada su HR mediji zbog svoje šutnje sudionici ovog TERORISTIČKOG ČINA. Još i danas o tome šute. Samo stoga jer sinkroniziranom šutnjom spašavaju vlastitu GUZICU-titularstvo ili vlasništvo. Poglavito Europa Press Holding ili STYRIJA.

Jer kada prorade institucije i oni će PAKIRATI KOVČEGE, i ako stignu, njihovi će GAZDE pobjeći kroz Breganu na Zapad. Ako ih Zapad prihvati. I nije točno da je politička karijera IVICE KIRINA podnjetom neopozivom ostavkom završena.

Na mjesto ministra MUP-a želi se progurati i "seljak" ANTE MARKOV. Još dok je u Saboru obnašao dužnost predstojnika za nacionalnu sigurnost, javio sam mu se iz azila. Jel' tako bilo LOPOVE ANTE MARKOV?! I on je kao i njegova prethodnica na tom mjestu ĐURĐA ADLEŠIĆ, zaštitio i kriminal i kriminalce.

Ma sjećate li se kada je "pala" prva PRCKOVA "vlada". Đurđa je iz kvote DRAŽENA BUDIŠE bila višak i morala je "seljaku" ANTI MARKOVU prepustiti saborsku "nacionalnu sigurnost". Još danas ANTE ima ogrebotine na faci koje su mu nanijele ADLEŠIĆKI-NI nokti. ĐURĐA nije bez borbe dala TOMČIĆEVOM "seljaku" mjesto na kojem je do tada sjedila.

Eto i to je "HR politika". Danas ĐURĐA I MARKOV U "POLITIČKOM" SMISLU DJELUJU KAO DVA GOLUBA.

(ZA)OBILAZNO NAHODIŠTE PILA, ADAPTACIJA RAZUMA I NEBLAKODERSKE IZGRADNJE

Đivo Bašić, Dubrovnik

Lukša Beritić, Ubikacija nestalih građevinskih spomenika u Dubrovniku II, Prilozi povijesti umjetnosti u Dalmaciji, 12, Split, 1960, str. 73-74, kaže:

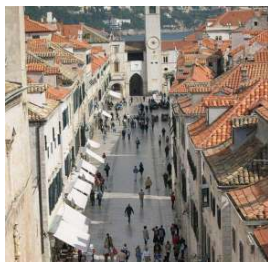
"Među mnogobrojnim humanitarnim ustanovama Dubrovačke Republike vidno mjesto zauzima Dječje nahodište, koje su stari nazivali 'Hospital milosrđa'. Tu su se primala ona vanbračna djeca, kojih su se obično majke htjele riješiti. Kasnije su se u njega, na određeno vrijeme, primala i djeca siromašnih roditelja. Nahodište je osnovano još 1432. godine. Najprije je bilo u Zlatarićevoj ulici u gradu, gdje se još vidi otvor, tzv. rota, gdje bi nepoznata osoba položila dijete. Nakon velikog potresa, i to 1687., to je nahodište preneseno na Pile u staro ubožište, koje je bilo u Čebedžijskoj ulici [tur. izraz za proizvođača deka, pokrivača, gunjeva; vunar, suk-nar].

Godine 1691. gradi se nova zgrada za Nahodište i to na mjestu današnje zgrade Brsalje br. 2., gdje je ostalo sve do 1887. godine, kada je preneseno u novoizgrađenu bolnicu, dok nije 1927. ukinuto. U dvorištu zgrade Brsalje br. 2 vide se još neki ostaci sporednih zgrada bivšeg Nahodišta, dok je sama glavna zgrada temeljito pregrađena prije Drugog svjetskog rata, kada je pretvorena u kafanu 'Ocean'."

Ima ona jedna pjesma "Oči su ti kao ocean...", a ponekad u šali rabim izraz "Trooki" za poznatu vizuru grada (tri otvorena volta od nekadašnjeg Arsenala, današnje Gradske kafane u starom Portu). Međutim, ni višak očiju nam

ne pomaže da pobijedimo rušenje i asfalt (bez prethodnih arheoloških istraživanja), umjesto da rabinamo adaptaciju razuma. Zapravo bi susljedno nekim EU-zakonima (ili onim koji su tek u RH-zakonodavčevoj pripremi ili pričuvi) trebalo uvesti postavljanje natpisnih tabli (ipak smatram imaginarnih, mišljevinskih) na kojima bi stajalo: "Zabranjeno pušenje, te rušenje i gušenje krajobraza (i ljudi)". Zamislite samo naivni pokušaj koji bi proizlazio iz svezemaljski (globalnih) činjeničnih stanja (laži) u (be)smislu da negdje u svijetu morate staviti natpis:

"Ovdje nikad nije izvršena prijevarena niti jednog čovjeka, grupe ljudi i okoliša".

Zašto mi nešto kaže da će zbog prijevara inscenirane tzv. nove velike ekonomske krize na svijetu od gladi umirati više ljudi, iako su daleko od svjetskih burzi i očitog "zida" ("Wall Street"-a) koji ih dijeli od razumskog i milosrdnog utkanog u nama.

Jednako kao što nama na licima ne piše jesmo li dobri ili zločesti ljudi, tako ni na krajobraznim terenima ne piše da su predviđeni za golf (iako postoji takav zakon, ali nadam se ne zbog Srđa), što nas dovodi do novog "zida" ili mogućnosti preprodaje. Međutim, tu vidim šansu da stvarno "veliki igrač" (npr. Microsoft) otkupi to sve (u paketu), napravi jedan svoj centar (npr. za postpremijernu promociju svojih novih operativnih sustava popraćenu mnoštvom

posjetilaca koji neće doći pješke jednosmjernim putem), ili pak prostore za veliki filmski festival, doduše prizemni, a ne gradnjom nebu pod oblake. "Libertas" bi tada Dubrovnik u pravom smislu učinio novom filmskom, svjetski prepoznatljivom metropolom. Spomenimo da se Steven Spielberg kupao na Šipanu, pa bi možda trebalo i njega zainteresirati.

Bitne su veze i kapital-vezice (ovdje mislim na strance koji pošteno kupuju npr. hotele po punoj i stvarnoj cijeni), a ne da se spotaknemo o njihovu zapetljanost. Nadalje, uokolo tog izasrdnog područja bili bi većinom parkovi i (pristupne) šetnice i šetališta, te nedaleko i prizemni stanovi POS-a (najviše prizemlje i I.-II. kata) za građane Dubrovnik pod motom:

"Za sve građane Dubrovnik jeftini(ji) stanovi".

Moguće bi tu stanovali ljudi koji bi radili u tim - naglasimo - visinom nevelikim kompleksima, tako da to znači otvaranje novih radnih mjesta, a i zajamčenu sigurnost tog područja. Dubrovnik je stoljećima prkosio neprijatelju i pokušajima osvajanja zato jer je bilo ljudi u njemu, a ne zato što ih nije bilo. Općenito gledajući, ljudi na raznim područjima imaju svoje čudne geostrateške računice što nas dovodi do pitanja isplativosti ulaganja u prostore i ljude, te tko to čini ili ne čini (zapravo uljudenim i dugoročno isplativim pri čemu je najvažnije ulaganje u ljude i prirodu). Ako ne zainteresirate ljude (za suživot s prirodom, nerazdvojnog od one ljudske), "uzalud vam trud svirači". Vrlo je jednostavno: trebate samo odrediti koji je "nacionalni" interes veći.

KUD ŽIDOV OKOM, TUD DEMOKRAT SKOKOM!

Tomislav Gudar, www.hrvatskajest.com

Ovih dana svjedoci smo nemilosrdne židovske hajke na Hrvatsku i hrvatski nacionalizam. Nitko više ne broji te židovske ispade, jer bi broj zasigurno premašio i onu njihovu mitsku brojku od „Šest milijuna“! Kako svako vrijeme nosi svoje breme, tako i ovo naše vrijeme nosi židovsko breme, breme posvemašnjeg zapostavljanja i sotoniziranja svega ne-židovskog. Ovo je vrijeme u kojem, rekavši nešto protiv Židova, odnosno nekog određenog aspekta njihove politike i/ili odnosa prema nežidovima, imaš biti etiketiran najpogrdnijim epitetima i uvredama. U tu skupinu nedavno nam se pridružila i Vedrana Rudan, samoprovana novinarka i kolumnistica Nacionala. U premijernoj emisiji IN magazina Nove TV, Rudanka je javno poručila Židovima da „prestanu biti Židovi i postanu ljudi“, čime je zgrozila cjelokupnu judeodemokratsku i slavoserbšku javnost. Svjetlosnom brzinom reagirale su židovske organizacije i „ugledni“ Židovi te započeli s osudama izjave Vedrane Rudan i njezinog „antisemitskog“ nastupa u emisiji. Čudno, jer i Židovi sami šire svojevrsni rasizam u svojoj vrhovnoj vjerskoj knjizi Talmudu. Pogledajmo ovaj navod iz Talmuda: „Samo su Židovi dostojni naziva ljudi, a GOJI (nežidovi, Arijevci op.tg.), vode podrijetlo od zlih duhova, imaju pravo da se nazivaju samo svinjama“. Pa ako je Fuhrerov Mein Kampf zabranjen tobože zbog rasizma, ako su Protokoli Sionskih Mudraca zabranjeni, zašto gospoda Židovi, koji se vole nazivati antiracistima i kozmopolitima ne zabrane

i Talmud?! A ne, ne će oni to, jer Talmud je njihov, on je židovski, a u židovsko se ne smije dirati. Ali zato Vedrana Rudan smije prostačiti, vriedjati sve hrvatsko, nacionalno i katoličko, jer to ipak – nije židovsko!

Osim „slučaja Rudan“, ovih dana liberal-komunistički novinarčići su reagirali i na „slučaj Hajdarović“. Naime, moj poznanik Filip Barišić objavio je prije nešto više od mjesec dana članak pod imenom „M. Hajdarović – Židoljub, komunist, lažni povjesničar i izrod!“ čime je ukazao na problem međimurskog (kvazi) povjesničara Miljenka Hajdarovića, urednika internetskog portala www.povijest.net na kojem taj sustavno širi jugokomunističku i židovsku verziju poviesti. A taj Hajdarović je, vjerovali ili ne, stipendist Međunarodne škole za holokaust u Izraelu. „Vae victis“ kao da poručuje Hajdarović sa svojeg portala, govoreći kako je u Jasenovcu ubijeno nekoliko desetaka tisuća ljudi (!) „samo zbog toga što su bili druge nacije ili vjere“, kako je u tzv. „Holokaustu“ ubijeno 6 milijuna Židova (i opet „samo zato što su bili druge rase“), kako su ustaše ratni zločinci, a partizani narodni heroji, i t. d. Svima je već poznata ta historiografija, ako se to uobće može tako nazvati, pa smatram da nije potrebno ponavljati već puno puta ponavljane laži. Hajdarović je, čini se, Jutarnjem Listu dojavio da mu se masovno prijeti, da on živi pod strahom za svoju obitelj i sebe, a Jutarnji je, kao što je i inače slučaj, jedva dočekao priliku da se svom snagom obruši na hrvatske nacionaliste. Tako je u četvrtak, 5. II. o.g. u Jutarnjem Listu izašao članak pod naslovom „Takav

čovjek nam tu ne treba, neka ide u Izrael“, a moja malenkost je počašćena objavljivanjem u početku članka moje „prijetnje“ Hajdaroviću (zapravo komentara na Hajdarovićeve tužaljke kako se „boji za svoj život“). Mi smo naravno svi prozvani kao „širitelji mržnje“ te se dotična novinarka Jutarnjeg čak potrudila izpitati neke (jugokomunističke) pravnike mogu li Filip Barišić i „osobe koje su slale prijetnje“ biti neka ko zakonski kažnjene. Naravno, web site www.hrvatskajest.com (čiji je vlasnik Filip Barišić i koji zastupa hrvatski državotvoran pogled na hrvatsku poviest) koji unatoč trudu svojeg urednika ima svega koju tisuću čitatelja (odnosno posjetitelja) može biti zakonski kažnjen. Istovremeno, Kuljš, Tomić, Dežulović, a do nedavno i Rudanka, koji svoje prostačke uvredje za sve hrvatsko, rodoljubno i katoličko i izljeve mržnje sipaju u Globusu, Nacionalu i Jutarnjem Listu (koji imaju nakladu veću od 100.000 primjeraka) ne će biti zakonski kažnjeni jer – pljuju po hrvatstvu, a ne stranim agentima i slugama! Čovjek se stvarno može zapitati je li ova „banana država“ (i po obliku teritorija, a i karakteristikama) zaista Hrvatska, kako joj stoji u nazivu, ili je nešto drugo, običnim smrtnicima i puku nepojmljivo. A „hrvatski demokrati“, kako se oni vole zvati (demokrati jesu, ali nikako hrvatski), pa čak i oni koji se busaju u prsa svojim hrvatstvom, koje je jedan moj prijatelj dobro nazvao „nacionalistima sa socijalističkim nasljeđem“, ovakvo stanje podržavaju, što svjestno, što nesvjestno. Jer, koliko god neki živili u uvjerenju da je demokracija „idealno društveno uređenje“, zloslutna činjenica da ona

daje slobodu i moć svim nacionalnim, rasnim, spolnim i inim manjinama, ostaje činbenik koji nam otežava nacionalnu afirmaciju i jačanje Države. A isti ti demokrati, koji se zdušno bore za „ljudska prava“ (umjesto za prava Naroda i Države), „pravnu

državu“ (umjesto za pravednu državu), „tržišni kapitalizam“ (umjesto za državni korporativizam), isti ti prvi će ostati u redovima anacionalnog ološa i ponositi se svojom judeodemokratskom etiketom, kada dođe konačni trenutak obračuna i

stvaranja Novog! Neki bi rekli – kud Židov okom, tud demokrat skokom! Nu, mi „nazadni ognjštari, šovinisti i širitelji mržnje“ ostajemo sada i uvijek ZA DOM SPREMNI!

KAKO IZ MAGIČNOG I ZLOČINAČKOG KRUGA VAN?!

Pokret „Štit“, Bjelovar

Branko Stojković povest će bespoštednu borbu i ovaj put će se kandidirati na izborima 2009. godine. Njegov ulazak u strukture i institucije države mora biti, to je nužno, jer to bi bila jedna od prekretnica u njegovom životu i životu hrvatskih građana. Do ovog trenutka on je već više puta izlazio na izbore. Imao je tu energiju i volju. Danas je Stojković još žešći govornik i borac s još većom energijom i htijenjem. Svoju karijeru želi graditi samo na istini. Kao i svoju ličnost pripremio je za brušenje, i iznalaženje putova na političkoj i gospodarskoj razini - najavio je za sebe što brži proboj u visine. Ostalo je samo jedno - ispuniti zadatak i to samo dalje i više... Probijanje svih barijera i ograničenja i prepreka je rješenje. Bez obzira na posebne okolnosti ili eventualne teškoće trenutka, teret što ga preuzima - u svojoj kampanji on će voditi sa srcem. Kada bi se tražilo pitanje i odgovor - koja je strategija Branka Stojkovića - odgovor bi sigurno bio: plemenitost, poštenje, rad, istina i pravednost.

Stojković kaže:

„Iako svi dosadašnji župani: Trnški, Ledinski, Coner, Bajs i Čačija, nisu ništa učinili da bi građani bolje živjeli i kvalitetnije. Isto tako i svi dosadašnji gradonačelnici: Kurtak, Kodumija, Heged, Adlešić-

ka i Korušac nisu ništa pokazali, da bi se osjetio napredak, nego su se samo osobno bogatili i provodili... Tako slušamo svakodnevno samo kukanje i jadikovanje građana, koji isto tako nisu ništa poduzeli - da ne bude tako. Svakog trenutka ljudi gube svoja radna mjesta, poduzeća propadaju i zatvaraju se, dok nezaposlenost sve više raste. A građani padaju u sve veću bijedu i siromaštvo. Sve samo zato što su godinama nasjedali na lažna obećanja i političare pune demagogije. Koji su uglavnom nosili lažnu masku, tj. nečasni obraz. Ni po niče mi se oni nisu dokazali, ni kao časni ljudi, ni kao dostojanstveni. Došlo je vrijeme 'svih promjena', u kojem se traži odgovornost i ozbiljnost. Ravnodušnost je bolest naroda. Sjećate li se kako je stvarana 'nova Hrvatska' uz obećanje da će to biti država puna blagostanja. A sad je puna zla.

A sada Hrvatsku potresaju sve vrste Đavola i Sotona, u njoj je stvoren pravi pakao za ljude. Na prošlim izborima Branko Stojković je puno toga rekao i predložio, odnosno on je dao sva rješenja. Ali građani očito nisu bolje i dobro htjeli. Nisu htjeli prepoznati istinu, ono što je bilo dobro i za njih. Nego radije oni su i dalje ostali u psihološkom mraku, ili bolje rečeno u 'bolesnoj dolini gubavaca', gdje im se iz nje priječi van. Gdje se i sami kaljaju u blatu.“

Branko Stojković nije nikada mije-

njavao svoje mišljenje, on uvijek je govorio isto. Tako rečeno, isto je govorio i pred kraljevima i prosjacima. Što su njega više pokušavali ocrnjivati, kao da Stojković nije ništa bolji od ovi lopova i prevaranata na vlasti. Od zgubidana i demagoga, da je on tobože još gori. Huškali su na Stojkovića klošare i alkoholičare. Kriminal je pokraj svega toga cvao, te dobro i zlo su bili jedno. U svemu tome raslo je pokvarenjaštvo naroda i vodećih ljudi.

Narod je slijepo slijedio svoje trule, ali lukave vođe. Branko Stojković kaže narodu: „Hoćete li dobro?“ Narod odgovara: „Ne ćemo!“ Stojković kaže narodu: „Hoćete li zlo?“ Narod odgovara: „Hoćemo!“ Pa što je to u narodu? Tako i narod sam voli licemjerstvo, patnje i mučenje. Narod voli mazohizam. Kada ove riječi stignu do hrvatskih glasača na ovim izborima, neka se dobro upitaju i zamisle - hoće li opet glasati za svoje mučitelje i bandite ili će izaći iz "doline gubavaca", gdje su se cijelo vrijeme kaljali i ogubavili. Krajnje je vrijeme da ovi izbori budu "izlazak" iz zemlje nakaza, odnosno da uz prisutnost svjetla – konačno dođu u obećanu zemlju Hrvatsku. Branko Stojković je moralna vertikala, zato svoj glas darujte njemu i ne ćete sigurno pogriješiti.

ZAUSTAVIMO RECESIJU I SPRIJEČIMO BANKROT HRVATSKE (2)

Naja Šebalj, Zagreb

5.

TKO IMA ZEMLJU NEKA JE OBRAĐUJE. PROIZVODIMO HRANU. Naučimo djecu kako se obrađuje zemlja li je dajmo onome tko želi da je obrađuje. Sadimo biljke i na najmanjim površinama koje imamo. Makar to bile i vaze za cvijeće na balkonu. Zbunjeni političari, umjesto rješavanje katastrofalne situacije u zemlji, pogute glave pokušavaju se dodvoriti našim „europskim prijateljima“ koji nas omalovažavaju, kao da je važno hoćemo li u tu i takvu Europsku Uniju za 2 ili za 5 godina. I je li uopće važno i tko zna što će biti s tom političkom tvorevinom za nekoliko godina? Pokrenimo se radi sebe, a ne radi Europe.

6.

ČUVAJMO NAŠE NAJVEĆE PRIRODNO BOGATSTVO – VODU. Hrvatska je bogata vodom. Štedimo vodu i čuvajmo naše izvore, rijeke, jezera i more od onečišćenja. Naučimo djecu kako su pitka voda i zemlja neprocijenjivo bogatstvo koje se ne može platiti zlatom i koje se brani životom.

7.

NE TROŠIMO VIŠE OD ONOG ŠTO ZARAĐUJEMO. Ne zadužujemo se dodatno kao građani pojedinci, ni kao država. Smanjujmo vlastitu zaduženost. Prestanimo prodavati svoju imovinu i obiteljsko blago, jer tako osiromašujemo.

8.

POTIČIMO ŠKOLOVANJE MLADIH NA NAJBOLJIM DOMAĆIM I SVJETSKIM SVEUČILIŠTIMA, ZAŠTITIMO IH OD SMEĆA KOJE NAM SE SMIŠLJENO I PLANSKI NUDI NA TV-u KAKO BI NAS ZAGLUPLJIVALI. Učimo djecu pravim vrijednostima, bojkotirajmo skupa s njima reality show-e i ostalo smeće koje služi za zaglupljivanje, a uvezeno je s "naprednog zapada". Odrasli, obrazujte se informatički, budite uz svoju djecu, pratite njihov emocionalni i socijalni razvoj i koliko i kako provode vrijeme uz kompjuter. Riješimo se "kompleksa manje vrijednosti i malograđanštine" i umjesto na skupocjenu odjeću i automobile izaberimo ulaganje u znanje. Cijenimo naše profesore i učitelje. Profesori cijenite naše mlade ljude, jer su oni naša budućnost. Neka Hrvatska zaista bude ZEMLJA ZNANJA, kulturnog preporoda i novog početka.

9.

ČUVAJMO OKOLIŠ, RECIKLIRAJMO OTPAD, SMIJENIMO ODMAH POLITIČARE KOJI NISU SPOSOBNI OČISTITI SVOJ GRAD. Znamo da onaj koji nije sposoban počistiti svoju kuću od smeća nije sposoban za ništa. Donijet će samo štetu, korupciju i nove dugove. To se odnosi i na lokalne i na državne političare. Budite primjer vašoj djeci u vašem domu. Svatko od nas može barem jednom tjedno odvojiti staklo, plastiku i papir u posebne kontejnere, a korist bi bila neprocjenjiva. To bi značilo svaki tjedan na tisuće tona manje smeća. Sačuvajmo Hrvatsku. Očistimo i uredimo naše kuće, dvorišta, naša sela, gradove, šume, more,

planine. Neka Hrvatska postane najljepši europski biser. I ljubomorno je čuvajmo za našu budućnost i za budućnost naše djece.

Voda, hrana, stvaranje nove vrijednosti, energija, ekološka čistoća, zajedništvo i znanje zajedno znače ponos, neovisnost, slobodu i blagostanje. Nasuprot tome su svađe političkih poltrona i nesposobnjakovića u vladi i u oporbi.

10.

I NA KRAJU, RAZMIŠLJAJMO POZITIVNO I ISKORISTIMO OVU KRIZU KAO ŠANSU, JER STRUČNJACI SE SLAŽU, OVIH DESET MALIH JEDNOSTAVNIH KORAKA, AKO IH UČINIMO, MOŽE DONIJETI OGROMAN ISKORAK I NAPREDAK. MOŽE NAM VRATITI PONOS I ZADOVOLJSTVO ŠTO ŽIVIMO U OVOJ PREKRASNOJ, KULTURNOJ I BOGATOJ ZEMLJI. ZAPAMTITE, OVA KRIZA JE ŠANSA ZA POTPUNI EKONOMSKI PREOKRET POLOŽAJA HRVATSKE U ODNOSU NA OSTALE ZEMLJE U REGIJI I EUROPI. HRVATSKA MOŽE JOŠ UVIJEK AKO TO ŽELE NJENI GRAĐANI BITI KAO ŠVICARSKA. JEDINO JE PITANJE HOĆEMO LI TO KONAČNO ISKORISTITI. POLITIČARI NE ZNAJU. I NE MOGU. ALI MI MOŽEMO AKO ŽELIMO. ZAJEDNO.

AKO POČNEMO SVAKO OD SEBE, USPJEH JE ZAGARANTIRAN.

UKLONIMO ZLOČINCA TITA S HRVATSKOG KAZALIŠNOG TRGA U ZAGREBU

mr. sci. Dragan Hazler, domobranski častnik u pričuvi i ustaša za Hrvatsku po potrebi, Švicarska

Po zapovjedi glavnog organizatora i velikog

vođe antifašističke borbe Josipa Broza Tita poubijane su tisuće ljudi, među kojima su vrlo brojne žrtve samo zato jer se nisu slagale s njegovom politikom.

Dosada je u Hrvatskoj utvrđeno 900 masovnih grobnica, u Sloveniji 640 masovnih grobnica i BiH blizu 100 masovnih grobnica, koje su počinili antifašistički borci po zapovjedi maršala Tita.

Nije li to dovoljno Hrvatskome narodu da bi se uklonilo ime toga zločinca maršala Tita s Hrvatskog kazališnog trga u Zagrebu i s drugih lokacija diljem Hrvatske!?

ŽRTVE SU POGUBLJENE PO ZAPOVJEDI TITA

Te silne žrtve od nekoliko stotina tisuća ljudi počinjene su po zapovjedi komunističkog antifašista Josipa Broza Tita iz osobnih i idejno-političkih motiva, a to je kažnjivo zločin. Ovdje treba jasno reći svima ljudima u Hrvatskoj i drugdje, koji su zadržali slavopojni kult Josipu Brozu Titu, da je on zaista bio veliki vođa antifašističke borbe na prostoru ne samo Hrvatske, nego i čitave bivše Jugoslavije, ali je bio i veliki zločinac.

Međunarodna javnost stavlja Josipa Broza Tita na 9. mjesto ljestvice najvećih ratnih i mirno-

dobskih zločinaca 20. stoljeća u čitavome svijetu. Dakle, po međunarodnom kriteriju Tito je po počinjenim zločinima našao svoje mjesto ovjekovljeno u društvu s najvećim zločincima: Hitlerom, Staljinom, Mao Tsetungom, Pol Potom...

TITOV UDIO U ANTIFAŠISTIČKOJ BORBI JE NEPORECIV

Nitko normalan ne poriče Josipu Brozu Titu njegov prinos pobjedi nad fašističkim zlom svih naziva i podnaziva vezanih za zločinačku osovinu Berlin - Rim. To je nepobitna istina za Tita isto kao što je istina, da je Josif Visarionovič Staljin učinio najviše u prilog pobjedi nad fašizmom u Europi i pomogao je pobijediti fašizam Japana u Aziji, ali Staljin je zločinac prema vlastitim ljudima drugog mišljenja.

Uz ove istine o borbi i pobjedi maršala Tita nad svima oblicima fašizma na prostoru Hrvatske i bivše Jugoslavije ne smije se skrivati istina o Titovom masovnom ubijanju svih ljudi drugih političkih mišljenja, kako u ratu, tako i u poraću. Tito je antifašist, ali i zločinac!

PUHOVSKY I JURČEVIĆ O ANTIFAŠISTU I ZLOČINCU TITU

U HTV-emisiji „Otvoreno“ od 11.03.09. točno je rekao istaknuti branitelj ljudskih prava Prof. Žarko Puhovsky i istaknuti Prof. povijesti Josip Jurčević, da dobra djela ne mogu biti nikome pa ni Titu zaštitni plašt za počinjene

zločine na ljudima suprotnog mišljenja.

Puhovsky je svoj govor o dobrim djelima i zločinima Tita usporedio sa sobom ovako:

„Ja slovim kao odličan profesor na Filozofskom fakultetu i kao takav vozeći se automobilom pregazim čovjeka. Mene se kažnjivo goni i osudi za moj negativni čin, iako sam odličan profesor.“

Za antifašista Josipa Broza Tita vrijedi to isto. Boreći se protiv fašizma, što mu nitko ne osporava, Tito nije smio ubijati pojedinačno i masovno ljude, koji drugčije misle, nego on.

Zaključak emisije „Otvoreno“ da du se prikazati ovako:

Antifašist Josip Broz Tito je uz opravdana i pozitivna djela počinio i strahovita zločin, za koja ga povijest i javnost mora osuditi jer je mrtav pa to ne može učiniti pravosuđe.

To isto vrijedi i za antifašističke komuniste, koji su po zapovjedi Tita ubijali ljude. Mrtve zločince treba osuditi povijest i javnost, a protiv još živih treba na temelju sačuvane dokumentacije i živih svjedoka otvoriti sudske postupke i kazniti ih.

Iznešeno je da antifašistički borac Simo Dubajić živi u Srbiji. On je napisao knjigu, u kojoj se hvali da je poubijao 30.000 (tridesettisuća) Hrvata i žali samo, što nije poubijao još više.

Očekuje se da će Hrvatsko pravosuđe, bez odlaganja zatražiti njegovo izručenje, da mu se sudi za taj strašni zločin, kojeg je počinio na ljudima bez sudske pre-

sude.

Slovenski partizani, koji su još živi okrivljuju Tita za sve masovne zločine na ljudima i dodaju, da su se mogla dogoditi iz ratne osvete ubojstva desetak protivnika, ali ne stotine tisuća poubijanih ljudi u tisućama masovnih grobnica u Sloveniji, u Hrvatskoj, u BiH i drugdje, dokud su dopirali Marševi smrti i Titove zapovjedi o masovnim ubijanjima bez suda i presuda.

Voditeljica „Otvorenoga“, gđa Dijana Čuljak Šelebaj je predložila, da se napravi poimenični popis umrlih i još živih komunističkih antifašista, koji su odgovorni za zločine na ljudima jer se je u školama učilo o njima u znaku slave i zahvalnosti za njihovu antifašističku borbu. Pri tome se nije spominjalo njihove zločine.

Za istraživanje zločina i identificiranje žrtava u novootkrivenoj masovnoj grobnici Huda jama poželjna je suradnja slovenskih i hrvatskih stručnjaka.

EVO JOŠ PAR PODATAKA O TITOVIM ZLOČINIMA I ZLOČINIMA NJEGOVIH SURADNIKA

Poznata su imena i postoje poimenični popisi antifašističkih zločinaca, predvođenih od najvećeg

antifašista, ujedno najvećeg zločinca Tita, ali u Hrvatskoj je ograničeno objavljivanje takovih popisa.

Hrvatski mediji, ovisni o političkoj vlasti u Hrvatskoj objavljuju vrlo malo o antifašističkim zločinima, i to malo uvijaju „u stanio!“.

Ne bi se moglo tvrditi da u Republici Hrvatskoj vladaju brojni komunisti, ali je sigurno da vlada zadržani komunistički mentalitet i taj štiti svoje uzornike, Titove komuniste i Tita.

Hrvatski predsjednik, bivši komunist Stjepan Mesić pada u ekstazu, kad govori o fašističkim zločinima u Jasenovcu, što mu nitko ne osporava. Ali, taj isti Stjepan Mesić se uopće ne osvrće kritikom i osudom na zločine, koje su Tito i Titovi antifašisti počinili na ljudima pripadnicima suprotne politike.

Štoviše, bivši komunist Stjepan Mesić klasificira žrtve Jasenovca i Bleiburga. Za njega nije jednaki zločin zaklano dijete u Jasenovcu od ustaškog zločinca i zaklano dijete u Bleiburgu od antifašističkog partizana, koji je isto zločinac.

Govori se da predsjednik Stjepan Mesić dolazi na Bleiburg, na Macelj, na Jazovku, na Čemernicu i

na druga stratišta da vidi masovne grobnice od neizbrojenih tisuća poubijanih ljudi: razoruženih hrvatskih vojnika, civila pa i nevine djece.

Polazeći od te sklonosti Stjepana Mesića za kult mrtvima, za očekivati je njegov posjet novootvorenoj Hudoj jami.

Ako mu to ne dozvoli vrijeme, trebala bi mu udruga Hrvatska uljudba iz Zagreba poslati diplomu i odličje „Huda jama“.

Očekujemo od Hrvatskog pravosuđa:

- * da se kazne još živi antifašistički zločinci,

- * da se sprovede Lustracija ostataka komunizma, kako to traži EU,

- * da se zabrani javna uporaba komunističkih simbola jednako kao i fašističkih simbola i da se ukloni ime maršala Tita s Hrvatskog kazališnog trga u Zagrebu i isto tako s drugih lokacija u Hrvatskoj, koje nose ime zločinaca Tita.

Basel, 12. ožujka 2009. - u objeltničkoj godini smrti hrvatskog kralja Zvonimira (1089-2009).

Za dom i domovinu Hrvatsku - spreman uvijek i svagdje!

I NAKON NEODGOVORNOSTI U PROŠLIM MANDATIMA HRVATSKI POLITIČARI KANDIDIRAJU SE KAO VOĐE I ZA SLJEDEĆI MANDAT

dr. sc. Ilija Barjašić, Zadar

Kako se usude? Osladi li se vlast kao privid toliko da naročito umišljene vođe ne mogu biti samokritični pa zaborave da su odgo-

vorni za preuzete dužnosti. Programe po kojima su „izabrani“ nisu ispunili, a već sada su se kandidirali isti za sljedeće izbore. Što to znači? Bez srama, hoće nagrade za neuspjeh u ovom mandatu koji za dva mjeseca istječe.

U prošlim stoljećima vladajuća garnitura sastavljala se od okupatora i pojedinaca (produženih ruku) iz hrvatske zajednice. Po namještaljkama uvijek bi na izborima pobijedili spomenuti antinacionalni pojedinci. Tako se uglav-

nom i danas događa hrvatskom narodu, a što pokazuju rezultati tih garnitura koje su vladale zadnjih dvadesetak godina hrvatskom zajednicom. Dakle, istina koja se nameće svakom pojedincu kao očigledno, koja kao već alarmantna opomena hrvatsku zajednicu upozorava kako se mora odreći robovske tradicije iz prošlih stoljeća tako da u buduće odgovorno bira pojedince, svoje najbolje predstavnike (za vladare), koji su to zaslužili po svojoj biografiji i djelima.

Nikada više ne bi se smjelo izabrati sebi vođe iz korpusa nekih repova koji su na bilo koji način imali veze s okupatorima hrvatskog naroda. Zapravo, ovo je pravilo kojeg se drži svaki civilizirani narod na planeti Zemlji. Neka ovu preporuku hrvatski narod shvati krajnje ozbiljno i da se ne da kupiti dva dana prije izbora nekim mrvicama, „povišicama“, nekim obećanjima. Ubuduće kada bi pobijedili pomoću svojih varki, narod bi imao i više praznih obećanja, jer umišljeni vlastodršci i kada bi htjeli nemaju više što dati. Dakle, od sada hrvatski narod mora izabrati najbolje pojedince koji će spriječiti daljnje propadanje hrvatske zajednice. Slijedi opomena, da vladajuće garniture do sada nisu nikada shvatile kako u pravcu općeg dobra treba ulagati, naprotiv njihova drskost se pokazuje dok rastaču opće dobro. Sad stvarno ovisi o masi, koju tako nazivaju, a koju su tako i tretirali dok se poigravaju s općim dobrom. Dakle, ukoliko im ubuduće hrvatski narod dade svoj glas onda će to biti očito da su hrvatski narod pretvorili u inertnu masu, što je ubuduće i pokazatelj za ravnanje očiglednog na terenu. Svaki narod, po iskonu, ima pravo na samopouzdanje i

dostojanstvo, ukoliko želi biti čovječan, a što je zapravo osnova za život kao smisao na zemlji i kretanje u pravcu bilo kakvog zadovoljstva. Imajući na umu ovu istinu valja se najozbiljnije zamisliti čime se olako poigrava Hrvat, zapravo koliko dozvoli pojedincima sadističko ponašanje prema sebi.

U podneblju gdje Hrvati obitavaju ne obrađuje se zemlja dok se u isto vrijeme uvoze poljoprivredni proizvodi i to toliko zaduženim novcem da Hrvati više realno ne mogu vraćati kredite. Hrvati imaju ili su imali more koje ne iskoristavaju, naprotiv daju to more u zakup, ili pak dijelove mora skoro pa ne znaju obraniti od grabežljivih susjeda, očito uz pomoć nekih svjetskih «posrednika». Ako vam netko uzme polja i more i poruši tvornice, isti vam ne dozvoli pravo na rad, najdirektnije pravo na život.

Gospodo, ukoliko se ovo tolerira znači sadističko ponašanje, kroz stoljeća nad hrvatskim narodom stvorilo je mazohističko ponašanje hrvatskoga naroda. Ukoliko se ovakva tendencija ne promjeni već želi nastaviti onda je za konstatirati da čovjek ima volju kojom tvori svoju sudbinu, bez obzira kakva će ona biti. Danas je u Hrvatskoj veći mortalitet od nataliteta, dakle to je posljedica svih uzroka koji vode u pravcu konačnosti, tj. zla. Olučimo da je optimizam naš početak i volja za životom i to u pravcu beskonačnom, zato gospodo imamo šansu za tvorbu bolje hrvatske sudbine u odnosu na ovu koju sada predočavamo. Pretpostavlja se da tvorac vlastite sudbine vlastitom voljom treba biti čovjek koji drži do samopouzdanja i dostojanstva, što mu je zadaća za ocjenu. Dakle, čovjek angažiranjem i poticanjem – samokritički

mora sudjelovati aktivno - što jednako znači živjeti. Prevedeno konkretno u ovom slučaju treba sudjelovati na sljedećim mjesnim izborima u Hrvatskoj zbog biranja najboljih predstavnika iz svojih sredina

Pokret za preporod hrvatskog duha i poticanje nataliteta u hrvatskoj – ŽIVOT, poučen teorijom i iskustvom u Hrvatskoj, vama želi u ime općeg dobra i života dobre rezultate, ali s napomenom da se to dogodi uvijek kao posljedica maksimalnog promišljanja, angažiranja, tj. djelovanja što čovjek može kada se drži osnovnih vrijednosti – čuvara života.

Zlo po anarhičnoj volji izvrgnuće je dobra, tj. posljedica nereda, u funkciji za sebe ima prijavu lukavštinu kojom se koristi kod naivnih. S obzirom da je samo za sebe slabo, polazi od sebe kao slabost bez temelja i strah ga je dok se ljulja, dok osjeća nestabilnost. Dakle, zna kakve su posljedice straha i da strah može poslužiti kao oruđe – kao sredstvo za osobno egoističke probitke. Sada po konstrukcijama iz svog kuta mišljenja, po psihologiji za mase, proizvodi oruđa kojima narod podvrgava samo zbog svojih egoističkih apetita. U toj nakanu čovjek luciferske želje, zbog neznanja, kao žrtva svojih apetita umisli i usudi se bazom na Zemlji biti najmanje veličine Apoluta, Stvoritelja. Iz tog kuta umišljanja danas konkretno u Hrvatskoj tom šablonom, tj. propagandom kao i do sada, i za ove lokalne izbore narod uvjeravaju, što od pojedinaca na ulici možete čuti, kako nema šanse netko dugi pobijediti iz opozicije kojoj i ti isti pojedinci pripadaju. Nesvjesno ali po uvjeravanju (nakon torture nad psihom) vjeruju i u još gore za sebe, dok

straše i propagiraju u korist već vladajućih garnitura koje uvijek samo sebe vide kao jedinog vođu, kojemu opozicija ne može biti čak niti Apsolut, Stvoritelj (Bog). Nažalost sluge, iz neznanja, su strašive, isto kao i bestemeljni lucifer, s time što naivni gube temelje po lukavom i ten-

dencioznom vampiru pa se tako širi carstvo zla. Čovjek naivan i čist već bi trebao spoznati da je vrijeme da se angažira zbog svoje iskonske čistoće koju posjeduje, zbog sebe i svoje uzornosti. Dakle, uredan čovjek za pobjedu na mjesnim izborima nema razloga precjenjivati one koji mogu

služiti kao opomena, ne dozvoliti im da ga iscrpljuju oni koji nemaju snage i koji su doista slabi, kojima ostaje samo lukavost koja ne zaslužuje nikakvu pažnju osim sažaljenja.

EUROPSKE VIJESTI

RUMUNJSKI TUŽITELJI ZA BORBU PROTIV KORUPCIJE POKRENULI ISTRAGU PROTIV ŠEFA OBAVJEŠTAJNE SLUŽBE

Setimes.com, 27. ožujka 2009.

BUKUREŠT, Rumunjska -- Tužitelji za borbu protiv korupcije priopćili su u četvrtak (26. ožujka) kako su pokrenuli istragu vezanu za korupciju protiv šefa obavještajne službe u ministarstvu unutarnjih poslova Cornela Serbana i poduzetnika Gabriela Popoviciu a zbog upletenosti u sumnjive ugovore o nekretninama. Dužnosnici kažu kako su Serban i još jedan dužnosnik u odjelu ministarstva unutarnjih poslova za borbu protiv korupcije Petru Pitcovici, pokušali blokirati istragu ugovora o nepokretnoj imovini u kojeg su upleteni Popoviciu i bivši rektor Agronomskog sveučilišta u Bukureštu Ioan Alecu. Ugovor uključuje zemljište veličine 220 hektara u Baneasi, bogatom predgrađu Bukurešta za kojeg su kupci platili znatno nižu cijenu od stvarne vrijednosti.

POSLOVNE VIJESTI

Setimes.com, 27. ožujka 2009.

Hrvatska vlada odobrila je u srijedu (25. ožujka) reviziju svojeg proračuna za 2009. godinu. U no-

vom nacrtu proračuna vlada je smanjila potrošnju za 720 milijuna eura na 16,4 milijarde eura, istodobno smanjujući očekivane prihode za 1,08 milijardi eura, na 15,5 milijardi eura.

Grčki ministar razvitka Costis Hatzidakis najavio je 19. ožujka projekt pretvaranja malog otoka Aghios Efstratios na sjeveru Egeja u "zeleni otok" isključivo koristeći obnovljive energetske izvore. Pilot projekt vrijedan 10 milijuna eura bit će završen do konca ove godine, kazao je ministar.

BUGARSKA PODUZIMA KORAKE ZA ZABRANU VJERSKIH SIMBOLA U ŠKOLAMA

SETimes.com, 27. ožujka 2009.

SOFIJA, Bugarska -- Vlada je u četvrtak (26. ožujka) odobrila amandmane na zakon o obrazovanju, uvodeći zabranu nošenja vjerskih simbola u školama, kao što su muslimanske marame ili veliki kršćanski križevi. Vlasti nikada nisu tolerirale nošenje takvih simbola, u zemlji gdje 80 posto stanovništva čine kršćani, a 12 posto muslimani, čak i prije donošenja zabrane. Glasnogovornik ureda glavnog muftije u Bugarskoj, Hussein Hafazov, opisao takav korak kao "potpuno kršenje prava muslimanskih žena". Parlament mora odobriti zabranu kako bi ona stupila na snagu.

Manastir Rila - Bugarska

RAZLOG ZA OSNIVANJE STRANKE „NACIONALNI DEMOKRATI“ (2)

Priredio: **Hrvoje Mirković**, Zagreb

Mi, skupina entuzijasta radi ovdje navedenog i još tisuća drugih razloga koje bi se mogli navesti; oslonjeni na najsvjetlije tradicije hrvatskog naroda, njegove stoljetne borbe za neovisnost uz dužno poštovanje prema herojima Domovinskog rata i svim Hrvatima koji su položili svoj život na Oltar domovine osnivamo stranku Nacionalni Demokrati kao stožer Hrvatskog preporoda i hoda u bolju budućnost.

Došlo je vrijeme kada hrvatski narod mora još jednom reći sada je dosta, dosta je laži, pljačke, poniženja, patnje. Vrijeme je da sami preuzmemo stvari u svoje ruke ili uskoro više nećemo imati što preuzeti. Nepovratno ćemo biti robovi u vlastitoj zemlji. Robovi stranom gazdi kao što smo to stoljećima i bili. Hrvatskom narodu je dosta kojekakvih tvorevina i saveza, mi možemo i moramo napokon sami voditi svoju državu i odlučivati o svojoj sudbini.

Zar nije žalosno da zemlja koja ima takva prirodna bogatstva poput naše, zemlja koja ima neograničene izvore pitke vode, zemlja koja može prehraniti 20 milijuna ljudi i ima najljepše more na svijetu živi kao sirotinja pored svega toga? Žalosno je da jedan grad Prag zarađuje go-

dišnje više od turizma nego cijela Hrvatska, da svoja prirodna bogatstva prodajemo u besćenje, a paralelno tome uvozimo strano – lošije i skuplje. Rasprodajemo svoju toliko stoljeća željenu zemlju. Mi koji smo mogli biti bogatiji i od Švicarske i Norveške danas smo siromašniji od Slovenije.

Vrijeme je da Hrvatski narod dobije alternativu (do sada je birao između lošega i gorega – glasao je protiv, a ne za), ljude koji će nas povesti u bolju budućnost. Bolju budućnost za svakog Hrvata.

Hrvatskom narodu je potrebno buđenje, potrebna nam je promjena cjelokupne političke scene. Nećemo koalirati sa nijednom postojećom političkom strankom. Svaka od njih je sudjelovala u vlasti ili ju negdje vlast obnašala; svi od njih su pokazali svoje pravo lice. Koaliranjem s lopovima i sami bi smo postali jedni od njih. Vlast prihvaćamo tek u trenutku kada osvojimo 51%.

Točke programa :

1. Probitak cjelokupnog Hrvatskog naroda – svaki građanin naše države može i mora imati pristojan i dostojanstven život – život u kojem neće morati razmišljati o cijeni prehrambenog artikla u

dućanu, da li će imati čime platiti režije, preživjeti do kraja mjeseca ili o tome da li će moći otići na more i skijanje.

2. Sankcioniranje svih ratnih profitera, kriminalaca, lopova... Svaka osoba koja posjeduje imovinu u Hrvatskoj veću od 500 000 € mora dokazati kako je tu imovinu legalno stekla. U protivnom mora kazneno odgovarati za imovinu koju posjeduje.
3. Međunarodna neutralnost – Snažno NE Europskoj uniji. Obustava pregovora o hrvatskom članstvu u EU. Hrvatska danas ne smije postati članicom EU-a, takav razvoj događaja učinio bi našu zemlju kolonijom.
4. Stvaranje snažne, neovisne države – Hrvatskoj ne trebaju savezi i unije nama je potrebno snažno gospodarstvo i ekonomija te moderna vojska koja će biti sposobna braniti naše granice.
5. Smanjivanje stranog kapitala i imovinskog vlasništva u državi – zaustavljanje privatizacije, prodaje poduzeća i zemlje strancima te otkup svega navedenog od strane države i Hrvatskog naroda.

PORUKA HRVATSKIH PRAVAŠA HDZ-U: ISTUPITE IZ KOALICIJE S ANTOM ĐAPIĆEM

N. Špoljarić, Osijek

Osijek je jedan od četiriju velikih gradova u Hrvatskoj u kojemu Hrvatska demokratska zajednica nema svog kandidata za izbore zato što su procijenili da su slabi i nemaju šanse na izborima, osim podržati Antu Đapića i doći na vlast u Osijeku. Devet gradskih poduzeća su "masna kost" i zato HDZ

Dražen Keleminec

podržava Đapića koji dijeli koalicijskim partnerima, ali se zna i obogatiti. Još je malo vremena da HDZ odustane od Đapića jer će im donijeti poraz i, poručujem im - istupite iz koalicije radi vaše časti, kazao je Dražen Keleminec, predsjednik Hrvatskih pravaša - Hrvatskog pravaškog pokreta (HP-HPP), 21. ožujka 2009. na konferenciji za novinare. Najavljeno je

da HP-HPP izlazi na lokalne izbore u Osijeku s nositeljem liste za Gradsko vijeće Josipom Milanovićem, predsjednikom Gradske organizacije HP-HPP.

Osim, kako je najavio, razotkrivanja zašto HDZ nema svoga kandidata za gradonačelnika Osijeka i podržava Đapića, Keleminec je javno upitao: "Odakle Đapiću milijunska sredstva za izbore, nije li od opljačkanih građana Osijeka i Hrvatske?"

U NAŠOJ DRŽAVI IMA 1,319.595 SVINJA

„Preporod“, tjednik za javna pitanja, Zagreb, br. 10, 4. travnja 1942.

U cjelokupnoj stočarskoj proizvodnji svinjogojstvo zauzima poseban položaj i predstavlja za narodno gospodarstvo osobito značenje.

To značenje sastoji se u tome, da svinjogojstvo sa svim svojim proizvodima daje proizvode važne za ljudsku prehranu kao i proizvode za obrt i veleobrt. U „Glasniku zajednice za stoku“ čitamo:

Osobito značenje svinjogojstva sastoji se još i u tome, da je uzgoj svinja pristupačan i malom

gospodarstvu, jer svinja brzo raste, ne traži velikog prostora, te predstavlja jednu tvornicu, preko koje gospodar pretvara manje vrijednu bilinsku hranu u vredniji produkt životinjskog podrijetla.

U pojedinim krajevima naše države raširene su plemenite pasmine svinja, koje su donesene iz drugih zemalja. Pri tome imamo uzgoj bijele engleske svinje (jokšir) i crne engleske (berkšir), njemačke oplemenjene svinje i drugih rasa, te njihovih križanaca. Te se svinje uzgajaju uglavnom za produkciju mesa u naprednijim krajevima zemlje.

Domaće pasmine svinja trebamo i moramo držati, jer imamo velike

površine hrastovih i bukovih šuma, velike pašnjake, te sijemo mnogo kukuruza, koji služe za tov.

Premda je svinjogojstvo vrlo znatna grana našeg gospodarstva, imamo još premali broj svinja, jer na 1 km² dolazi oko 12 svinja što je u usporedbi sa drugim državama kao što su na pr. Njemačka, Mađarska i dr. znatno manje.

U našoj državi prema brojidbenim podacima imade 1,319.595 komada svinja, te je na našim gospodarima, da povećaju taj broj i da nastoje poboljšati uzgoj naših domaćih pasmina, u kojima je sakrto naše veliko narodno bogatstvo.

Naše svinjogojstvo rješava ne samo znatnu zadaću oko opskrbe zemlje sa različitim proizvodima, nego i proizvodi viškove za izvoz u druge zemlje. Proizvodi svinjogojstva zauzimaju znatno mjesto u našoj izvoznoj trgovini, a time se povećava prihod zemlje i vrijednost narodnog imetka.

Naši gospodari, osobno u današnje vrijeme, moraju pokloniti što veću pažnju svinjogojstvu, te poraditi na povećanju i poboljšanju ove grane u svom gospodarstvu, a time i u cijeloj državi.

SAVJETI HRVATSKOGA DRŽAVNOG UREDA ZA JEZIK - 1941.-45. (2)

Prema knjizi: **Marko Samardžija** – **JEZIČNI PURIZAM U NDH**, „Hrvatska sveučilišna naklada“, Zagreb, 1993.

JEZIČNI SAVJET br. 3

NE UPOTREBLJAVAJTE ove riječi i izraze (tiskane debljim slovima) – koje smo primijetili ovih dana, – nego ih zamijenite hrvatskima, koje se nalaze desno (iza crtice):

budite vođeni

višim interesima - neka vas vode

sljedeća **dokumenta**

- dokumenti, isprave

u **etapovima** - etapama
krunisanje - krunidba
Makedonija - Macedonija
molioc - molitelj
odjeljenje - odjel

jer je i sam bio

porobljen - zarobljen, u ropstvu

pretstojnik - predstojnik

svih **rodova** oružja - vrsta

sa lica - s lica

slovenački - slovenski

stanica - postaja

sljedstveno tome

- prema tome

uputstvo - uputa, naputak

zadovoljavajuće rješenje

- odluka koja zadovoljava

(može zadovoljiti)

ženijalan - genijalan

JEZIČNI SAVJET br. 4

(1) TIJELOVSKA OPHODNJA. U jednom izvještaju o procesiji na Tjelovo pisano je i u naslovu i u cijelom članku o tijelovskoj ophodnji. Obje su riješi pogrešne. Od Tjelovo pridjev glasi t j e l o v s k i (jer je tu je kratak slog), a strana riječ procesija može se zamijeniti hrvatskom ophod dok ophodnja znači patrola. Trebalo je dakle da bude t j e l o v s k i o p h o d.

VLASTITA IMENA (5)

„*Hrvatski pravopis*“, Zagreb, 1944.

Jednočlana imena

7. ime B o g, koje je po shvaćanju jednožaca vlastito ime. K tome dolazi još i razlog po 22. Prema tome piše se velikim slovom i: A lah, Sabaot, Višnjji, Sve-mogući, Svevišnjji, Svemilostivi, Stvoritelj, Gospod, Providnost i druge zamjene za ime Bog.

Kad se koja od spomenutih rieči ne upotrebljava sama za se mjesto imena Bog, nego samo kao atribut ili apozicija, piše se malim slovom, na pr. svemogući Bog, stvoritelj neba i zemlje.

Malim slovom piše se i providnost u primjerima, kao što su: providnost Božja; igrao se malo providnosti. Naprotiv se rieč nebo može pisati velikim slovom

(po 37) u primjerima, kao što je ovaj: ako bi Nebo moju molitvu uslišilo.

Vidi i dvočlana imena (84).

Posvojni pridjev od imena Bog piše se velikim slovom; Božji, ali malim, ako nema značenja izravnog pripadanja Bogu: božja ovčica (ime kukca); v. 50.

ZAŠTO DUBROVAČKI KNJIŽEVNICI NISU PISALI KAKO SU GOVORILI? (11)

Mirko Deanović

Tu činjenicu potvrđuje i sam karakter jezika, koji su pisali dubrovački književnici.

Ona najstarija pučka poezija hrvatska – kaonoti jedina – imala je svoje osobito značenje u našim zapadnim krajevima, pa se zato u svom jezičnom i metrič-

kom obliku nametala također i našim prvim humanističkim piscima po svoj Dalmaciji, pa i u Dubrovniku. Rako su dubrovački književnici počeli pjevati u tom jeziku, koji se u nekoliko razlikovao od njihova običnog govora. Tolika je bila popularnost te stare poezije, da su oni voljeli posegnuti za njenom tradicionalnom dikcijom negoli stvarati svoju novu.

POBJEDA (12)

CRNE TAČKE, Jevrem Brković, ČGP DELO, OOUR Globus, Zagreb, 1989.

41.

Drugarica K zamjerila drugarici M što je na prijemu onoliko ogoljela ramena. I ramena i ono ispod ramena.

I to na našem prvom prijemu.

Traži da drugarica M ide na Komisiju.

S najvišeg mjesta objašnjeno – drugarica M se dekoltilovala po za-

datku. Zbog stranih gostiju.

Drugarica K je na prijemu bila u engleskoj bluzi i vojničkim cipelama. Novim.

Sasvim skromno i kako dolikuje našim drugaricama.

I drugarica M je naša drugarica.

42.

Naš stari i drugovi otišli u prvi lov.

Obezbjedenje dobro funkcionisalo:

Svi prurušeni u lovočuvare i goniče.

Treba Zapadu pokazati da je sve

normalno.

I da izbori nijesu bili namješteni.

Oni pišu da jesu.

Ko može narod natjerati gdje kuglicu da baci.

Doduše, nije ni ćora kutija bila sasvim prazna.

Razumljivo.

O presipanju nema ni govora.

Na Zapadu pišu da je i toga bilo.

Da ja znam nije!

KORUPCIJA KAO SUSTAV I SMISAO VLASTI (12)

POLITIKA I KORUPCIJA U KRALJEVSKOJ JUGOSLAVIJI, Zvonimir Kulundžić, „Stvarnost“, Zagreb, 1968.

Skoro istovremeno kad se u Srbiji za vrijeme oslobodilačkih ratova godine 1912/13, počeo afirmirati sistem da ljudi na vodećim položajima u državi, ministri i narodni poslanici iskorištavaju svoj položaj za lično bogaćenje ili narodskije

rečeno korupcionaške maheraje, odnosno kako je to Skerlić rekao osam dana iza svog maločas citiranog govora, obrazlažući svoju Interpelaciju o bankokratiji (6. III 1914.) – „da su se kod nas posljednjih godina poslovi silno pomešali sa politikom i da to zlo preti da postane sistem.“⁴

Taj proces je u isto vrijeme otpočeo i u Hrvatskoj, gdje ga je – mogli bismo reći – inicirao tadašnji ban i

sveučilišni profesor, visokokulturni i veoma zaslužni historiograf i bibliofil Nikola Tomašić (1864-1919). Njegov odlični poznavalac i kolega sa sveučilišne katedre Vinko Krišković koji ga je nadživio za trećinu stoljeća, govorio je kasnije, da je „glavni Tomašićev krimen to što je u hrvatski javni život uveo korupciju“.

⁴- Isto, str. 416.

PILAT U VJEROVANJU (3)

U HERCEGOVAČKOM SLUČAJU, fra Martin Planinić, Župni ured Ploče-Tepčići, 2008.

Vaša odluka stavlja Duha Svetoga u službu ljudskih prohtjeva, a kršćanstvo nije magija nego religija. Zato se, dakle, ne smijete služiti Duhom Svetim kao instrumentom, nego poslušni Duhu, koga ste zaista ražalostili svojom neljudskom odlukom i pored Pavlova upozorenja (Ef 4,30), trebate zarediti predložene bogoslove i tako popraviti svoju pogrešku.

Odgadanjem ređenja vi psihološki tučete mlade ljude te stvarate

u njima ogavnost i mržnju ne samo prema Marku Jozinoviću, nego i prema Sarajevskom nadbiskupu. Psihološki je gotovo nemoguće na nepravdu odgovoriti ljubavlju, jer je općepoznato da se redovno na ljubav odgovara ljubavlju, a Vi im sigurno iz ljubavi prema njima niste uskratili sv. Red pa stoga ne ćete ni požeti što niste posijali.

Odgoda ređenja ne može donijeti mir i red nego samo može produžiti rat među svećenstvom na terenu Vaše nadbiskupije, jer tko vjetar sije buru žanje.

OBITELJ VOJVODE HRVOJA (7)

Narcis Jenko

- U mnogo sam turnira sudjelovao i iz svakog iziđoh kao pobjednik. Bio sam na dvoru francuskoga i napuljskoga kralja, vojvode od Modene, dužda mletačkoga i tako dalje, i nigdje mi nije bilo premca. U konjaničkom dvoboju na koplja i mačeve te u pješlačkom na mačeve i sjekire ogledali se sa mnom najbolji junaci pa - nije se mogao nijedan pohvaliti da je vještiji i jači od conte Ferrija.

To se čulo kad se svršila kratka prepirka između "starca" Radina i oca gvardijana.

- A vi ste valjda došli i u Bosnu da uberete lovoriku?

- Vitez ide i mora ići za tim! - govoraše conte Ferri pozornom promatrajući krupnoga kneza koji mu je stavo to pitanje.

- No i Mihovilić je stoga ostavio svoj kaštel na izvoru Bistrice i hoda po dvorovima sa uzmožnim vojvodom Hrvojem, jer je i on doznao da je veća slava i bolja korist pobjeđivati čuvene vitezove nego medvjede i veprove po hlivanjskim šumama.

Conte Ferri ga opet promjeri od glave do pete pa ušuti.

- Eh, viteže? - upita Mihovilić i stade se od srca smijati.

- Manite se vi njega! - mahnu Batalo rukom. - On ima u zubima veću snagu nego drugi u rukama. Ja bi se okladio da može u njima iznijeti iz kraljičine pivnice bure od sto konetića vina.

Svi se zгледаше kao da se čude.

- Može! - potvrdi Hrvoje. - Može lako!

- Željeli bismo vidjeti - rekoše u isti mah conte Ferri, gospođa Nikolička i Gučetić. - Ali...

- Stavimo oklad, gospodo plemenita! - ponosno će Batalo. - Evo dvjesto dukata, ako ne uzmogne.

- Bure od sto i deset konetića! Za to se ladi! - mirno će Mihovilić.

- Evo trista, ako mogne! - reče Ferri.

- To je veoma dobro što će netko na meni zaraditi. Da, valja bit koristan član društva - govoraše Mihovilić idući u kraljičinu pivnicu.

Mnogi su ga pratili. Među dobrovoljnim gledaocima bijaše najviše gospođa i gospođica. Mihovilić zaiska od dvorjanika uzicu i sveza jedno barilo, koje je držalo sto i dvadeset konetića, a bilo puno puncato vina. Učinivši to, stavi ruke na leđa, prihvatiti zubima za uzicu i diže barilo posve lako i bez vidljivog napreznja i unese ga u blagovaonicu. Svi mu klicahu. A on omahnu barilom dvaput, triput i spusti ga lagano na pod.

Conte Ferri mišljaše da je barilo prazno. Pristupi k njemu, okrenu ga, uze s obje ruke i jedva ga diže.

Batalo burno nazdravljaše Mihoviliću spremajući u kesu tri stotine dukata. No odjedanput ga prekine štektnje lovačkoga psa. Svi se po-

gledaše i ušutiše. Činilo se da netko vodi štenad u lov. Jasno se azabire zveka lanaca, dahtanje pasa, a zatim puhanje mačke i režanje psa.

- Pas potjerao mačku - mnogi mišljahu.

No ode lovac dalje. Zasniva rog.

Psi, kao da spaziše divljač, stadoše pomamno štektnati glasno i jasno, a onda sve slabije i slabije rekao bi, nestaje ih u daljini. I eno jedan uhvati zeca. Bolno ječi zec, a hrt pobjedno nad njim laje. Svršava se lov. Gospodar daje psima jesti, te se sad oni natežu za komad divljači i reže jedan na drugoga. Budući da su sve to čuli u dvorani, nitko nije mogao razumjeti kako to može biti i šta to znači. Tek onda nestade radoznalosti kad je dvorjanik digao jedan zastor, a na nj odonud zalajao kraljičin zabavljač Vojislav Stojšić, koji je znao oponašati sve životinje, domaće i divlje.

Nakon toga prikazivahu gostima svoju vještinu "pehlivani", što ih je kraljica dobila na dar od Republike Dubrovačke, no njihova igra nije baš mnogo zanimala gledaoce.

Kraljičin sluga napokon preokrenu klepsidru dvanaesti put, Vojislav Stojšić zakukurijeka, a Mihovilić otvori prozor i pogleda zvijezde. Po njima je poznavao vrijeme.

- Slaže li se? - upita kraljica.

- Imam kakvih pola sata da smo već u godini 1397.

Kraljica se diže i, držeći u rukama zlatnu čašu s balasima, nazdravi velmožama, poslanicima i svima gostima želeći im sretnu godinu 1397. I ona prva iskapi svoju čašu, a za njom svi ostali.

SOJIM ŽIVOTOM I VJEROM U ISUSA KRISTA I KAMEROM SVJEDOČIM ŽIVOT ČOVJEKA

Zvonko B. Ranogajec, kršćanski TV producent, 2537 Eastwood Avenue, Evanston, Illinois 60201 SAD, e-mail: ZRanogajec@sbcglobal.net

YouTube
otvara oči domovinskim i
iseljenim Hrvatima
diljem svijeta!

Moj drugi hrvatski premijerni video na - YouTubeu!

**"A Meaningfull
TV Gathering"**
(Na engleskom i hrvatskom jeziku)
(10:35 min.)

Segment moje dokumentarno-povijesne TV emisije: "Istina o ulazi iseljene Hrvatske tijekom Domovinskog rata 1991.-

1995." (na engleskom i hrvatskom jeziku.)

Sadržaj:

Anthony J. Peraica, voditelj TV emisije: "The Croatian Perspective" razgovara 1994. godine u TV studiju s poznatim hrvatskim aktivistima iz Chicaga o njihovom osobnom radu i pomoći njihovoj ratom zahvaćenoj toliko voljenoj domovini Hrvatskoj!

VELIKI ZNAK - UKAZANJA I PORUKE PRESVETE DJEVICE

S odobrenjem crkvenih vlasti, Biskupski ordinarijat Šibenik br. 1004 od 5. studenog 1975. s napomenom da „Imprimatur“ znači samo izjavu da knjiga ne sadrži nikakve doktrinalne ni moralne zablude.

Uredio **Josip Sukner**, Pribić Crkveni 27, 47230 Krašić

KERIZINEN (13)

1965. Presveta Djevica: — „Gledam vaše potrebe i trpim radi vas. Vjerujte u moju ljubav prema vama. Htjela bih da sav svijet upozna tu neograničenu ljubav mog Sina, da se sve čovječanstvo može s Njim sjediniti. Molite se na tu nakanu. Molite kronicu. Krunica je kroz stoljeća donosila pobjede. I sada će. Divna su njezina otajstva. Ona je molitva protiv svakog zla. Ona pripravlja veličanstveni trijumf ljubavi i milosti moga Sina, trijumf ljubavi i mira na zemlji, u Crkvi, novoj Crkvi i u novom naraštaju, u kojemu će vladati samo dobro, pravda, ljubav, milost kao slika budućeg božanskog života u Nebu.“

HIMNI DUHU SVETOM (1)

fra Petar Filić, Zagreb

O dođi, Stvorče

O dođi, Stvorče, Duše Svet,
pohodi duše vjernika,
poteci višnjom milosti,
u grudi štono stvori ih.

Ti nazivaš se Tješitelj,
blagodat Boga Svevišnjeg,
studenac živi, ljubav, plam
i pomazanje duhovno!

Darova sedam razdaješ,
Ti, prste desne Očeve,
od vječnog Oca obećan,
Ti puniš usta besjedom!

Zapali svjetlo u srcu,
zadahni dušu ljubavlju,
u nemoćima tjelesnim
potkrepljuj nas bez prestanka!

Dušmana od nas otjeraj
i postojani mir nam daj,
ispred nas idi, vodi nas,
da svakog zla se klonimo!

Daj Oca da upoznamo,
i Krista, Sina njegova,

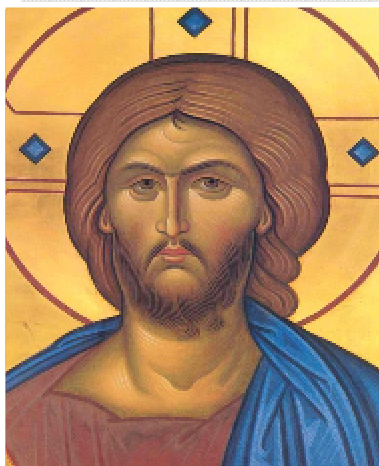
i u Te Duha njihova,
da vjerujemo sveudilj!

Sva slava Ocu vječnomu,
i uskrsnome Sinu mu,
sa Tješiteljem presvetim
nek bude sada i uvijeke.
Amen.

- Pošalji Duha svojega i
postat će. (Aleluja)
- I obnovit ćeš lice zemlje.
(Aleluja)

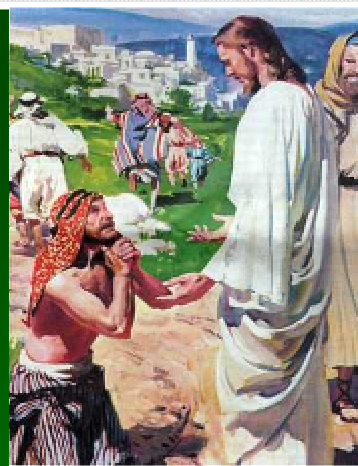
Pomolimo se. Bože, koji si Svjetlošću Duha Svetoga poučio srca vjernih, daj da u tom istom Duhu što je pravo mislimo i njegovoj se utjehi vazda radujemo. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

Djela naša, molimo, Gospodine, milošću svojom preteci i pomoću prati da se svaka naša molitva i radnja s Tobom vazda počne i početa da se s Tobom dovršuje. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

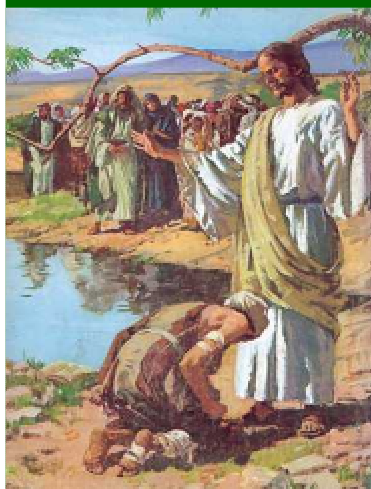

**VI
NEDJELJA
KROZ
GODINU
GODINA B**

Mk 1,40-45

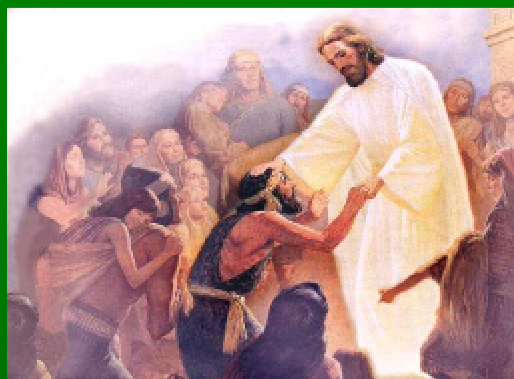
**U ono vrijeme:
dođe k njemu
neki gubavac,
klekne i zamoli:**

**"Ako hoćeš,
možeš me
očistiti!"**

**Isus ganut
pruži ruku,
dotače ga se
pa će mu:
"Hoću, budi
čisti!" I odmah
nesta s njega
gube i očisti
se.**

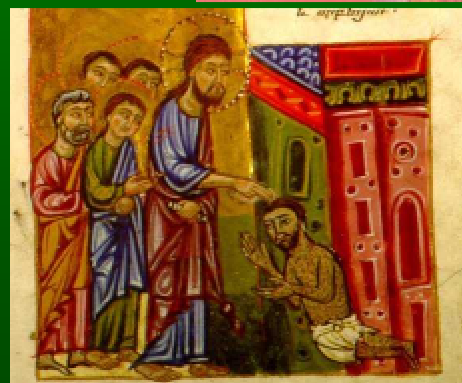

**Isus se otrese na nj i odmah ga
otpravi riječima:**

**"Pazi, nikomu
ništa ne kazuj,
nego idi,
pokaži se
svećeniku i
prinesi za
svoje
očišćenje što
propisa
Mojsije, njima
za svjedo
čanstvo."**

**Ali čim iziđe,
stane on
uvelike
pripovijedati i
razglašavati
događaj**

**tako da Isus više nije mogao
javno ući u grad,**

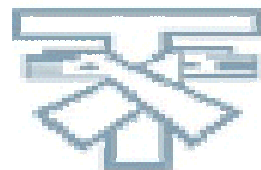
nego se zadržavao vani na samotnim mjestima. I dolazahu k njemu odasvud."

Prethodnu prezentaciju izradio je

FRANJEVAČKI SAMOSTAN i Župni ured sv. Nikole Tavelića

Ivekovićeva 8 51000 RIJEKA Tel. 051/ 641-449 Fax: 051/ 648-697

E-mail adresa: frs-sv.nikola@ri.htnet.hr

RIJEČ ZA SVAKI TJEDAN (16)

Mieczysław Malinski

NE BUDITE ZABRINUTI ZA ŽIVOT SVOJ

Ono što nam je svima najpotrebnije, što svi tražimo – bez obzira kako smo odgojeni, kakva stajališta zastupali, kakve položaje zauzimali – to je odgovor na pitanje: Kako živjeti? Nekad si to pitanje postavljamo sasvim otvoreno, a nekad je ono zapretano u najdubljim slojevima naše svijesti; ali prati nas uvijek.

Tražimo životni put, bilo da stupamo utrim stopama, bilo da se probijamo kroz guštik i nepoznata područja. Ponekad mislimo da smo ga našli, a zamalo otkrijemo da taj put nikamo ne vodi.

Kako treba živjeti?

Postavljamo to pitanje ljudima i slušamo što kažu, pišu, savjetuju. Važemo njihova mišljenja, gledamo koliko će se obistiniti.

Tražimo mudrost življenja ne da bismo bili učeniji, nego jednostavno zato da ne zastranimo. Cilj nam je naše spasenje.

8. nedjelja kroz godinu A,
Mt 6,24-34

TADA ĆE POSTITI

Ne smijemo sebe prihvatiti kakvi jesmo. Ne smijemo se u svemu složiti s našom naravi niti se u svemu pomiriti sa svojim bićem. Ne smijemo popustiti svakoj namisli i pobudi. Mi smo ne samo dobri nego i zli.

U nama je pakao i nebo. Pakao u kome buktu oganj mržnje, strasti i pohlepe. Pakao hladne računice koja izvire iz naše bezobzirne sebičnosti. Ali u nama je i nebo, nebo pu-

no nježnosti, topline, srdačnosti, svjetla, nesebičnosti i požrtvornosti. U nama se andeosko i đavolsko miješa u jednu bujicu

osjećaja, doživljaja, želja i zamisli; kletve s blagoslovima, osvjetljavaost s razumijevanjem, razvratnost sa stidom, grubost s blagošću, tromost s razboritošću.

U nama su dva izbora: životvorni i otrovni; i vode im se miješaju. Iz izvora života teku čiste nakane, dobre odluke, pravi motivi. A drugi izvor zamućuje naša najčistija djela ljubavi prema bližnjemu, izaziva nas i pita: koja korist od toga, donosi li mi to kakvo priznanje ili barem pažnju?

Ovo ispreplitanje osjećaja i motiva kršćanin mora izvesti na čistac. Njemu to mora postati jasno, da ne bi sam sebe obmanjivao i sam sebe lagao. Nema kršćanstva bez svakodnevne samokontrole, bez provjeravanja vlastitih postupaka, bez jasna razlikovanja dobra i zla; nema kršćanstva bez tog odjeljivanja pljeve od zrnja, pravog od lažnog novca koji nam naša sebičnost gura u ruke.

8. nedjelja kroz godinu B,
Mk 2,18-22

MIRINI VINKOVAČKI KOLAČI

Pripremila:
Marija Dragun rođ. Takšić

ĐIN-ĐON KOCKE

Sastojine za biskvit:

5 jaja,
5 žlica šećera,
10 dag oraha,
2 žlice brašna
i 1/2 praška za pecivo.

Sastojine za glazuru:

7 dag čokolade,
7 dag šećera,
10 dag margarina i
3 žlice vode.

Sastojine za nadjev:

15 dag mljevenog petit kekisa,
15 dag šećera,
1 dl mlijeka,
1 limun
8 dag maslaca i
1 rebro čokolade.

Snimio: Matej Kristan Mirković

Izrada biskvita:

Od 5 bjelanjaka izlupati čvrsti snijeg. Mikserom izmiješati 5 žumanjaka, 5 žlica šećera i pola praška za pecivo, te u tu smjesu umiješati 5 dag mljevenih oraha, 5 dag sjeckanih oraha i 2 žlice brašna. Na kraju umiješati čvrsti snijeg od 5 bjelanjaka. Smjesu istresti u pomašćenu i pobrašnjenu tepsiju, te peći na 200° C oko 20-25 minuta.

Izrada nadjeva:

U 1 dl mlijeka staviti 1 rebro čokolade i otopiti. Dodati 15 dag šećera i ostaviti da zavrije. Preliti preko 15 dag mljevenog kekisa. Umiješati 8 dag maslaca, naribanu koru i sok 1 jednog limuna. Sve dobro izmiješati i premazati preko pečnog biskvita.

Izrada glazure:

Na laganoj vatri kuhati 3 žlice vode, 7 dag šećera i 7 dag čokolade. Kad se počne zgusnjavati dodati 10 dag margarina i kuhati dok se ne zgusne, te vruće preliti preko nadjeva.

Ostaviti u hladnjaku par sati da se dobro ohladi.

Dobar tek!

DVORAC MOKRICE

Poštovani gospodine dr. Tomislav Dragun !

Pošto obrađujem temu "Hrvatski-Slovenski odnosi" za navedeni članak trebao bih neke informacije i to: Je li dr. Milan Stojadinović, bivši predsjednik vlade Kraljevine Jugoslavije imao sina i je li njegov sin pred sam rat prodao Zagrebačkoj Nadbiskupiji imanje i dvorac "Mokrice"?

Na informacija se unaprijed zahvaljujem.

Šaljem pjesmu Mile Prpe „Kralj vjekova“.

Jure Prpić

jure.prpic@zg.t-com.hr

KRALJ VJEKOVA

Mile Prpa

1. Dođite k meni - Kralj vjekova zove.
Uzmite krčage - svoje živote !
Stavite u njih plodove uma, ruku!
Sakupite darove svoje; milosti, dobrote !
Ponesite i jade, tugu, muku !
Uzmite i radosti i sve svoje ljepote !
Ponesite i svoje nade - puste snove !
- Kralj vjekova zove !
2. Dođite k meni - uzmite žali:
svoje stide, svoje srame, svoje pakosti !
Uzmite i sve gladi, sve žeđi, grehote !
Ne zaboravite i svoje tajne skrite !
Uzmite i svoje sramote !
Napunite krčage života ove !
- Kralj vjekova zove !
3. Uzmite i sva zla i sva dobra
i sve što ste od života brali !
Uzmite i ono što ste i što niste
u svom tijeku - drugima dali !
Ponesite brbljarije, zle misli, psovke !
Ponesite i svoje plače, suze, jadikovke !
Ponesite zla i dobra plodove ove !
- Kralj vjekova zove !
4. Uzmite svoje čine što su boli za druge !
Ponesite svoje bitke, ubojstva, krađe !
Ponesite i ratove i bijele kuge !
Ponesite suze majke, tugu oca,
sve obiteljske pokupite svađe !
Ponesite i krik nerođene djece ove !
- Kralj vjekova zove !
5. Ne zaboravite ono što ste drugima jalni !
Ponesite i golotinju, svoje bludanje !
Ponesite laži, obnane, kletve, žudnje, slasti !
Uzmite i svoje gnjeve, svoje strasti !
Donesite, samo donesite pred noge ove !
- Kralj vjekova zove !
6. Dođite k meni - ponesite i ono
što ste nevraćeno dali !
Ne zaboravite svoje časti, užitke !
Laktanja svoja, ruke ispod žita, probitke !
Dođite sa svime što je činilo vaše ime !
Donesite sve stvari ove !
- Kralj vjekova zove !
7. Ponesite i ono što ste znali
i što ste znanju dali !
Ponesite i pravdu ka ste sudili !
Pravdu što je niste htjeli, a drugima nudili !
Ponesite i i svoju ljubav za druga stvorenja !
Svoje molitve, čežnje, trpljenja !
Ponesite i svoje ideje - stare i nove !
- Kralj vjekova zove !
8. Stavite i ono što ste ljepoti dali !
Pjesme, stihove, otkrića,
slike, arije - ponesite, samo ponesite !
Ponesite i milosti za sva živa bića !
Sakupite duhovne darove ove !
- Kralj vjekova zove !
9. Ponesite i sva uživanja, raskoši lude !
Sve škrtosti, sve zavisti - sve !
sve u jednom krčagu da bude !
Što ste i što niste napojili žedne,
nahrinili gladne, zaodjenuli gole !
Ponesite i riječi utjehe ove !
- Kralj vjekova zove !
10. Ostavite svoja imanja, svoje stvari,
svoj nakit, novac i svoja odjela !
Neka dođe samo gola duša cijela !
Sve što je satkano od tvari
bacite u neki krčag stari !
Sve ostavite stvari - bile stare, bile nove !
- Kralj vjekova zove !
11. Na vaše dare, na vaše duge, vaše muke
Kralj vjekova pruža svoje svete ruke !
N vaše grieha, na vašeg života dane
Kralj vjekova otvara svoje svete rane !
Na darove vaše drage što pred njim stoje
Kralj vjekova otvara sveto srce svoje.
- Slava ti Kralju vijekova !
12. Za vas, za vaše zle živote,
puni što su krčazi stida, sramote,
puni bluda, ubojstva, grabeži, grehote,
puni mržnje, plača, tuđe tuge.
U oholosti sve boli što učiniste za druge
sa moje strane stanite lijeve !
- Kralj vjekova reče !
13. Za vas, za vaše drage živote,
puni što su krčazi mira, patnje, dara,
molitve, milosti, dobrote.
Puni što su znoja i plodova rada,
ljubavi, sloge, utjeha i nada
sa moje strane stanite desne.
- Kralj vjekova reče !
14. Sve ono što ste učinili i što niste učinili za jednog od
ovih malenih -
meni ste učinili i meni niste učinili !
Kralj vjekova reče !
Dođite k meni - dođite k meni !
- Kralj vjekova zove !

OBAVIJEST

KRUGOVAL VELEBIT

Možete nas svakim danom slušati putem međumrežja na www.krugovalvelebit.com, gdje se još nalaze i pričaonica, te razne dnevne obavijesti. Hvala Vam.

Za Dom Spremni!!

Dragi naši prijatelji, dne 5. veljače 2009. godine ponovno je pušten u eter Krugoval Velebit, i ovaj put se iskreno nadamo da više zastoja ne će biti.

Program će ići svakim danom od 9 sati ujutro do 2 sata poslije ponoći, osim ako iznimno ne postavimo obavijest o promjenama termina emitiranja.

Za sve preidloge nas možete kontaktirati na već svima poznate poštanske adrese ili jednostavno preko kontakt formulara na našim stranicama.

Registracijom na našim stranicama dobivate mogućnost pristupa pričaonici, privatnim porukama, mailu, te lakšoj komunikaciji među članovima stranice.

Uživajte uz 100% hrvatsku glasbu!

Urednič tvo, Za Dom Spremni!

Hrvatski uljudbeni pokret

**Udruga za zaštitu
prava građana**

Pete poljanice 7
10000 Zagreb
Hrvatska
tel: +385 1 29-23-756
fax: +385 1 29-23-757

hrvatska.uljudba@gmail.com
www.hrvatskauljudba.hr
www.svakovamdobro.hr
www.pravednostiljubav.hr
www.borovnicaunas.hr
www.redangus.hr
www.blackdragun.hr
www.laudonovgaj.hr
www.ne-kor.hr

Glasnik

Hrvatskog uljudbenog pokreta
Izlazi subotom

Nakladnik:

**Poslovna savjetovanja
Dragun d.o.o.**

Uredništvo:

dr. sc. Tomislav Dragun
glavni urednik
091/33-88-431

Hrvoje Mirković
grafički urednik
091/33-88-432

Lovorka Dragun Mirković, dipl.
oec. za izdavača
091/33-88-433

Prilože slati na adresu:
Zagreb, Pete poljanice 7
hrvatska.uljudba@gmail.com
Idejno rješenje:
© Hrvoje Mirković